

நாசூர் ஆண்டகை
அவர்களின் ஆன்மிகப் பயணம்

முகாஷபா மாலை

இயற்றியவர் :
மகாவித்துவான் நாசூர்
வா. குலாம் காதிரு நாவலர்

பதிப்பாசிரியர் :
எம். சையிது முஹம்மது "ஹஸன்"

வெளியீடு :
மீஸ்தை பப்ளிஷர்ஸ்,
16, அப்புடிமஸ்திரி தெரு,
சென்னை-1.

லா: 417

N84

134858

நாகூர் ஆண்டகை
அவர்களின் ஆன்மிகப் பயணம்

முகாஷ்பா மாலை

இயற்றியவர் :
மகாவித்துவான் நாகூர் வர. குலாம்
காதீறு நாவலர்

பதிப்பாசிரியர் :
எம். சையிது முஹம்மது "ஹஸன்"

வெளியீடு :
மில்லத் பப்ளிஷர்ஸ்,
16, அப்பு மேஸ்திரி தெரு,
சென்னை-600 001.

உரிமைப் பதிவு.

முதற் பதிப்பு: நவம்பர் 1984

~~1984~~ 8-80

அச்சிடலோர் :

மிஸ்ஸத் பிரிண்டர்ஸ்

16, அப்புமேஸ்தீர் தெரு,

சென்னை-600001.

பன்னூலாசிரியர் “கீழ்முல் முல்க்” அல்ஹாஜ் மௌலானா
 மௌலவி பி. எஸ். கே. முஹம்மது திப்ராஹீம்
 சாஹிப் அவர்கள் வழங்கிய

அணிந்துரை

எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ்வின் திருவருளால்

இது இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய நூற்களுக்கு ஒரு பொற்காலம். முற்கால முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவர்களால் இயற்றப்பட்டிருந்த அரிய இஸ்லாமிய இலக்கிய நூற்கள் பல, மக்களால் மறக்கப்பட்டு மறைந்து போய்க் கிடந்தன. தற்கால முஸ்லிம் தமிழறிஞர்களிற் சிலருக்கு அவை அனைத்தையும் தேடிப் பிடித்து அச்சிலேற்றி வெளியிட்டு விட வேண்டும் என்ற ஓர் ஆர்வம் தோன்றி அவைகளைத் தேடி எடுத்து ஒவ்வொன்றாக வெளியிட்டுவர ஆரம்பித்திருக்கின்றார்கள். அவர்களில் ஒரு சிலர் மட்டும் இம் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருப்பது போதாது. இன்னும் பல அறிஞர்கள் இம்முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டும். அப்பொழுது நமது மூதாதைகள் நமது தாய் மொழிக்கும் இஸ்லாமிய இலக்கியத்திற்கும் எந்த அளவு சேவை செய்திருக்கின்றனர் என்பதைத் தமிழுலகம் நன்கு புரிந்து கொள்ள முடியும்.

அதனோடு மனநிறைவு கொண்டு விடாது நமது சமுதாய மாணவர்கள் இதர மொழிகளைக் கற்பதில் ஆர்வம் காட்டி வருவது போலவே நந்தாய் மொழியாம் தமிழ் மொழியைக் கற்றுத் தேர்வதிலும் முழு ஆர்வங்காட்டி எதிர்காலத்தில் உமறுப்புலவர்களாகவும் சேகுளப் புலவர்களாகவும் ஜவ்வாது புலவர்களாகவும் காசிம் புலவர்களாகவும் பெயரெடுக்கத் துணிவு கொண்டு முன்வர வேண்டும்.

தமிழ்நாட்டு முஸ்லிம் புலவர்கள் எல்லாக்கலைகளிலும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தது போலவே ஆத்மஞானக் கலைகளில் நல்ல ஈடுபாடு கொண்டவந்திருக்கின்றனர் என்பதை அவர்களின் நூற்கள், அவர்களின் பின் சந்ததிகளான நமக்கு எடுத்து கூறிக் கொண்டிருக்கின்றன.

ஆத்ம ஞானக்கலை என்பது இவ்வுலகில் வதியும் எல்லாச் சமயத்தாரிடத்தும் ஆதரிக்கப்பட்டு வரும் ஒரு கலை. அக்கலையைப் பொருத்த வரை ஏனைய தேயங்களைவிட இப்பரத கண்டமே அக்காலம் முதல் இக்காலம் வரை அக்கலைக்கு முதலிடம் கொடுத்து அதற்கு நல்லாதரவு காட்டி வருவதால் இப்பரத கண்டத்திற்கு ஞானபூமி என்ற ஒரு பெயரும் வழங்கப்பட்டு வருகிறது போலும்.

ஞானக் கலை என்பது எல்லாச் சமயத்தவர்களிடமும் காணப்படுவது மெய்யே எனினும் அக்கலை அந்த அந்தச் சமயங்களின் அடிப்படையான மூலக் கொள்கைகளைப் பிரதிபலிப்பதாகவே அமைந்திருக்கிறது. நமது சத்திய இஸ்லாமிய ஞானக்கலை ஒரே இறைவன், ஒரே இறைக் கொள்கை ஆகிய இரண்டையும் பிரதிபலித்துக் கொண்டிருப்பதாய் விளங்கி வருகிறது. இக் கொள்கை, அதாவது ஒரே இறைக் கொள்கை இஸ்லாத்தின் ஒப்புமையில்லாச் சத்திய வேதமான திருகுர் ஆனிலும் அதனை இவ்வுலகிற்களித்த திருத்தூதர் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் பொய்யா மொழித் திரட்டுக்களான ஹதீஸ் கிரந்தங்களிலும் பிரதிபலித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

அப்பெருமகனார் (ஸல்) அவர்கள் காலத்தில் பிக்ஹு என்னும் சட்டக்கலை, வேத விரிவுரைக் கலை,

சொத்துரிமைச் சீட்டக் கலை முதலானவை தனித் தனியே பிரித்துத் தொகுக்கப்படவில்லை. நம்பிரான் (ஸல்) அவர்களின் சொற்றிறன்மிக்க வாய்மொழிப் போதனையின் மூலமே அக்கால மக்களான ஸஹாபாக்கள் உள்ளங்களில் அவை பதியவைக்கப் பட்டிருந்தன. ஸஹாபாக்கள் காலத்திற்குப் பின்னரே அக்கலைகளைத் தனித் தனியே தொகுத்தெடுக்கும் முயற்சியை அக்காலப் பேரறிஞர்கள் மேற்கொள்ள லாயினர். ஷரீஅத் அவர் தரீகத் என்னும் நூலில் இக்கருத்து விரிவாக எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மெஞ்ஞானக் கலையும் இவ்வாறே அக்காலத்தில் தனியாகப் பிரித்துத் தொகுத்தெடுக்கப்பட்டதே.

அந்தக் கலையானது மக்களின் இதயத்தையும் உள்ளுணர்வையும் சுத்தப்படுத்தி இறை சிந்தனையை உள்ளத்தில் குடிகொண்டு நிலைபேறடையச் செய்யும். அது நிலைபேறடைந்த பின்னர் உள்ளத்தில் இறைவன் புறத்திருந்து மானிட அறிவிற்கெட்டாத தெய்வீகமான நல்லறிவுகளும் நற்காட்சிகளும் தோற்றந்தரும். அவைகளே மெஞ்ஞான வழியின் இலட்சியமும் குறிக் கோளுமாம். இந்த இட்சியத்தை அடைய அவ் வழியைப் பின்பற்றுபவர்கள் தம்மால் இயன்றவரை சொல், செயல், பண்பு ஆகியவைகளில் முழுக்க முழுக்க நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களைப் பின்பற்றி நடப்பவர்களாக விளங்கி வர வேண்டும்.

மெஞ்ஞான ஆர்வம் கொண்ட அநேக முஸ்லிம்கள் இந்த உண்மையைப் புரிந்து கொள்ளாது பலவிதக் கோட்பாடுகளைக் கொண்ட பல சமயங்களின் ஞான வழிகளுடன் இஸ்லாமிய ஞான வழியைக் குழப்பிக் கொண்டு செயலின்றி வாய் வேதாந்தம் பேசியலை

வாரிகள். அவர்கள் சத்திய இஸ்லாம் காட்டியுள்ள மெய்ஞ்ஞான இலட்சியத்தின் வாடையைக் கூட நுகர முடியாது. ஆதலால் அவர்கள் அந்த வழியில் தான் தோற்றிகளாகத் தட்டுக் கெட்டுத் தடம் புரண்டலைவ தோடு தம்மை அண்டியவர்களையும் தடம் புரண்டலையச் செய்து விடுகிறார்கள். அவர்களுடைய இந்த வருந்தத் தக்க நிலையைக் காணும் அறிவு படைத்த மக்களிற் சிலர் அந்த அறியா மக்களின் செயல் கேட்டைப் பார்த்து வெறுப்புற்று அப்படிப்பட்ட ஒரு கலை இஸ்வாத்தில் இல்லை என்று கூறி அக்கலையை மறுத்தொதுக்கி விடும் நிலைக்கு வந்து விடுகிறார்கள்.

அக்கலையை மேற்கொண்டு நபிவழியை அணுத்துணையும் பிசகாது பின்பற்றி நடந்து வந்த பெரியாரிகளே நம் முஸ்லிம்களால் அவ்வியாக்கள், இறைநேசச் செல்வரிகள் என்று பக்தியோடு அழைக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கை வரலாறுகளைச் செவியேற்று, முஸ்லிம்கள் இன்பந் துய்த்து வருகிறார்கள்.

அத்தகைய பன்னூறு இறைநேயர்களில் நாகூரில் பள்ளி கொண்டிருக்கும் காதிர்வலி என்று பொது மக்களால் பக்தியோடு அழைக்கப்பட்டு வரும் ஷாஹுல் ஹமீது ஆண்டகை (ரஹ்) என்பவர்களும் ஒருவர். அவர்கள் வலித்துவம் என்னும் மகத்தான பதவியின் இறுதி நிலையான 'அப்ரார்' பதவியைப் பெற்றவர்கள் என்று அவர்கள் வாய்ப்பிறப்பான வார்த்தைகளிலிருந்து தெரிய வருகிறது.

நபிமாரிகளில் நம் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களுக்கே விழிப்பு நிலையில் தேகத்துடன் விண்ணேறிச் சென்று அங்குள்ள இரகசியங்களைத் தெரிந்து கொண்டு இறைவனை நேரில் சந்தித்து உரையாடி

வரும் வாய்ப்பு கிடைத்தது என்பது மார்க்க அறிஞர்களிற் பெரும்பாலோரின் முடிவு. அந்த விண்ணேற்றத்திற்கு மிஃராஜ் என்று பெயர். அதுபோல இப்ராஹீம் (அலை) அவர்களுக்கு அந்த விண்ணுலகக் காட்சி அவர்களுடைய விழிப்பு நிலையில் காட்டப்பட்டதாக 6 : 75-ல் திருகுர்ஆன் கூறுகிறது. இது விழிப்புணர்வில் அந்நபியவர்களுக்குக் காட்டப்பட்டதே தவிர அவர்களின் தூலம் விண்ணுலகு செல்லவில்லை என்பது மார்க்க அறிஞர்களான உலமாக்களின் கருத்து. அதுபோன்ற மிஃராஜு ஏனைய நபிமார்களுக்கும் கிடைத்திருக்கலாம் என்பதை அவ்வுலமாக்கள் மறுத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

'அப்ரார்' என்ற பதவியை எட்டிய வலிமார்களுக்கும் இதுபோன்ற ஒரு வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கிறது. ஆனால் அது அவர்களுக்கு தூக்கத்திற்கும் விழிப்பிற்கும் இடைநிலையான சுழுத்தி நிலையில் அளிக்கப்பட்டதாகும். அதற்கு இஸ்லாமிய ஞான வழக்கு மொழியில் 'முகாஷ்பா' என்று பெயர். இந்த முகாஷ்பா நபிமார்களின் மிஃராஜிற்கு அடுத்த படியிலுள்ளதே தவிர அதற்குச் சமமானதாகிவிட மாட்டாது என்பதை வாசகநேயர்கள் நன்கு நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இந்த அரிய வாய்ப்பான முகாஷ்பா என்பது ஒரு தஹஜ்ஜுது என்னும் நடுநசித் தொழுகைக்குப் பின் இறைதியானத்தில் ஈடுபட்டிருந்தபோது, நாகூரில் எழுந்தருளியுள்ள ஷாஹுல் ஹமீது ஆண்டகை அவர்களுக்கும் கிடைத்திருக்கிறது. அவர்கள் தம் தியானம் முடிவுற்ற பின் தம்முடனிருந்த தமது நண்பர் முயீனுத்தீன் என்பவரிடம் கூற அவர் அந்த முகாஷ்பா காட்சியைப் பதிவு செய்து வைத்துக் கொண்டார்.

நாகூர் தரிகா வித்துவானாய் விளங்கி வந்த குலாம் காதிநா நாவலர் அவர்கள் அப்பதிவேட்டில் குறித்து வைக்கப்பட்டிருந்த அந்தக் காட்சியை 300 செய்யுட்கள் கொண்ட ஒரு மாணியாகப் பாடி அதற்கு முகாஷ்பா மாலை என்று பெயர் சூட்டி வெளியிடலானார். அது முதற்பதிப்பாக வெளி வந்தது தவிர அதன் இரண்டாம் பதிப்பு இதுவரை வெளிவரவில்லை. முதற்பதிப்பின் பிரதிகளும் கிடைப்பது அரிதாகி விட்டது.

மதராஸ் மில்லத் பதிப்பகத்தின் உரிமையாளர் கணமிகு சகோதரர் ஸய்யது முஹம்மது "ஹஸன்" என்பார் தமிழறி முஸ்லிம் மக்களுக்கு நன்கு தெரிந்தவர். பல நூற்களின் ஆசிரியர். ஆங்கிலம், அரபு, உரிதூ, தமிழ் ஆகிய நான்கு மொழிகள் பயின்றவர், நினைவாற்றல் மிக்கவர், எளிய வாழ்க்கையும் எளிய பண்பும் உடையவர். இத்தனை சிறப்புக்களுடன் இஸ்லாமிய பழைய இலக்கியங்களைத் தேடிப் பிடித்து அச்சிட்டு வெளியிடுவதற் பேரார்வங் கொண்டவர். அவருக்குக் கிடைத்த சிதைவுற்றிருந்த முகாஷ்பா மாலையை இப்பொழுது இரண்டாம் பதிப்பாக வெளியிட்டுள்ளார். நூல் எழுத்துப் பிச்சின்றி நல்ல பதிப்பாக அமைந்துள்ளது. இது தவிர ஆலிப் புலவர் அவர்கள் யாத்தளித்துள்ள மிர்ராஜ் மாலையையும் இரண்டாம் பதிப்பாக வெளியிடும் முயற்சியில் அவர் ஈடுபட்டு வருவதாகத் தெரிகிறது. அந்நூலும் அதி விரைவில் வெளி வரலாம். இத்தகைய பேரார்வமும் பெருமுயற்சியும் காட்டிவரும் நமது சகோதரவர்களுக்கு நம் முஸ்லிம் சகோதரர்கள் நல்லாதரவு நல்கி அவர் வெளியிட்டுவரும் நூற்களுக்கு நன்மதிப்பளித்து வருவார்களாக!

எல்லாம் வல்ல இறைவன் நம் நற்பண்புமிக்கச் சகோதரருக்கு எல்லா நல்ல வாய்ப்புகளையும் உடல் நலத்தையும் நீண்ட ஆயுளையும் அவர் எடுத்துக் கொண்டுள்ள முயற்சியில் முழு வெற்றியும் அளிப்பானாக! ஆமீன்!!

—பி. எஸ். கே. முஹம்மது இப்ராஹீம்

பதிப்புரை

நாகூர் மகாவித்துவான் வா. குலாம் காதிரு நாவலர் அவர்கள் யாத்தளித்த மிகப் பல நூல்களுள் காப்பியங்களாக அமைந்தவை நாகூர்ப் புராணம், ஆரிபு நாயகம், முகாஷ்பா மாலை ஆகிய மூன்றும் ஆம். அவை ஒவ்வொன்றும் ஒரேயொரு பதிப்பு மட்டுமே கண்டுள்ளன. சென்ற நூற்றாண்டில் வெளி வந்த அம்முன்றனுள் முகாஷ்பா மாலை மட்டும் கிடைப்பதற்கு மிகமிக அரிதாகிவிட்டிருந்தது. நாவலர் அவர்களின் குமாரர் வா. கு. ஆரிபு நாவலர் அவர்களிடம் கூட அதன் பிரதி இருக்கவில்லை. இஸ்லாமியத் தமிழ்நூல் பட்டியல் ஒன்றிலே அதன் ஆசிரியர் திருச்சிகா. பிச்சை இபுராகீம் புலவர் என்று தவறாகக் குறிப்பிடப்படும் அளவுக்கு அது காணக்கிடையாததாயிற்று. நூலின் சிறிய அளவும் அச்சடிக்கப் பயன்பட்டிருந்த காகிதத்தின் தரமும் சேர்ந்து அந்நூலை மறையச் செய்திருக்கலாம்.

இந்த நிலையில், நாகபட்டினம் நகர அரசாங்கக் காஜியும், சிறந்த அறிஞரும், மெய்ஞ்ஞானச் செல்வரும் என் பள்ளித் தோழரும், அருமை நண்பருமான சகோதரர் வி. ஹெச். முகம்மது கௌது மரைக்காயர் அவர்கள் "முகாஷ்பா மாலை"யின் பிரதி ஒன்றை எனக்குத் தந்தார்கள். வியப்பும் மகிழ்ச்சியும் பொங்க, அதை உடனே படித்து இன்புற்றதோடு, அதனைப் படியெடுத்து மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தின் இஸ்லாமிய இலக்கியத் துறைத் தலைவர் பேராசிரியர், டாக்டர் அல்ஹாஜ் எம். எம். உவைஸ் அவர்களிடம் கொடுத்தேன். அந்நூலை அதுவரை பார்த்திராத அறிஞர் உவைஸ் அவர்களும் மகிழ்ந்து அது மறைந்து போகாமல் காப்பாற்றப்பட வேண்டுமானால் அதனை உடனே அச்சிட்டு வெளியிட வேண்டும் என்று கூறினார்கள். அதோடு ஆமையாமல் அதனை ஆய்வு செய்து நீண்டதோர் அறிமுக உரையையும் எழுதித் தந்தார்கள். அதுவும் இந்நூலுடன் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

இச்சிறு காப்பியத்திற்கு கருப் பாருளாக அமைந்த நிகழ்ச்சி பற்றிய மாரிக்க ஆடிப்படையிலான

வீளக்கம் ஒன்றும் தேவை என்தீ தோன்றியதால் முதுபெரும் மார்க்க அறிஞரும், மெய்ஞ்ஞானியுமான உத்தமபாளையம் ஹல்ரத் அல்ஹாஜ் P.S.K. முஹம்மது இப்ராஹீம் சாஹிப் அவர்களை அணுகினேன். அவர்களும் அதற்கு இசைந்து நூலைப் படித்து அரிய அணிந்துரை ஒன்றை எழுதி வழங்கியுள்ளார்கள். அவர்களுக்கு என் அகங்கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1899-ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த இந்நூலின் பிரதியை எனக்கு அன்புடன் வழங்கிய சகோதரர் V. H. முசும்மது சௌது மரைக்காயர் அவர்களுக்கும், அறிமுகம் எழுதி வழங்கியுள்ள பேரறிஞர் டாக்டர் ம. மு. உவைஸ் ஹாஜியார் அவர்களுக்கும், இந்நூல் வெளிவர அரிய ஆலோசனைகளை வழங்கிய சீரூப் புராண உரையாசிரியர் அண்ணன் கலைமாமணி கவி கா மு. ஷரீப் அவர்களுக்கும் என் ஆழிய நன்றி உரித்தாகும்.

இதுபோன்று குலாம் காதிரு நாவலர் அவர்களின் மற்ற காப்பியங்களும், பிரபந்தங்களும் மறைந்தொழியாமல் காப்பாற்றப்பட்டு, அச்சியற்றப் பெற்று மக்களிடையே பரவச் செய்யப்பட வேண்டுமாயின் செல்வர்கள் முன்வர வேண்டும். அவர்கள் முதலீடு செய்ய முன்வந்தால் பதிப்பித்துத் தர பலர் காத்திருக்கிறார்கள். போடும் முதல் மட்டுமேனும் திரும்பக் கிடைத்துவிடும் அதோடு அவர்கள் அழியாப் புகழையும் நன்மையையும் ஈட்டிக் கொள்ளலாம்.

சென்ற நூற்றாண்டில் கண்ணகமது மகுதா முசும்மது புலவர் அவர்கள் இயற்றிய சீரூப்புராண வசனம் சின்னசீரூ வசனம் ஆகிய இருபெரும் நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிட கொண்ணூர் மாணிக்க முதலியார் என்ற தனவந்தர் முழுப் பொருளுதவியும் செய்தார் என்னும் உண்மையை உணர்ந்தேனும் சமுதாயச் செல்வர்கள் உணர்வு பெற வேண்டும், ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

—மு. ஸையிது முஹம்மது "ஹஸன்"
பதிப்பாசிரியர்

எங்கள் உரை

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களுக்கு இது ஒரு "மறுமலர்ச்சிக் காலம்" எனலாம்.

ஏறத்தாழ 45-ஆண்டு இடைவெளிக்குப் பிறகு 1974-ல் சீர்ப்புராணத்தின் புதிய பதிப்பு வெளிவந்தது.

அதன் பிறகு, எங்களுடைய பங்களிப்பாக 1979-ல் பனி-அகுமது மரைக்காயரின் "சின்ன சீரூ"வின் புதிய பதிப்பு ஒன்றை வெளிக் கொணர்ந்தோம்.

புலவர் நாயகம் செய்கு அப்துல் காதிர் நயினூர் லெப்பை ஆலிம் அவர்களின் கவிதை மடல்களின் தொகுப்பான "புலவர் நாயகத்தின் நிருப செய்யுட்கள்" என்னும் அரிய நூலை 1981-ல் வெளியிட்டோம்.

1982-ல் உமறுப் புலவரின் குமாரரி கவிக் களஞ்சியம் இயற்றிய "நபியவதார அம்மாலை" நூலின் புதிய பதிப்பொன்றையும் வெளியிட்டோம்.

இப்போது இந்த "முகாஷ்பா மாலை" என்னும் அரிய நூல் எங்களின் புதிய வெளியீடாக வருகிறது.

முதல் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியப் படைப்பான "ஆயிர மசலா"வும் எங்கள் வெளியீடாக விரைவில் வெளிவரும்.

புலவர் நாயகம் அவர்களின் பெருங் காப்பியங்களுள் ஒன்றான "திருமணி மாலை" எங்களின் விற்பனை உரிமை பெற்ற வெளியீடாக அண்மையில் வெளிவர விருக்கிறது.

காணக்கிடைக்காமலிருந்த இந்த அரிய இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகளை இப்போது வாசகர்கள் வாங்கிப் படித்துப் பயனடைய வேண்டுமீரோம்.

—மில்லத் பப்ளிஷர்ஸ்

பொருளடக்கம்

1. முகாஷ்பா மாலே-ஓர் அறிமுகம்

டாக்டர் ம.மு. உவைஸ், M.A., Ph.D.

ப. 9

2. முகாஷ்பா

(கன்ஜூல் கருமாத்து 20-ம் அத்தியாயம்)

ப. 44

3. காப்பியம்

	படலங்கள்	பக்கம்	பாட்டு
1.	கடவுள் வாழ்த்து	53	19
2.	பாயிரம்	58	10
3.	நாட்டுப் படலம்	61	15
4.	நகரப் படலம்	64	20
5.	வரலாற்றுப் படலம்	67	44
6.	திறவுண்ட படலம்	77	18
7.	அண்டரண்டப் பிரவேசப் படலம்	80	20
8.	ஒலிமார் தரிசனப் படலம்	83	22
9.	குத்புநாயகர் தரிசனப் படலம்	87	24
10.	நபிமார் தரிசனப் படலம்	91	15
11.	நரகப் படலம்	93	23
12.	கவர்க்கப் படலம்	96	33
13.	நபிநாயகர் தரிசனப் படலம்	101	10
14.	காட்சிப் படலம்	103	15
15.	மீட்சிப் படலம்	107	12

300

காப்புச் செய்யுள் 1, நூற்றொகை விருத்தம்-1

ஆகக் கூடியது 302.

4. சிறப்புப் பாயிரம்

ப. 111

முகாஷ்பா • மாலை - ஓர் அறிமுகம்

டாக்டர் அல்ஹாஜ் எம். எம். உவைஸ் M.A., Ph.D.,
தலைவர், இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சித்துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்.

1. முன்னுரை

இலக்கியத்துக்கு அணி செய்வது அதன் கண் தோன்றியுள்ள காப்பியங்களே. தமிழ் இலக்கியமும் அத்தகையதே. தமிழ் இலக்கியத்தில் தோன்றி உள்ள அக்காப்பியங்கள் பெரும்பாலும் தண்டியலங்காரம் வகுத்துள்ள காப்பிய வரைவிலக்கணத்துக்கு அமையவே உருவாகி உள்ளன; தண்டியலங்காரத்தில் தரப் பட்டுள்ள சிறப்பியல்புகளை பிரதிபலிப்பனவாகவே அமைந்துள்ளன. தமிழ்க் காப்பிய மரபுக்குத் தகுந்த எடுத்துக் காட்டுக்களாகவே அவை திகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன.

பண்டைய தமிழ் இலக்கியப் பரப்பிலே ஐம்பெருங் காப்பியங்கள் என்றும் ஐஞ்சிறு காப்பியங்கள் என்றும் காப்பியங்கள் வகுக்கப்பட்டிருந்தன எனக் கூறுவர். அவற்றுள் சிலவற்றைக் காப்பியங்களாகக் கொள்ள சில ஆய்வாளர் மறுக்கின்றனர். வேறு சில இப் பொழுது நமக்கு முழுமையாகக் கிடைத்தில. அவற்றுள் முழுமையான ஒரு காப்பியமாக நமக்குக் கிடைத்திருப்பது திருத்தக்க தேவரால் இயற்றப் பெற்ற சீவக சிந்தாமணி என்னும் காப்பியமே. பிற்காலத்தில் தோன்றியு தமிழ்க் காப்பியங்களுக்கு முன் மாதிரியாக அமைந்து விளங்கியதும் சீவக சிந்தா

மணியே. பிற்காலத்தில் தோன்றிய காப்பியக் கவிஞர்கள் சீவக சிந்தாமணியின் நடை, பாவமைப்பு முதலியவற்றைப் பின்பற்றியே தத்தம் காப்பியங்களை யாத்துள்ளனர் எனக் கூறலாம். கவிச் சக்கரவர்த்தி கம்ப நாட்டாரின் இராமாயணம் என்னும் காப்பியமும் அதன் பின்னர் தோன்றிய காப்பியங்களுக்கு வழிகாட்டியாக அமைந்தது எனவும் கருதலாம். 'பத்திச் சுவை நனி சொட்டச் சொட்டப் பாடிய கவி வலவ' எனப் பாராட்டப்பட்ட சேக்கிழார் சுவாமிகளின் 'நவிரெறும் நவிரெறும் நூனயம் பயப் பதும் பயிரெறும் பயிரெறும் பத்தி ஞானம் விளைப் பதும்' எனப் பாராட்டப் பெற்ற பெரிய புராணம் என்னும் காப்பியமும் இத்தகையனவற்றுள் ஒன்றாகக் கணிக்கலாம்.

ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதி தொடக்கம் பதினமூன்றாம் நூற்றாண்டின் இறுதிவரையும் (ஏறக்குறைய முந்நூறு ஆண்டுகள்) சோழராட்சி நிலவிய காலம் சோழர் காப்பிய காலம் என வருணிக்கப்பட்டுள்ளது. அடுத்த நானூறு ஆண்டுகளைக் கொண்ட கால எல்லையை நாயக்கர் காலம் என்பர். இந்நாயக்கர் காலப் பிற்பகுதியில் தமிழிலக்கியம் மந்தகதியை அடைந்தது என்பது பெரும்பான்மையான தமிழிலக்கிய வரலாற்று ஆசிரியர்களின் கருத்தாகும். அதற்கான காரணம் முஸ்லிம்களின் ஆட்சி அங்கு நிலவியமையே என்றும் அவர்களுள் சிலர் வாதிப்பர். ஆனால் இந்த கால கட்டத்திலேதான் இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய தமிழ் இலக்கியம் துரிதகதியில் வளர்ச்சியுறத் தொடங்கியது. அந்தக் காலத்திலேதான் இஸ்லாமிய அடிப்படையிலே தோன்றிய தமிழ்க் காப்பியங்கள் பல உருப்பெற ஆரம்பித்தன.

இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய காப்பியங்களுள் சில, அளவால் நீண்டவை. வேறு சில அளவால் குறுகியவை. சில காப்பியங்கள் பாட்டுடைத் தலைவரின் வாழ்க்கையை விவரிப்பன. மற்றும் சில, புலவர் பாட்டுடைத் தலைவரின் வாழ்க்கையின் சிறப்பெனக் கருதும் பகுதிகளை மாத்திரம் வருணிப்பன. இன்னும் சில பாட்டுடைத் தலைவரின் சிறப்பியல்புகளை வருணிப்பன. வேறு சில ஒரு பெரியாரின் மறைவுக்குப் பின்னர் அவர் செய்து காட்டிய அற்புதங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவற்றை வருணிப்பன.

இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய தமிழ்க் காப்பியங்களுள் சூலத்தால் முந்தியது கனகவிராயர் அவர்களால் இயற்றப்பெற்ற கனகாபிஷேக மாலை ஆகும். ஹளறதி ஹுசைன் (றலி) அவர்களின் வாழ்க்கையைப் பின்னணியாகக் கொண்டு பாடப்பட்டுள்ளது. கனகாபிஷேக மாலை என்னும் காப்பியம். அடுத்துத் தோன்றிய சீரூப்புராணம் பெருமானார் முகம்மது (சல்) அவர்களின் அழகிய முன்மாதிரியான வாழ்க்கையின் பெரும்பகுதியை வருணிப்பதாக அமைந்துள்ளது. இங்கு அண்ணல் நபி (சல்) அவர்களின் ஏறத்தாழ ஐம்பத்தெட்டு ஆண்டு வாழ்க்கையின் முக்கியமான நிகழ்ச்சிகள் வருணிக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம்.

சீரூப்புராணம் பாடிய உமறுப் புலவர் விட்ட இடத்திலிருந்து பெருமானாரின் வாழ்க்கையைப் பன் அகமது மரைக்காயர்ப் புலவர் அவர்கள் பாடியுள்ளார். அவர் அதனைச் சீரூவென்கிற புராணம் ஹிஜ்றத்துக் காண்டம் என அழைத்துள்ளார். இப்பொழுது அக்காப்பியம் சின்ன சீரூ என்று வழங்

கப்படுகிறது. நபி இபுராகீம் (அலை) அவர்கள் வாழ்க்கை வரலாற்றைத் திருமணிமாலை என்னும் காப்பியத்தின் மூலம் காயல்பட்டணத்துச் செய்கு அப்துல் காதிரு நெயினார் லெப்பை ஆலிம் புலவர் அவர்கள் உலகத்துக்கு அளித்துள்ளார்.

முகியித்தீன் அப்துல் காதிரு ஜீலானி (றலி) அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு பல புலவர்களுக்குத் தத்தம் காப்பியங்களுக்குப் பொருளாய் அமைந்துள்ளது. ஒவ்வொரு புலவரும் முகியித்தீன் ஆண்டவர் அவர்களின் வாழ்க்கையின் வெவ்வேறு அமிசங்களைப் பாடியுள்ளனர். அத்தகைய காப்பியங்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவை செய்கு அப்துல் காதிரு நயினார் லெப்பை அவர்களின் குத்பு நாயகமும் மதுரை மீசல் வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர் அவர்களின் குத்புநாயகமும், இலங்கை பத்துத்தீன் புலவர் அவர்களின் முகியித்தீன் புராணமும், ஐதுறாசு நயினார்ப்புலவர் அவர்களின் நவமணிமாலையும், நாகூர் முகம்மதுப் புலவர் அவர்களின் முகியித்தீன் புராணமும் எனலாம்.

நபி சுலைமான் (அலை) அவர்களின் வாழ்க்கையை இராஜநாயகம் என்னும் காப்பியத்தாலும் சுல்தான் செய்யிது இப்ராகீம் ஷஹீத் அவர்களின் வீரதீரச் செயல்களை தீன் விளக்கம் அல்லது தீன் நெறி விளக்கம் என்னும் காப்பியத்தாலும் உலகறியச் செய்துள்ளார் வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர் அவர்கள்.

வட இந்தியாவிலே மாணிக்கப்பூரிலே பிறந்து தென்னிந்தியாவிலே நாகூர் நன்னகரில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கும் நாகூர் ஆண்டகை என்று வழங்கப்பெறும் சாகுல் கமீது (றஹ்) அவர்களின் வாழ்க்கையைக் காப்பியமாக திருக்காரணப் புராணம்

என்னும் தலைப்பில் வடித்துத் தந்துள்ளார் சேனாகுப் புலவர் என்றும் புலவர் நாயகம் என்றும் வழங்கப் பட்ட செய்கு அப்துல் காதிரு நயினார் லெப்பை ஆலிம் புலவர் அவர்கள்.

அதே புலவர் நபிகள் நாயகம் (சல்) அவர்களின் காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு செய்யிதினா அபூபக்கர் (றலி) அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் தொடரப்பட்டு செய்யிதினா உமறிப்னு கத்தாப் (றலி) அவர்களின் காலத்தில் பூரணமாக்கப்பட்ட சிறியா நாட்டின் வெற்றியை அப்பொருள்பட புதூகுஷ்ஷாம் என்கின்ற புராணமாகத் தந்துள்ளார். இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய காப்பியங்களுள் மிக அதிகமான பாடல்களைக் கொண்ட பாரகாவிமமாக இது திகழ்கின்றது.

நபி முசா (அலை) அவர்களின் வாழ்க்கை முசாநபி புராணம் என கடலூர் முஹம்மது நூருத்தீன் புலவர் எனபவரால் பாடப்பட்டுள்ளது. சாதுலி நாயகம் என்னும் காப்பியம் ஆன்மீகத் தலைவர் அபுல் ஹஸன் சாதுலி (றஹ்) அவர்களின் வாழ்க்கையை வருணிக்கிறது. அதன் ஆசிரியர் காயல்பட்டணம் முஹம்மது முஹியித்தீன் புலவர் ஆவார்.

மற்றொரு ஆன்மீகத் தலைவரான அகமது கபீறு றிபாயி (றஹ்) அவர்களின் வாழ்க்கை ஆரிபு நாயகம் என்னும் பெயரால் ஒரு காப்பியமாகப் பாடப்பட்டுள்ளது. அதனைப் பாடியவர் நாகூர் தறுகாமகா வித்துவான் குலாம் காதிரு நாவலர் அவர்களாவார். நாகூர் ஆண்டகையின் மறைவுக்குப் பின்னர் அவர்கள் செய்து காட்டிய அற்புதங்களை நாகூர்ப் புராணம் என்னும் பெயரால் ஒரு காப்பிய

மாகக் குலாம் காதிரு நாவலீர் அவர்கள் யாத்துத் தந்துள்ளார். அவரால் இயற்றப் பெற்ற மற்றொரு காப்பியமே இந்த முகாஷ்பா மாலை என்பது.

புத்தகப் பட்டியல் ஒன்றில் ஐயூபு நபி காவியம் என ஒரு நூல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது நபி ஐயூபு (அலை) அவர்களைப் பற்றிய காப்பியமாக இருக்கலாம். ஆனால் இந்நூல் கிடைக்கவில்லை.

ரவண சமுத்திரம் மொன்னா முகம்மது காதரி சுத்தாரி என்பவரால் இயற்றப்பட்டதாகக் கூறப்படும் சீரூப்புராணம் இரண்டாம் வாலியுமை ஈண்டு குறிப்பிடல் வேண்டும். காப்பியங்களில் பயிற்சி அற்றோரை ஏமாற்றக் கூடிய ஒரு நூலாக அது அமைந்துள்ளது. அந்நூலில் காதரி சுத்தாரி அவர்களின் பாடல்கள் எதுவுமே இல்லை. சின்ன சீரூவிலும் புதூகுஷ்ஷாமிலும் உள்ள பாடல்கள் பல்வேறு படலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு அச்சிடப்பட்ட நூலாக அது அமைந்துள்ளது. பிறருடைய பாடல்களை ஒன்று சேர்த்து வெளியிடப்பட்ட நூலாகவே அது உள்ளது. அதே பாடல்களைக் கமாலத்துக் காண்டம் என்று ஒரு காண்டமாக காதரி அவர்கள் அமைந்துள்ளார்.

—[—

2. பொருளடக்கம்

நாகூர் ஆண்டகை சாகுல் கமீது நாயகம் அவர்களின் வாழ்க்கையில் ஒரு சிறு பொழுதில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளே முகாஷ்பா மாலையின் கருப்பொருளாய் அமைந்துள்ளன. முகாஷ்பா என்னும் அறப்புப் பெயர்ச்சொல் கஷ்ப் என்னும் அறப்பு அடிச்சொல்லி

லிருந்து பிறந்துள்ளது. மறைவானதை வெளிப்படையாக்குதல் என்பது கஷ்ப் என்பதன் பொருளாகும். அல்லாஹ்வின் பேரருளாலும் பேராற்றலினாலும் ஓர் இரகசியமான உண்மையை மனிதனின் உள்ளத்தில் பதியவைப்பதையும் இச்சொல் குறிக்கும். இந்நூலாசிரியரும் இக்கருத்தினையே தமது முகாஷ்பா மாலையில் 'திருநிலை கஷ்பெனுந் திறவுண்டாகவே' [119] என்றும்,

'பிறங்கியல் கஷ்பெனும் பெயரி னுகிய

திறங்கிளர் பெருவெளி திறத்த லாயதே' (121)

என்றும் விளக்கியுள்ளமையையும் காணலாம். இத்தகைய இறை வெளிப்பாடு நாகூர் ஆண்டகை அவர்களுக்கு உறக்கத்துக்கும் விழிப்புக்கும் இடையிலான ஒரு நிலையில் ஏற்பட்டது என்பதையும் (121) ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பன்னூலாசிரியரான நாகூர் வா. குலாம் காதிரு நாவலர் அவர்கள் இதனை இயற்றி உள்ளார். காப்பியங்கள், கலம்பகங்கள், கோவைகள், அந்தாதிிகள், மாலைகள், உரைநூல்கள் பலவற்றை இயற்றித் தந்த பெருமை நாகூர் குலாம் காதிரு நாவலர் அவர்களைச் சாரும். மதுரை த.பிழ்ச்சி சங்கத்துப் புலவராற்றுப் படையை இயற்றியவரும் இந்நூலாசிரியரே. சீரூப் புராணவசனம், திருமணிமாலை வசனம், ஆரிபு நாயக வசனம் முதலியவற்றையும் இயற்றி அக்காப்பியங்களை மக்கள் எளிதில் புரிந்து கொள்ள வழிவகுத்தும் உள்ளார். கன்ஜூல் கருமாத்து என்பதும் இவர் இயற்றியதே.

இந்நூலின் பெயரைத் தனிமையாக முகாஷ்பா மலை எனக் கூறுது 'கலறத்து சாகுல் கமீது பாத்துசா சாகிபு ஆண்டவர்களின் முகாஷ்பாவினுண்டான

மிகுருசுடைய சரித்திரமாகிய 'முகாஷ்பா மாலை' எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார் ஆசிரியர். மிஃரூஜ் என்பதே இங்கு மிகுருசு எனத் தமிழ்ப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மிஃரூஜ் என்பது இரு வகைப்படும். ஒன்று நூகானியத்தான மிஃரூஜ் என்னும் விண்ணேற்றம். மற்றது ஜிஸ்மானியத்தான மிஃரூஜ் என்னும் விண்ணேற்றம். முன்னது ஆன்மிக அநுபவத்தால் பெறப்படுவது. பின்னது நேரடியாக ஈடுபடுவதனால் பெறப்படுவது. இறை நேசச் செல்வர்களான அவுலியாக்களின் அனுபவமே நூஹானியத்தான மிஃரூஜ் என அழைக்கப்படுகிறது. நபி பெருமான் (சல்) அவர்களின் விண்ணேற்றம் ஜிஸ்மானியத்தான மிஃரூஜ் என வருணிக்கப்படுகிறது.

முகாஷ்பா மாலையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மிஃரூஜ் பயணம் நாகூர் ஆண்டகை அவர்களின் நூஹானியத்தர்ன மிஃரூஜ் எனவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. குலாம் காதிரு நாவலர் தமது நூலில் நாகூர் ஆண்டகையின் நூஹானியத்தான மிஃரூஜ் நிகழ்ச்சி எவ்வாறு ஏற்பட்டது என்பதை குறிப்பிட்டுள்ளார். நாகூர் ஆண்டகையின் முகக் கண்கள் மூடப்பட்டு விட்டன. ஆனால் அவர்களுடைய அகக் கண்கள் மூடப்படவில்லை. அவ்வகக் கண்கள் பளீரென திறக்கப்படலாயின. அகக் கண்கள் ஒளிவிட்டுப் பிரகாசிக்கலாயின.

முகவிழி முகிழ்த்துமே முகிழ்ப்பு ருதொளிர்

அகவிழி பளீரெனத் திறப்பி ருயதே. (122)

'இலைமறை காயென விருந்த யாவையும்' (123)
நாகூர் ஆண்டகையின் அகக் கண்களுக்கு 'அங்கையி
னெல்லியி னாகி நின்றவே' (124)

முகாஷ்பா மாலையில் பதினைந்து படலங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. அப்படலங்களிலே முன்னூறு கவிதை

கள் அமைந்துள்ளன. சில காப்பியங்களில் உள்ளன போன்று முகாஷபா மாலையிலும் உள்ள கடவுள் வாழ்த்துப் படலத்தை அடுத்துப் பாயிரம் இடம் பெற்றுள்ளது. பாயிரத்திலே குலாம் காதிரு நாவலர் தாம் கூறக் கருதியவற்றைச் சுருக்கமாக விளக்கி உள்ளார். பாயிரத்தில் உள்ள முதற் செய்யுளில் நூல் கருதிய பொருள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அடுத்து இந்நூலுக்கு முதன் நூலாக அமைந்த நூலின் ஆசிரியர் பெயர் சுட்டப்பட்டுள்ளது. முயீனுத்தீன் என்னும் பெரியார் இயற்றிய நூலே முகாஷபா மாலைக்கு முதல் நூலாக அமைந்திருந்தது. 'குலாசத்துல் கருமாத்' என்பதே அந்த முதனூலாகும். அதற்குரிய உரையை ஆசிரியருக்கு அளித்தவர் முகம்மது கலீபா சாகிபு என்பவராவார். நல்லொழுக்கத்தில் சிறந்தவரான முகம்மது கலீபா சாகிபு அவர்கள் வாப்புச்சி சாகிபு அவர்களின் புதல்வராவார். அவர் ஒரு நாட்டாண்மை. நாகூர் ஆண்டகை அவர்களின் புதல்வரின் வழித்தோன்றலாக வந்தவர் அவர். குலாம் காதிரு நாவலர் அவர்கள் முகாஷபா மாலையை ஹிஜ்ரி 1316 ஆம் ஆண்டில் இயற்றி உள்ளார். இது ஆங்கில ஆண்டு 1898 ஆகும்.

பாயிரத்திலே ஆசிரியர் அவையடக்கம் கூறி உள்ளார். இலக்கிய இலக்கண வல்லுநர் முன்னர் தாம் இந்நூலை இயற்றியது பெரியதொரு பாம்பு ஆடுவதைக் கண்டு நாக்குப்பூச்சி என்னும் மண்புழு அதன் தலையைத் தூக்கித் தானும் ஆட முயன்றதைப் போன்று இருந்தது எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார் (26). மற்றொரு பாடலில் (27) மலையின் முன்பாக மண்ணுங்கட்டியின் வீரத்துக்குத் தமது

இந்நூல் முயற்சியை ஒப்பிட்டு அவையடக்கம் கூறி உள்ளார் ஆசிரியர்.

முகாஷ்பா மாலை இயற்றப்பெற்ற ஓராண்டில் அச்சியற்றப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் 1899-ஆம் ஆண்டில் காரைக்காலில் இருந்த முகம்மது ஸமதானி அச்சியந்திர சாலையில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. இந்நூலின் கொடை நாயகராகிய ஐயன்பேட்டை கா. அப்துல் கனி சாகிபு அவர்கள் அனுமதியால் இந்நூல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது என ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். கொடை நாயகராய் அமைந்த அப்துல் கனி சாகிபு அவர்கள் தலைசிறந்த ஆன்மிக ஞானியருள் ஒருவராகத் திகழ்ந்துள்ளார். பாயிரத்தின் கடைசிப் பாடல் முத்திரைச் செய்யுளாக அமைந்துள்ளது. இச்செய்யுளில் ஆசிரியர் தம்மை இவ்வாறு அறிமுகம் செய்துள்ளார்.

குலங்குலவு மப்துல்கா திறுபெருமா
 எனக்கண்ணிற் கொண்ட காட்சி
 நலங்குலவு முகாஷ்பா மாலையிதைச்
 செந்தமிழி னடப்பச் செய்தான்
 நலங்குலவு வளமுடைய நாகூர்வாப்
 புவந்தீன்ற தனையன் கல்வி
 வலங்குலவு தர்காவித் வாங்குலாம்
 காதிருநா வலனென் போனே.

முகாஷ்பா மாலையை அரங்கேற்றுவதற்கு உறுதுணை புரிந்தவர் அப்துல் கனி சாகிபு அவர்களே. ஆசிரியருக்கு இத்துறையில் பொருளுதவி புரிந்தவர்களும் அவர்களேயாவார். இதனையே பாயிரத்தில் உள்ள ஐந்தாம் செய்யுளில் ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். 'பனிவகைய பல நகையாற் பல பொருளும்'

வழங்கினார் அப்துல் கனி சாகிபு என்று (44) குறிப்பிட்டுள்ளார். அவருடைய பொருள் நயம் ஒரு பாடலில் (64) குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவருடைய தகப்பனார் காதிறு சாகிபு என்றும், அவர் கார்டெமும் கமலக்கையர் என்றும் தருமசீலர் என்றும் (108) வருணிக்கப்பட்டுள்ளது. அவருடைய கொடை கருமையான மேகத்துக்கு (125) ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவருடைய மாதவமும் (146) வள்ளன்மையும் (168) செல்வமும் சிறப்பும் (186) இனிமையான மொழியும் (201) பிழைபொறுக்குந் தன்மையும் (229) புகழும் (257) இரும்பொருளிறைத்தலும் (272) கையும் வாணமும் ஒத்திருந்த தன்மையும் (288) நிதியம் வாரி வழங்கியமையும் (299) வருணிக்கப்பட்டுள்ளன.

3. காப்பிய இலக்கணங்கள்

இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய ஏனைய காப்பியங்களில் உள்ளன போன்று முகாஷ்பா மாலையிலும் காப்பிய மரபு பின்பற்றப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். முகாஷ்பா மாலையின் இரண்டாவது படலத்தில் வருபொருள் உரைத்த குலாம் காதிறு நாவலர் முதலாம் படலத்தில் கடவுள் வாழ்த்தை அமைத்துப் பாடியுள்ளார். இக் கடவுள் வாழ்த்திலும் ஏனைய காப்பியங்களில் உள்ள முறைமையே பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. காப்புச் செய்யுளுடன் ஆரம்பமாகிறது முகாஷ்பா மலை. அக்காப்புச் செய்யுள் வெண்பாவாக உள்ளது. அது வருமாறு:

பூமேவு வாசம் பொருவா தியலாதேழ்
தாமேவு நாதன் றனைத்தொழுவார்—தூமேவு
மூடலாப் பாடும் முகாஷ்பா வைத்தமிழின்
பாடலாப் பாடும் படிக்கு.

இங்கே 'இயலாதேழ் தாமேவு நாதன்' என்னும் சொழ்
ரெடர் இடம் பெற்றிருப்பதைக் காணலாம். ஆறேழ்
என்பதன் கருத்து யாது? இது அறுபத்தேழு என்ப
தைக் குறிப்பதாகக் கொள்ளலாம். இதனை இவ்வாறு
விளக்கலாம். அல்லாஹ் என்னும் அறபுச் சொல்
ஐந்து எழுத்துக்களைக் கொண்டது. அலிப், லாம்,
லாம், அலிப், ஹே என்பன அவ்வைந்து எழுத்துக்களு
மாம். அறபு அரிச்சுவடியில் உள்ள ஒவ்வொரு எழுத்
துக்கும் ஒவ்வொரு எண் தரப்பட்டுள்ளது. இதனை
அப்துல் கணக்கு என்பர். இந்தக் கணிப்பு முறை
மைக்கு இணங்க அலிப் என்னும் எழுத்துக்கு ஒன்றும்
ஹே என்னும் இறுதியில் வரும் எழுத்துக்கு ஐந்தும்
லாம் என்னும் எழுத்துக்கு முப்பதும் குறிப்பிடப்பட்டு
ள்ளது. இதனை அடிப்படையாக வைத்துப்
பார்க்கும் பொழுது அல்லாஹ் என்னும் அறபுச்
சொல்லிலுள்ள அலிப், லாம், லாம், அலிப், ஹே
என்னும் எழுத்துக்களுக்குரிய எண்களான ஒன்று+
முப்பது+முப்பது+ஐந்து என்னும் இவ்வைந்
தினையும் கூட்டினால் அறுபத்தேழு வருகிறது. எனவே
அறுபத்தேழு என்பதனைக் கூட்டு மொத்தமாகப்
பெறக்கூடிய அறபு எழுத்துக்களாலான அல்லாஹ்
வைத் தொழுவாம் எனக் குலாம் காதிரு நாவலர்
தமது காப்பு வெண்பாவில் குறிப்பிட்டுள்ளார் எனக்
கூறலாம்.

காப்புச் செய்யுளைத் தொடர்ந்து கடவுள்
வாழ்த்து அமைந்துள்ளது. முதலிரண்டு செய்யுட்

களும் அல்லாஹ்வைப் புகழ்வதாய் அமைந்துள்ளன. முதலாவது செய்யுளிலே அல்லாஹ் அஃறிணை ஒன்றன் பாலில் புகழப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். அல்லாஹ்வின் பண்புகள் சிலவற்றைக் குறிப்பிட்டு விட்டு அவ்வாறு சிறப்புற்று விளங்கும் 'சிறந்ததேதோவதைத் தொழுவாம்' (கடவுள் வாழ்த்து:1) எனக் குறிப்பிட்டுள்ளமையைக் காணலாம். அடுத்த செய்யுளில் அல்லாஹ் உயர்திணை ஆண்பாலில் புகழப்பட்டுள்ளான். படைப்புக்களிலெல்லாம் மிக்க அழகுடையவனாக மனிதனை அல்லாஹ் படைத்தான். படைப்புக்களுக்கெல்லாம் உணவு அளிப்பவன் அல்லாஹ். அத்ததைய குறியொடு கோலமில்லாணை நாம் வழிபடுதல் வேண்டும். அங்ஙனம் வழிபடாது இருப்பவர்க்கு வாழுமிடம் நரகமே என 'வெறியொடு பிறழுமோர்க்கு வெந்நர கிருக்கைதானே' (கடவுள் வாழ்த்து:2) எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

முகம்மது நபி (சல்) அவர்களைப் புகழ்வந்த ஆசிரியர் அவர்கள் தம் 'கழற்றுணை உளத்திலணிவாம்' (கடவுள் வாழ்த்து:3) என்று புகழ்ந்துள்ளார். அடுத்து ஆதம் நபி (அலை) முதல் இறுதி நபி (சல்) அவர்கள் வரை உள்ள 'மற்ற நபிமாரிகளை மனங்கொடு துதிப்பாம்' (கடவுள் வாழ்த்து:4) என்று வருணித்துள்ளார். கடவுள் வாழ்த்தில் உள்ள ஐந்தாம் ஆறாம் ஏழாம் எட்டாம் செய்யுட்களில் முதல் நான்கு கலீபாக்களையும் முறையே வருணித்துள்ளார் ஆசிரியர்.

'போதுற்ற நீற்கழலி ஞர்மிக்க வெற்றியர பூபக்கரைப் பணிகுவாம்'

[5]

என செய்யுதின அபூபக்கர் (றலி) அவர்களும்,

கொத்தான மலரினுறு பொற்றூரர் நடனமிடு
கொக்காளர் குழவி நெருமா
வொத்தான வழறிபுனு கத்தாயி னிருகமல
மொப்பான வழிபணிகுவாம்' [6]

என செய்யிதின உமறுப்புகத்தாப் (றலி) அவர்களும்

திருமான் மதங்கொண பிநாதர் தந்த
செழுமா னிரண்டுண் முதலா,
யொருமான் மணந்து மறுமான் மணந்த
வதுமான் பதம் பரவுவாம்' [7]

என செய்யிதின உதுமான் இப்பனு அப்பான் (றலி)
அவர்களும்,

'தொடுத்த தீனிலை படுத்து மாறுயர்
கடர்த்த கூறுடைவா
ளெடுத்த கோணலி தனித்த சேவடி
யிதத்தோடே பணிகுவாம்'

என அல் இப்பனு அபீத்தாஸிப் (றலி) அவர்களும்,
புகழ்ப்பட்டுள்ளமையைக் காணலாம். [8]

அண்ணல் நபி (சல்) அவர்களின் தோழர்கள்
அடுத்து கடவுள் வாழ்த்தில், 'பக்கமேவிய சகுபிமார்
பதங்களைப் பணிவாம்' (9) எனப் போற்றப்பட்டுள்ளனர். அலி (றலி) அவர்களின் முத்த புதல்வர்
செய்யிதின ஹஸன் (றலி) அவர்கள் பச்சைநிறப்
பட்டாடையை விரும்பினார்கள். அவர்கள் இறுதியில்
நஞ்சூட்டப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள். இளைய
புதல்வரான செய்யிதின ஹஸன் (றலி) அவர்கள்
செந்நிறமான பட்டாடையை விரும்பினார்கள்.
அவர்கள் கடைசியில் கர்பலாப் போர்க்களத்தில்
கொல்லப்பட்டார்கள். இவ்விவரங்களைக் குறிப்பிட்டு

குலாம் காதிரு நாவலர் 'உந்துய ரசனைப்பின்னோ
ருசனையும் பணிஞ்சுவாமால்' (10) எனப் பாடியுள்
ளார். இஸ்லாத்துக்கு 'வேலி' அமைத்தவர்கள்
நான்கு இமாம்கள். அத்தகைய வேலி போன்ற
வரம்புகளை வகுத்துத்தந்த இமாம் சர்பிஇ (றஹ்),
இமாம் அபூஹனீபா (றஹ்), இமாம் மாலிக் (றஹ்),
இமாம் மாலிக் (றஹ்), இமாம் ஹம்பலி (றஹ்) ஆகிய
'நாலி மாம்களை நாடொறும் போற்றுவாம்' (11)
என ஆசிரியர் வருணித்துள்ளமை ஈண்டு குறிப்பிடத்
தக்கது.

வலிமார்களைக் குறிப்பிடும்பொழுது வலிமார்
களுக்கெல்லாம் நாயகமானவர்கள் எனப் போற்றப்
படும் 'பெருந்தகை யொலிகள் கோமான் பிறங்கடி
சிரங்கொள்வாம்' (12) என முகியித்தீன் அப்துல்
காதிரு ஜீலானி (றலி) அவர்கள் போற்றப்பட்டுள்
ளார்கள். அதே போன்று கல்தானுல்லாரிபீன் அகுமது
கபீறு றிபாயி (றஹ்) அவர்களின் 'குளிர் பதம் விழியிற்
கொள்வாம்' (13) என அவர்கள் புகழப்பட்டுள்ளார்.
ஏனைய இறைநேசச் செல்வர்களான ஹாஜி ஷரீபு
ஜிந்தனி, (14) குவாலியர் முகம்மது கௌது (15),
நாகூர் ஆண்டகை (16), அவர் தம் புதல்வர் செய்கு
யுகபு சாகிபு (17), ஆகியவர்களையும் இன்னோரன்ன
பிற இறைநேசச் செல்வர்களையும் (18) போற்றிப்
புகழ்ந்துள்ளார் ஆசிரியர். கடவுள் வாழ்த்தில் உள்ள
இறுதிப் பாடலில்

சொந்த மாகிய செந்தமிழ் மணமுளந் தூங்கத்
தந்த தந்தைய ரிருவர் தாள்சு மப்பதெந் தலையே.

(19)

எனத் தமது பெற்றாரையும் மறக்காமல் குறிப்பிட்டுள்
ளார் ஆசிரியர். கடவுள் வாழ்த்துப்படலத்தில்

மற்றொரு சிறப்பியல்பு உண்டு. பத்தொன்பது விருத்தப்பாக்களைக் கொண்ட கடவுள் வாழ்த்துப் படலத்தில் பத்தொன்பது முறை அவ்விருத்தப்பாக்களின் சந்தங்கள் செய்யுளுக்குச் செய்யுள் மாற்றப் பட்டுள்ளன என்பது ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

காப்பிய இலக்கணங்களுள் ஒன்றாகக் கருதப்படும் மற்றொன்று இயற்கை வருணனையாகும். நாடு நகரங்களின் இயற்கை வருணனை இவற்றுள் அடங்கும். பாத்திரப்படைப்பும் காப்பியங்களின் சிறப்பினை எடுத்துக் காட்டும் மற்றொரு அம்சமாகும். காப்பியங்களுக்கு மெருகூட்டிக்கொண்டிருக்கும் மற்றொரு சிறப்பமிசம் அங்கு இடம்பெற்றுள்ள உவமை நயமாகும். நபிகள் பெருமானரின் ஜிஸ்மானியத்தான விண்ணேற்றத்தை வருணிக்கும் மிஃரூஜ் மாலையில் உள்ளன போன்று நாகூர் சாகுல் ஹமீது ஆண்டகையின் றூஹானியத்தான விண்ணேற்றத்தை வருணிக்கும் முகாஷ்பா மாலையிலும் நரகத்தினதும் சுவர்க்கத்தினதும் இயல்புகள் வருணிக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். சொல்லாட்சியும் பொருட்செறிவும் கொண்டு இந்நூல் திகழ்கின்றது. இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய தமிழ் இலக்கியங்களின் சிறப்பியல்புகளுள் ஒன்றான அறபுத் திசைச் சொற்கள் இடம்பெற்றிருப்பதையும் இங்கு காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

—□—

4. இயற்கை வருணனை

இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய தமிழ்க் காப்பியங்கள் பலவற்றில் அவற்றின் பாட்டுடைத் தலைவர்கள் தமிழ் நாட்டுக்கு வெளியே உள்ளவர

களாகவே திகழ்கின்றனர். அத்தகையோர் அனைவரும் அறபு நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களாகவே உள்ளனர். அத்தகைய பாட்டுடைத் தலைவர்கள் அறபு நாடுகளைச் சார்ந்த நகரங்களான மக்கா, மதீனா, டமஸ்கஸ், பகுதாது, பதாயிகு போன்றவற்றைப் பிறந்த அல்லது வாழுமிடங்களாகக் கொண்டவர்களேயாவர். அத்தகைய நாடு, நகரங்களையும் இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்கள் வருணிக்கும் பொழுது அவற்றைத் தமிழ் நாட்டில் உள்ள நாடு நகரங்களாகவே பெரும்பாலும் வருணித்துள்ளனர். சில சமயங்களில் அத்தகைய பாட்டுடைத் தலைவர்கள் வாழ்ந்த நாடு நகரங்களிலுள்ள உயிரினங்களையும் தாவர வருக்கங்களையும் குறிப்பிட மறந்து விடவில்லை. ஆனால் தமிழ் நாட்டையே பிறப்பிடமாகவும் அல்லது வாழுமிடங்களாகவும் கொண்ட சில காப்பியத்தலைவர்களையும் இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்கள் பாட்டுடைத் தலைவர்களாகக் கொண்டனர். அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் அவர்கள் தமிழ் நாட்டையும் தமிழ் நாட்டு நகரங்களையும் வருணித்துப் போந்தனர். அத்தகைய நூல்களுள் ஒன்று முகாஷ்பா மாலை.

முகாஷ்பா மாலையில் உள்ள நாட்டுப்படலம் சோழ நாட்டையே வருணிக்கின்றது. சோழ நாட்டின் வளம் விவரிக்கப்படுகின்றது. அங்கு விவசாயம் சிறப்புற்று விளங்குகிறது. அதன் பயனாக அமோக நெல்விளைச்சல் ஏற்படுகிறது. சோற்றுக்குக் குறைவில்லாது விளங்குவது சோழ நாடு எனக் குலாம் காதிரு நாவலர் "சோறுதரும் பெரும்விளையி னொப்பின்றி விளங்குவது சோழ நாடே" (30) எனக்

குறிப்பிட்டுள்ளார். சோழ நாட்டை வளமாக்குவது காவேரி. காவேரியில் நின்று * பிரியும் ஒரு நதி கொள்ளிடம். 'குங்குமங் களுந்திவருங் கொள்ளிடத் தின்' என்கிறது தேவாரம். (210, 6) சோழ நாட்டில் உள்ள மற்றொரு நதி மண்ணி. 'தெண்திரைகள் வரத்திரட்டும் திகழ்மண்ணித் தென்கரைமேல்' என்கிறது நாலாயிரத்திவ்யப் பிரபந்தம். (பெரிய திருமொழி. நான்காம் பத்து: 1-ஆம் திருமொழி போதலர்ந்த: 5). இந்நதிகள் மூன்றும் சோழ நாட்டை வளமாக்குகின்றன.

எனவேதான் குலாம் காதிரு நாவலர் தமது முகாஷ்பா மாலையில் உள்ள நாட்டுப்படல இரண்டாம் செய்யுளில் இந்நதிகளை உருவகப்படுத்திப் பாடியுள்ளார். காவிரியைச் சோழ நாட்டின் நற்றாய் என்றும் கொள்ளிடத்தைச் சோழ நாட்டின் செவிலித்தாய் என்றும் உருவகிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றோடு மண்ணி நதியும் சேர்ந்து சோழநாட்டிற்கு எப்பொழுதும் அமுது போன்ற நீரை வழங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. பூக்களிலிருந்து விழும் தேன் இந்த ஆற்று நீரிலே கலந்துள்ளது. இவ்வாறு தேன் என்று பொருள் படும் வேரி கலந்த மூன்று நதிகளிலும் உள்ள நீர் அலையாக அடித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. இந்த நீரலையை மூதாட்டி ஒருத்திக்கு உவமிக்கிறார் ஆசிரியர். அத்தகைய நீரலையாகிய மூதாட்டி தாலாட்ட இளமை வாய்க்கப்பெற்று விளங்குகிறது சோழ நாடு. அந்தத் தாலாட்டிலே இனிது துயில் கொள்கின்றது, சோழ நாடு. தேன் என்னும் பொருளில் வேரி என்னும் சொல் 'கமலங் கலந்த வேரியும்' எனத் திருக்கோவையாரில் (301) பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமையைக் காணலாம். இக்கருத்துக்

களை வைத்தே ஆசிரியர் 'பாவேரி குளிர் கொடுப்பப் படர்செவ்வத் தினிதுதுயில் பயிலுநாடே' என சோழ நாட்டை வருணித்துள்ளார்.

ஏனைய காப்பியங்களில் உள்ள நாட்டுப்படலங்களில் போல் வானங்கறுத்து, இடிஇடித்து, மின்னி, மழை பெய்து, வெள்ளப்பெருக்கெடுத்து, வயலுமுது நெல் விதைத்து, நாற்று நடடு, அறுவடை செய்து, தானியம் பெறப்பட்டது என முகாஷ்பா மாலையில் அதன் ஆசிரியர் குறிப்பிடவில்லை. சோழ நாட்டிலே விளையும் பயிர்களை மாத்திரமே ஆசிரியர் வருணித்துள்ளார். முதலில் நெல் வயல்களை வருணிக்க முற்பட்ட ஆசிரியர் நெல்விளைவதற்கு முன்பிருந்த வயலினை கற்றறியாதார் பெருமைப்படும் தீய குணத்துக்கு ஒப்பிட்டுள்ளார். நெல் விளைந்த பின்னர் நெற்பயிர்களின் தோற்றம் கற்றறிந்த நல்லவர்களின் தாழ்மையான குணம் இது எனத் தெளிவுபடுத்தியது எனச் சுட்டிக் காட்டிய ஆசிரியர் அந்நெல்வின் தன்மை எத்தகையது என்பதனையும் விளக்கியுள்ளார். விளைந்த நெல் பாரபட்சம் கரட்டாது நன்மை சற்றும் இல்லாதார் என்றோ நிறைய நன்மை செய்பவர்கள் என்றோ வேறுபாடு காட்டாமல் பொதுவாக எல்லோருடைய பரிசையும் தீர்த்துவிடுகிறது. அத்தகைய நெல் விளைச்சல் மிக்க பண்ணைகள் மலிந்திருந்த நாடு சோழநாடு என்பதனை, 'எல்லார்தம் மிருதயமும் எதிர்நோக்க வுறுஞ்செந்நெல் வினங்கடாமே' என ஆசிரியர் வருணித்துள்ளமைபைக் காணலாம்.

நாட்டுப்படலத்தில் உள்ள பல பாடல்களில் உலக வழக்கில் காணப்படும் பல உண்மைகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அவ்வுண்மைகளை ஆதாரமாக வைத்து

நாட்டில் வினையும் தானியங்கள் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. உயர்ந்தாருக்கு உயர்ந்தாரும் இழிந்தாருக்கு இழிந்தாரும் உறவுமுறை அடிப்படையில் உதவி புரிவர். அவ்வாறே பயறும் உள்ளது என 'பயந்தாரப் படர் கொடியிற் பல்பாலுங் குலை முதிரும் பயறுதானே' (33) இவ்வாறு பாடியுள்ளார் ஆசிரியர். வேம்பு என்றால் வெறுப்பு என்பது பொருள். 'வேம்புற்ற முந்நீர் விழுங்க' (513) என்கின்றது சீவக சிந்தாமணி. உலகிலே வெறுக்க வேண்டியவற்றை விரும்பி அதனுள் விழுந்து துன்புறும் கெட்ட மனத்தை இவ்வாறு அடையாளம் காணலாம் என்பது போல் ஒரு கூற்று ஒரு பாடலில் அமைந்துள்ளது (34). பால் இருக்கிறது. அதனை உறைய வைத்தால் தயிராகும். அத்தயிரைக் கடைந்தால் மோர் பெறப்படும். அந்த மோரை நீக்கி விட்டால் நெய் பெறப்படும். கெட்ட மனத்தினை உடையவனை நெய் போன்ற நல்லவர்களிடமிருந்து வேறு படுத்திக் காட்டுவதாய் அமைந்துள்ளது, இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள உருவகம். இதனையே 'நாம் பார்வை பெற ஞான வழிகாட்டிக் கழிபெருகு நறுநெய்தானே' என ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

உலுத்தர், லோபி என்பன ஒரு பொருட்சொற்கள். உலுத்தர் ஒன்றுமே ஈயாதோர். தம்மை வருத்துபவர்களுக்கே ஈபவர். அத்தகைய உலுத்தரிடம் பெரும் பொருள் வைக்கப்பட்டால் அவற்றை தாமும் உண்ணார். பிறருக்கும் ஈயார். அவருடைய பொருள்களைப் பிறர் எடுத்துக் கொள்வர். தேனீக்களும்: அத்தகையனவே. அவை எல்லாப் பூக்களிலும் இருந்து தேன் சேர்த்துப் பிறர் அனுபவிக்க வைக்கின்றன. தேனீக்கள் சேர்க்கும் தேனிரூல் தேத்தடை என வழங்கப்படுகிறது. அது தேத்திரூல்

[தொல்காப்பியம் : எழுத்ததிகாரம் 344, உரை] என்றும் வழங்கப்படுகிறது. அத்தேன் கூட்டை எருத்தின் மீது வைத்தால் அதனால் எருதுக்கு ஒரு பயனும் இல்லை. பிறரே அதனால் பயனடைவர். இவற்றிற்குக் கரும்பை உவமிப்பர். கரும்பைப் பிழிந்து எடுத்தால்தான் கரும்பிலுள்ள இனிமையான சாற்றினைப் பெற முடியும். இவற்றையே ஆசிரியர் 'கருத்தழிய வேழம்போற் காடு பிறவின் றமருங்கன்ன றுனே' எனக் கடைசி அடியில் சுருக்கமாகக் கூறி உள்ளார். [35]

பேய்க் குணத்தால் பிறந்தவர்களின் வழித் தோன்றல்கள் பேய்க்குணத்தையே பெறுவர். தாய்க் கொலை செய்தவர்களும் அத்தன்மையை உடையவரே, அது பரவணியாய் வருவதொன்று. பரம்பரை, வமிசாவளி என்பன பரவணி என்பதன் பொருளாகும். வாழையடி வாழையாகத் தாய்க் கொலையில் ஈடுபட்டு வருவது வாழை என்னும் கதவி. இதனையே நாட்டுப் படலத்தில் உள்ள ஒரு பாடல் [36] குறிப்பிட்டுள்ளது. பாலும் தேனும் செஞ்சாறும் மதகு வழியே பல பாகங்களுக்கும் வழிந்து செல்வது மற்றொரு பாடலில் [37] குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இங்ஙனம் மேலும் ஐந்து செய்யுட்களால் நாட்டினை வருணித்த ஆசிரியர் பதினான்காவது பாடலில் 'எத்தனையே புலவரெலா மெத்தனையோ வகைப்படுத்தி, யித்தனையென் றடங்காத விருங்கவியி னிசைத்துமா, 'லத்தனையு மடங்கில வில் வகனாட்டு வளம்' என வருணனைக்கு அப்பாற்பட்டது சோழ நாடு என்பதனைக் கூறுது குறிப்பிட்டுள்ளார். சோழ நாட்டில் கிடைக்கும் பல உணவு வகைகளையும் ஆசிரியர் நாட்டுப் படலத்தில் விரிவாக எடுத்துக் காட்டி உள்ளார்.

இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய பிற தமிழ்க் காப்பியங்களில் உள்ளது போலல்லாது முகாஷ்பா மாலையில் நகரப்படலம் வேறு விதமாக அமைந்துள்ளது. நகரத்தில் உள்ள அகழி, அரண் முதலியவை இங்கு வருணிக்கப்படவில்லை. பொதுக் கூற்றுக்களை அடிப்படையாக வைத்து நகரத்தின் சிறப்பியல்புகள் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. முதலில் நகரின் பழமை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பண்டு தொட்டு நாகூர் செய்த அருந்தவத்தின் காரணமாகவே சாகுல் கமீது ஆண்டகையின் இருப்பிடமாகத் திகழும் பேற்றினை அந்நகர் பெற்றது. இதனை வலியுறுத்தும் முகமாகவே குலாம் காதிரு நாவலர் 'அருந்தவம் செய்தலா னன்றே, நந்த நாயகர்க் கிருக்கையா யதுதிரு நாகூர்' எனப் பாடியுள்ளார்.

பெரும் பேற்றை அளிக்க வல்லது நாகூர். பெருமை நல்க வல்லது அது. புகழ் பெற்ற விழாக் களைக் கொண்டது அந்நகர். மேன்மை தரவல்லது. குறைவில்லாமல் நிறையச் சோறு வழங்க வல்லது. வேதங்களை ஓதும் ஒலியை அங்கு எப்பொழுதும் கேட்கக் கூடியது. என்றும் நல் மணம் வீசிக் கொண்டிருக்கும் நகர் நாகூர். இவ்வருணகளை 'நாறறுதது நாமிருந் தணிபெறு நாகூர்' (46) என ஒரு பாடலில் கூறி முடிக்கிறார். நாகூரிலே மரங்களில் கனிகளும் மலர்களும் விரவி உள்ளன. அவை சான்றோர் இயற்றிய செய்யுட்கள் போல் காட்சி அளிக்கின்றன. கனிகளும் மலர்களும் உள்ள பூஞ்சோலையில் மயில் ஆடுகின்றன. வண்டுகள் பாடுகின்றன. அத்தகைய அலங்கிருதம்— சிங்காரம் மிக்குக் காட்சி அளிக்கிறது நாகூர் என்பதனைச் சுருக்கமாக 'சூழ்ந்த லங்கிரு தந்தருந்

தென்புறச் சோலை' என வருணிக்கப்பட்டுள்ளமையைக் காணலாம். (47)

நாகூரின் தெற்கிலே உள்ள பூஞ்சோலையை வருணித்த ஆசிரியர் அடுத்து நகரின் வடப்புறத்திலே உள்ள நதியை வருணிக்கிறார். அந்த வடப்புற நதி நறுமணங்களைக் கொண்ட பூ மாலை என விளங்குகின்றது. அந்த நகருக்கே உரிய நதியென்படர்ந்திருக்கிறது. அஃது அவ்வாறு ஏற்படுவதற்கான காரணம் அங்கு சாகுல் கமீது ஆண்டகை அவர்கள் வீற்றிருந்தமையேயாம். எமது தீமைகளை அகற்றவே அவர்கள் அவ்வாறு அங்கு வந்து தங்கி இருந்தார்கள். வெள்ளிய திரைகையுடைய கடலில் இருந்து எறியப்பட்ட முத்தினங்கள் கடற்கரையிலே பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தன. மலர்கள் செறிந்து தாதோடு போர்க்கப்பட்டிருந்தன. இத்தகைய வளத்தினை உடையது நாகூர். (48)

எப்பொழுதும் எங்கும் ஒலி முழக்கம் உடையதாய் விளங்கியது நாகூர். யானைகளின் ஒலி ஒரு பக்கம். தேர்களின் சப்தம் மறுபக்கம். வேகமாகச் செல்லும் குதிரைகளின் சப்தம் மற்றொரு பக்கம். நெடிய கழுத்தினை உடைய ஒட்டகங்களின் ஒலி இன்னொரு பக்கம். வரிசையாகச் செல்லும் வண்டிகளின் ஓசை வேறொரு பக்கம். பல்லக்குகள் கொண்டு செல்லப் படுவதனால் ஏற்படும் சப்தம் பிறிதொரு பக்கம். இத்தகைய ஓசைகளுக்கெல்லாம் மேலாக ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது அந்நகரிலே உள்ள பள்ளிவாசல்கள் தோறும் எழுப்பப்படும் திருமறையின் முழக்கம். திருமறை ஒலும் ஒலி ஏனைய சப்தங்களை அடக்கக் கூடியதாக இருந்தது. இதனையே 'விரியினையந்

தொறுமறை வணங்கொலி மிகைக்கும்' என (55) ஆசிரியர் வருணித்துள்ளார். எல்லா ஒலிகளையும் மிஞ்சும் மற்றொரு ஒலியும் உண்டு. அது தான் பாங்கொலி, முஸ்லிம்களை தொழுகைக்கு வருமாறு பள்ளிவாசல்களிலிருந்து எழுப்பப்படும் அறபு மொழியிலான அழைப்பொலி. அது 'கஹர்' என்னும் கேடுகளை அகற்ற வல்லது. நாளொன்றுக்கு ஐந்து வேளையும் முஸ்லிம்களைத் தொழுகைக்கு வருமாறு அழைக்கும் அந்த பாங்கொலி மேகங்கள் தவழ்கின்ற மினுறு என அழைக்கப்படும் தூபிகளிலிருந்து எழுப்பப்படுகின்றன. அந்தத் தூபிகளும் மரங்களிலே தொங்க விடப்பட்டுள்ள கொடிசளும் எல்லா நோய்களையும் தொலைத்துவிடும். (57)

அப்பொழுது மாலை நேரம். தாமரை மலர் குவிந்தது. அல்லி மலர் மலர்ந்தது. புள்ளினங்கள் இரை தேட முற்பட்டன. எருமைகள் அவற்றின் கன்றுகளைத் தேடி இரங்கின. சூரியனும் கடலில் புகுந்தான். இரவு காலம் ஆரம்பமாயது. இவற்றை எல்லாம் குறிப்பிட்டுவிட்டு, 'வரைபுகப் போந்ததம் மாலை நேரமே' என மாலை நேரத்தை ஆசிரியர் வருணித்துள்ளார் (114). அத்தகைய மாலையின் தோற்றத்தை இவ்வாறு உவமை நயத்துடன் விளக்கி உள்ளார், ஆசிரியர். மாலையின் தோற்றத்தை ஒரு தூதனுக்கு உருவகப்படுத்தி உள்ளார். அத்தூதன் அங்கு அழைப்பொன்றினை ஏற்று வந்துள்ளான். இருளின் அழைப்பை ஏற்றே வந்துள்ளான். பழைய அகன்ற உலகினை மூடிவிடும்படி இருளின் அழைப்பை ஏற்றே மாலை அங்கு வந்துள்ளது. ஏனெனில் அங்கு பலர் மா தவம் புரிந்து கொண்டிருந்தனர். அத்தகை

யோரை வஞ்சனையாளர் காணக்கூடாது என்பதற்
காகவே இருள் உலகினை மூடிக் கொண்டு விட்டது.
இவ்வாறு மூடுவதற்கே மாலை என்னும் தூதனை இருள்
அழைத்தது என இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.
இங்கு தற்குறிப்பேற்ற அணியும் இடம் பெற்றிருப்
பதைக் காணலாம். (115)

ஐயறிவுடையது நாய். இயல்பினால் குன்றியது
அது. ஆனால் அதன் குணமோ உயர்ந்தது. செய்த
நன்றியை மறவாதது நாய். நாயுடைய அத்தகைய
குணத்தைக் கண்டும் அதனைப் பொருட்படுத்தாது
நன்றியை மறப்பவர்கள் மனிதர்களிடையே உள்ளனர்.
அத்தகையோர் நன்மை இது தீமை இது என உணரத்
தவறி விடுகின்றனர். இழிவைத் தேடிக் கொள்
கின்றனர். தேடுவதில் முயல்வர். அதன் பயனாக
அழிவை நோக்கிச் செல்வர். (225)

சாகுல் கமீது ஆண்டகையின் றூஹானிய்யத்தான
விண்ணேற்றப் பயணத்தின் போது அவர்கள் நரகிலும்
சுவர்க்கத்திலும் கண்ட காட்சிகள் இரண்டு படலங்
களில் வருணிக்கப்பட்டுள்ளன. நரகலோகத்திலே
அவர்கள் கண்டதாக வருணிக்கப்பட்டுள்ள காட்சி
இவ்வாறு அமைந்துள்ளது. வட்டி எடுத்தலும்
கொடுத்தலும் தீமை விளைக்க வல்லது. அவ்வாறு
வட்டித் தொழிலில் ஈடுபடுவோர் நரகிலே தண்டிக்கப்
படுகின்றனர். விபசாரத்தில் திளைத்திருந்தவர்கள்
அங்கு துன்புறுத்தப்படுகின்றனர். சுய உணர்வை
இழக்கச் செய்வது மது. அத்தகைய மதுபானங்களை
அருந்தினோர் இன்னல்களுக்கு ஆளாக்கப்படுகின்றனர்.
நடுநிலைமை தவறி வன்செயலாகக் கொலை முதலிய
பாதகங்களைச் செய்தோர் தண்டனைக்கு ஆளாக்கப்

பட்டனர். இத்தகையோருக்கு நரகில் அளிக்கப்பட்ட வேதனைகளை அவர்கள் கண்டார்கள் என்பது 'நோன்மைதீர் தரப்பெறு நோவு நோக்கினார்' என (220) முகாஷ்பா மாலையில் வருணிக்கப்பட்டுள்ளது.

இருபத்து மூன்று விருத்தப்பாக்களில் நரகத்தை வருணித்த ஆசிரியர் சுவர்க்கப்படலத்தில் முப்பத்து மூன்று விருத்தப்பாக்களைப் பயன்படுத்தி சுவர்க்கத்தின் தன்மையை விவரித்துள்ளார். சுவர்க்கத்தில் உள்ள உணவு வகைகளை ஒரு பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ளார் ஆசிரியர். அங்குள்ள உணவுகள் முன்னர் பார்த்தறியாதவை. அதன் பெயர்களைக் காதுகள் முன்னர் கேட்கவில்லை. ஒருபோதும் வாயால் சுவைத்து உருசி பார்க்கப்படாதவை. அத்தகையன அனைத்தும் சுவர்க்கத்திலே விளங்கும் தரத்தனவாகும். அங்கே அவை 'பேணாக நிறைந்து பிறங்கிடுமால்' என (250) குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சுவர்க்கத்தில் உள்ளவர்கள் உடலின் தோல்சுருங்கலை அடைய மாட்டார்கள். அவர்களுடைய தலை மயிர் முதலியன நரையாகாது. அவர்கள் மூப்பினை அடைய மாட்டார்கள். அவர்களுக்கு நித்திரையே வராது. மலம் முதலியவற்றை அடைய மாட்டார்கள். எல்லையில்லா நாட்கள் இவ்வாறு சுவர்க்கத்தில் வாழ்வார்கள். இதனையே ஒரு பாடலின் இறுதி அடியில் 'வரைவேயிலை நாட்பல மன்னுறுமால்' என (254) ஆசிரியர் பாடியுள்ளார்.

சாகுல் கமீது ஆண்டகையின் கனவில் நிகழ்ந்த விண்ணேற்றத்தின் போது அவர்கள் சந்தித்ததாகக் கருதப்படுபவர்களின் பெயர்களும் இப்படலத்தில் தரப்பட்டுள்ளன. (259—262)

5. பாத்திரப் படைப்பு

ஓர் இலக்கியத்தின் சிறப்பு அங்கு வருணிக்கப்படும் பாத்திரங்களின் படைப்புத் திறனில் பெரிதும் தங்கி உள்ளது. அவ்விலக்கியத்தின் பாட்டுடைத் தலைவர்தம் சிறப்பியல்புகள் பெரிதும் விதந்தோதப்படுகின்றன. இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய இலக்கியங்களில் ஏக இறைவனான அல்லாஹ்வின் ஏகத்துவம் விதிவிலக்கின்றி விவரிக்கப்படுவதைக் காணலாம். அதே இலக்கியமரபு முகாஷ்பா மாலையிலும் பின்பற்றப் பட்டிருப்பது புலனாகின்றது. அல்லாஹ்வைத் தமிழில் வருணிக்கும் பொழுது வேறு வழியின்றி ஆண்பாலிலே சுட்டப்படுவது வழக்காறாக உள்ளது. முகாஷ்பா மாலையிலும் அத்தகைய சான்றுகளைக் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது. அல்லாஹ்வைக் குறிப்பதற்காக 'ஒருவன்' என்னும் சொல் (110; 286) பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதே கருத்தில் 'ஒருமையன்' என்னும் சொல் (298) உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளது. 'ஒரு பரன்' என (150) அல்லாஹ் சுட்டப்பட்டுள்ளமையும் காணலாம். 'இறை' என்பதும் (113) 'முதல்வன்' என்பதும் (177) 'கத்தன்' என்பதும் (192) 'நாயகன்' என்பதும் (259) 'பெரியோன்' என்பதும் (269) 'பொருவிலான்' என்பதும் (293) 'வல்லோன்' என்பதும் (287; 297) முகாஷ்பா மாலையில் அல்லாஹ்வைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. 'ஆண்டிய லொருவன் வல்லனமன் நாயகன்' என்றும் வருணிக்கப்பட்டுள்ளது. மற்றொரு செய்யுளில் அல்லாஹ்வை இவ்வாறு பாடியுள்ளார் புலவர்:

கருத்தயுல காக்கிய கருணையங் கடலாய்
 திருத்தனையொருங் காண்டமர் பெரியனய்ச்
 சிறந்த
 பொருத்தனய்நமக் கென்றுமி லாதவோர்
 பொருளாய்
 ஒருத்தனயவ மூமே யிடனெலா மொலிக்கும்.
 (141)

முகாஷ்பா மாலையில் அதன் பாட்டுடைத் தலைவர் சாகுல் கமீது ஆண்டகை அவர்களின் பண்புகள் நுணுக்கமாக வருணிக்கப்பட்டுள்ளன. சாகுல் கமீது ஆண்டகை அவர்கள் சூரியனின் பிரகாசம் போன்று சீரும் சிறப்பும் பெற்று விளங்கினார் என (64) வருணிக்கப்பட்டுள்ளது. பெருந்தகையார் என அவருடைய பெருந்தன்மை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. (68) அன்பு வழியும் கண்களை உடையவர் சாகுல் கமீது ஆண்டகை அவர்கள் என்பது ஒரு பாடலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. (69) அவருடைய வாயிலிருந்து இனிமையான சொற்களே வந்து கொண்டிருக்கும். உண்மையான வேத வசனங்களையே அவர்களுடைய வாய் உச்சரித்துக் கொண்டிருக்கும். அவர் திருவாய் மலர்ந்து அருளியவை பொருளுடைய அமுத வாக்கியங்களாகக் கொப்பளிப்பனவாய் அமைந்திருக்கும். (70) அவரிடம் அருள் நாளும். பொருள் நாளும். அவருடைய கைகளைப் பிடித்து அவரிடம் அடைந்தவர்களை ஈடேற்றம் அடையச் செய்யும் ஆற்றல் மிக்கவர். (71) அவருடைய பாதங்களிலே துறவியர்கள் தமது தலைகளைத் தேய்த்துக் கொண்டிருக்கும் தன்மை வாய்ந்தவராய் விளங்கினார். (72). அடியவருக்கு எப்பொழுதும் அருள் பாவித்துக் கொண்டிருப்பவராக செய்யீது அப்துல் காதிறு என்னும் சாகுல் கமீதொலி

அவர்கள் திகழ்ந்தார்கள் (73). நாகூர் ஆண்டகை அவர்கள் 'மேலாங்கதி தரும் பெரியோன் சாகுல் கமீது' என (85) வருணிக்கப்பட்டுள்ளார். பல கலைகளையும் கற்றவராக விளங்கினார்கள் சாகுல் கமீது நாயகம் அவர்கள் (99). அவர்களுடைய வாய் எப்போதும் திருமறையை ஒதிக் கொண்டே இருக்கும். அவருடைய மனம் எல்லாப் புகழுக்கும் உரிய அல்லாஹ்வின் பால் பொருந்துவதாய் ஈடுபாடு கொண்டதாய் இருக்கும். அவர்களுடைய நெற்றியில் வடுப் பதிந்திருக்கும். அது எப்பொழுதும் அல்லாஹ்வைத் தொழுது கொண்டிருப்பதனால் ஏற்பட்ட வடுவாகும். இங்ஙனம் சிறந்து விளங்கினார்கள் நாகூர் ஆண்டகை அவர்கள் என முகாஷ்பா மாலை குறிப்பிடுகிறது (110). மண்டலங்களும் விண்டலங்களும் கண்டலங்கொள்ள சாகுல் கமீது அவர்கள் கருத்துறச் சென்றார்கள். (130)

நமது உள்ளங்களிலே மறை பொருளைத் தேட வைத்தவர் சாகுல் கமீது ஆண்டகை அவர்கள் (273) ஒப்பரும் புகழ் சாகுல் கமீது எனப் பலவாறு புகழப்பட்டவர் சாகுல் கமீது ஒலி அவர்கள் (276).

நபிகள் நாயகம் முகம்மது (சல்) அவர்களைப் பற்றிய குறிப்பும் முகாஷ்பா மாலையில் இடம் பெற்றுள்ளது. முஸ்லிம் அல்லாதாராய் இருந்து இஸ்லாத்துக்கு மாறு செய்தவர்களை ஒழித்துக் கட்டியவர்கள் அண்ணல் நபி (சல்) அவர்கள். உயர் கவர்க்கத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய திருமேனியில் கத்தூரி நறுமணம் கமழ்ந்து கொண்டிருக்கும். எல்லோராலும் விரும்பப்பட்ட நய நாயகர் அவர்கள். இவ்வாறு நபிகள் நாயகம் (சல்) அவர்கள் வருணிக்கப்பட்டுள்

னார்கள். நபிமார்கள் தரிசனப்படலத்தில் நபிமார்கள் பலரின் பெயர்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. (203-204)

'முகியித்தி னெனு மன்னிலை நாயகர்' (178) என்றும் 'ஆண்டகை' (179) என்றும் முகியித்தின் அப்துல் காதிரு ஜீலானி (றலி) அவர்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார்கள்.

ஒலிமார் தரிசனப் படலத்தில் இறைநேசச் செல்வர்கள் பலரின் பெயர்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. எல்லா இறைநேசச் செல்வர்களும் 'மாட்சி மேவுசா குல்கமீதேயென மனக்க ணட்சி மேவுற விளித்தனர் புகழ்ந்தன ரன்பால்' (148). 'ஏரிபெறு' 'சீர்பெறு' 'கூர்பெறு' 'நார்பெறு' (152) என்னும் சொற்றொடர்கள் இறைநேசச் செல்வர்களை வருணிக்கப்பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமையை காணலாம். 'புண்ணிய நிலைமை வாய்ந்த', 'மேன்மை நண்ணிய', 'மாநாடிய', 'மாவுண்ணிய', 'உயர்', 'தண்ணிய', (154) என்னும் சொற்றொடர்களும் அவுலியாக்களைப் புகழ்ப்பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. 'ஆசையிற் சிறந்த', 'மாவோசையின்', 'மற்றுவமையில்லா மாசை நேரகத்தில்', 'காசையில்', 'மாதவத்தின் மூத்தார்' என்பவும் இறைநேசச் செல்வர் ஒவ்வொருவரினதும் தன்மைக்கேற்ற அடைமொழியுடன் வருணிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. (155)

அக்தாபுகள், அவுத்தாதுகள், அப்தாலுகள், அப்ருதுகள், உப்பாதுகள், ஜுஹ்ஹாதுகள், நுகபாக்கள், நுஜபாக்கள், ஆஷிகீன்கள், வாஸிலீன்கள், ஆரிபீன்கள், ஆபிதீன்கள், சித்தீகீன்கள், முத்தகீன்கள், முஹப்பீன்கள், முஹக்கீன்கள் முதலிய பலரும்

அங்கே சாகுல் கமீதாண்டகையை 'வருக வருக' எனத் தழுவி வரவேற்றார்கள் என முகாஷ்பா மாலை கூறுகின்றது (165-166). இவர்களும் பிறரும் சாகுல் கமீது ஆண்டகையை வரவேற்றார்கள் என்பதனை இவ்வாறு வருணித்து முடிக்கிறார் முகாஷ்பா மாலை ஆசிரியர் குலாம் காதிரு நாவலர் அவர்கள்.

ஏனைய ரெல்லா மெங்கட்
கிருவிழி யனையார் நண்ணி
வானைசா குல்க மீது
வருகெனத் தழுவி யேத்திச்
சோனையி னுவந்த வாசி
சோபனத் துயர்த்திச் சொன்னார்
தேனைய வின்பத் தென்றுந்
திருச்சிறப் புலவ மன்னே. (167)

விண்ணேற்றத்தின் பின்னர் சாகுல் கமீது ஆண்டகை அவர்கள் சுய உணர்வுகள் பெற்றமையை 'மீட்சியினிலைமை வாய்ந்து மெல்லென நிமிர்ந்தா ரன்றே.' என வர்ணித்துள்ளார் புலவர். (289)

—□—

6. சொல்லாட்சியும் பொருட் செறிவும்

சொற்களைச் சிறந்ததோர் ஒழுங்கு முறையில் அமைய எழுதுவது உரைநடை எனப்படும். ஆனால் சிறந்த சொற்களைச் சிறந்ததோர் ஒழுங்கு முறையில் அமைய எழுதுவது கவிதை எனப்படும். கவிதையிலே தான் கவிஞனின் தனித்தன்மை பிரதிபலிக்கின்றது. தமது கருத்தைச் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் வெளிப்படுத்தும் முகமாகக் கவிஞர் தமது சொற்களைத் தெரிவுசெய்தே பயன்படுத்துவார். அவ்வாறு

அக்கவிஞர் மேற்கொள்ளும் சொல்லாட்சியிலேயே கவிஞரின் ஆற்றல் தங்கி உள்ளது. ஏனையார் அக்கவிஞரின் ஆற்றலை நிர்ணயிப்பதற்கு அவர்தம் சொல்லாட்சியையே அளவு கோலாகக் கொள்வர். இந்த அடிப்படையில் பார்க்கும் பொழுது இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பிலே தமக்கென ஒர் இடத்தை உரித்தாக்கிக் கொண்டவர் குலாம் காதிரு நாவலர் எனக் கூறலாம். அவர் தம் சொல்லாட்சியை அடிப்படையாக வைத்தே அவர் நான்காம் தமிழ்ச் சங்கத்தின் நக்கீரர் எனப் புகழப்பட்டுள்ளார். அவர் தம் இலக்கியப் படைப்புக்களிலே சங்ககாலத் தமிழில் பொதிந்துள்ள சிறந்த நடையின் சரயலைக் காணலாம். இந்தக் கண்ணோட்டத்தில் அவருடைய படைப்புக்களில் ஒன்றான முகாஷ்பா மாலையில் இடம் பெற்றுள்ள அவர்தம் சொல்லாட்சியைப் பார்ப்போம்.

அருமையான சொல்லாட்சி முகாஷ்பா மாலையில் இடம் பெற்றுள்ளமையைக் காணலாம். குலாம் காதிரு நாவலர் பயன்படுத்தி உள்ள அத்தகைய சில சொற்களை எடுத்துக் கொள்வோம். அளறு என்பது அத்தகைய சொற்களுள் ஒன்று. அளறு என்றால் நரகம் என்று பொருள். இதே கருத்தில் திருக்குறளில் இச்சொல் 'பூரியர்கள் ஆழும் அளறு' (919) என்னும் தொடரில் ஆளப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். நாகூர் சாகுல் கமீது ஆண்டகை அவர்களின் விண்ணேற்றப் பயணத்தின் போது அவர்கள் நரகினைக் காணச் சென்றதனை 'பொக்கிடம் பொர விரித்துறும் அளறு புக்கினார்' (207) என வருணித்துள்ளார் ஆசிரியர்.

எண்மை என்பது சுலபம். 'எண்மைக் காலத்து' என அதே பொருளில் எண்மை என்னும் சொல்

தொல்காப்பியத்தில் (பொருளதிகாரம் 150) வந்துள்ளது. ஆண்டகையின் விண்ணேற்றத்தின் போது எல்லா விவரங்களையும் சுலபமாக அறிந்து கொள்ள இறைவன் ஆண்டகைக்கு அருளிஞன். (1278)

காக என்றால் குற்றம். காசில் என்றால் குற்றமற்ற. 'காசறு விவரயே' என்கின்றது சிலப்பதிகாரம். (2:74) குற்றமற்ற என்னும் பொருளில் 'காசையில்' என ஆசிரியர் இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளார். 'காசையில் சைகுவைசல் கர்னிமா தவத்தின் மூத்தார்' (155)

பணிவு என்னும் கருத்தில் கீழ்மை என்னும் சொல்லை சாதாரணமாகப் பயன்படுத்துவது வழக்காராகும். ஆனால் குலாம் காதிரு நாவலர் அவர்கள் கீழ்மை என்னும் சொல்லினை இரண்டாகக் கீழ், மை எனப் பிரித்து பின்பு வீரசோழியத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள புணர்ச்சி விதிக்கு இணங்க அவ்விரண்டையும் கீண்மை எனப் புணர்த்தி 'கீண்மையின் குழக்களாகக் கெழுமுறத் தரிசித்தாரால்' எனப் பயன்படுத்தி உள்ளார். (164)

கேழ் என்பது பிரகாசமான நிறத்தைக் குறிக்கும். புறநானூற்றிலே 'ஒண்கேழ் நுற்றிதழலின்' என (17) வந்துள்ளது. பிரகாசமான நிறத்தை உடையவர்கள் என்னும் பொருளில் கேழினர் என்னும் சொல்லை 'விரவப்படு மேனியர் பன்மணியா, னிரவப்படு நீர்பெறு கேழினரே' என (246) இவ்வாறு பயன்படுத்தி உள்ளார் குலாம் காதிரு நாவலர் அவர்கள்.

சஞ்சகர் என்பது திரிபவர் என்னும் பொருளில் வந்துள்ளது. பேயாகத் திரிந்தவர்கள் என்பதனைக் குறிப்பிட ஆசிரியர் 'பேய்ச், சஞ்சகர் கொள்ளும்

யாதனையு நோக்கினார்' என (224) ஆசிரியர் இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளார். கண் இமைப்பொழுதில் என்னும் பொருளில் துளங்குழி என்னும் சொற் பிரயோகம் ஒரு பாடலில் 'சொன்னவ நிறந்தொரு துளங்குழி விழித்தார்' (169) என வந்துள்ளது. துளம்புதல் என்றால் அசைதல். 'வம்பிற் றுளும் புமுலை வாணெடுங்கண் மடவார்' என அசைதல் என்னும் பொருளில் துளம்புதல் என்னும் சொல் சீவக சிந்தாமணியில் (1867) வந்துள்ளது. இதே சொல்லை அசையாது என்னும் பொருளில் துளம்பா என குலாம் காதிரு நாவலர் 'துய்ய நாயகர் அந்நிலை நின்றனர் துளம்பா' என (146) ஆண்டுள்ளார். ஆரப்பருகுதல் என்னும் பொருளில் நுங்குதல் என்னும் சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. 'விட நுங்கிய கண்ணுடையார்' என கம்ப ராமாயணத்தில் (ஆரணிய காண்டம்; சூர்ப்பனகை சூழ்ச்சிப்படலம்; 144) வந்துள்ளமை காண்க. இதே கருத்தில் இச்சொல் நூறுபத்தெனுங்கதிர்கெழு ஞாயிறு நுங்கி' என (140) ஆசிரியர் ஆண்டுள்ளார்.

குழுவினர் என்னும் கருத்தில் பாதினர் என்னும் சொல் முகாஷ்பா மாலையில் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். தலைவர் என்னும் பொருளில் வரும் செய்கு என்பதின் பன்மையே மஷாயிக் என்பது. 'ஓதின நிருந்தார் மேலாம் ஒலிகளும் மஷாயி கென்னும், பாதினர்' என இச்சொல்லை குலாம் காதிரு நாவலர் பயன்படுத்தி உள்ளார். (94)

சோறு அல்லது பாற்சோறு என்பது பாளிதம் எனப்படும். சுவர்க்கத்தில் உள்ள உணவு வகைகளை வருணிக்க வந்த ஆசிரியர் 'நறை பரவத் தரும் பாளிதம்' என (246) சோற்றினைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

முகிழ்த்தல் என்னும் சொல் அரும்புதல் அல்லது தோன்றுதல் எனப் பொருள்படும். ஐங்குறு நூற்றில் தோன்றுதல் என்னும் பொருளில் முகிழ்த்தல் என்னும் சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 'மூவகை யுலகு முகிழ்த்தன முறையே' என்கின்றது ஐங்குறு நூறு. (கடவுள் வாழ்த்து'. குலாம் காதிரு நாவலர் முகிழ்த்தல் என்னும் சொல்லைக் கண்விழித்தல் என்னும் பெர்ருளில் 'முகவிழி முகிழ்த்துமே முகிழ்ப்புறுதொளிர், அகவிழி பளீரெனத் திறப்பியுயதே' (122) எனப் பயன்படுத்தி உள்ளார்.

அருமையாக உபயோகிக்கப்பட்டுள்ள மற்றொரு சொல் யாதனை என்பது. யாதனை என்பது வேதனை என்னும் பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. தாய்மனை சுவாமிகளும் 'அடைந்தடைந் திங்கியாதனை யாலழிந்த தல்லால்' என யாதனை என்னும் சொல்லை அதே பொருளில் உபயோகித்துள்ளார். நரகத்தில் செய்யப்படும் வேதனைகளைக் குறிக்கவே குலாம் காதிரு நாவலர் யாதனை என்னும் சொல்லைப் பயன்படுத்தி உள்ளார்.

மீறு, செந்தழ் லுருக்கொடு யாதனை விதத்தி (212)
 னூறு செய்குமென் நெங்கணும் பல்கலி னுலவும்
 அரியவா யெழும் யாதனை யுள்ளவாய் வதியும் (214)
 காணிடந் தொறுங் காரிருள் புகையொடு கலந்து
 கோணி லைபெறுந் தீயவர் நாற்றமுங் குலவிப்
 பூணிடந் தொடர் யாதனை அளவறப் பொலிந்து (215)
 இன்னவு மினையவு மிருக்கும் யாதனை
 யென்னவுங் கண்டுநம் மிறைவர் கோட்படு
 மன்னவர் பிழைபொறுக் கென்ன வாள்பவன்
 றன்னவ வருளினை யிரந்து சாற்றினார். (228)

இவ்வாறு பல அருமையான சொற்பிரயோகத் தைப் பயன்படுத்தித் தாம் கூறக் கருதியவற்றைப் பொருட்செறிவுடன் விளக்குவதில் வெற்றி பெற்றுள்ளார் முகாஷ்பா மாலை ஆசிரியர் குலாம் காதிரு நாவலர் அவர்கள்.

கன்ஜூல் கருமாத்து 20-ம் அத்தியாயம்

முகாஷபா

முகாஷபா மாலை என்னும் இக்காப்பியத்தின் கருப்பொருளான விண்ணேற்ற நிகழ்ச்சிகளை, இதனை இயற்றிய புலவரான நாகூர் குலாம் காதிற்று நாவலர் அவர்கள் தாமே இயற்றிய “கன்ஜூல் கருமாத்து” என்னும் உரை நூலின் 20-ஆம் அத்தியாயத்தில் “முகாஷபா” என்னும் தலைப்பில் சுருக்கமாக வர்ணித்துள்ளார்கள். அது இக்காப்பிய நாயகரான நாகூர் ஆண்டகை அவர்களின் வாய்மொழியாக அமைந்துள்ளது. அதனைப் படிக்கும் எவரும் இக்காப்பியத்தை எளிதில் புரிந்து கொள்ள முடியும். எனவே குறிப்பிட்ட அந்த அத்தியாயம் இங்கே எடுத்துத் தரப்படுகிறது.

—பதிப்பாசிரியர்

(இவ்வத்தியாயம் ஹலறத்து ஆண்டவரவர்களின் முகாஷபாவினுண்டான காட்சி வரலாற்றைச் சொல்லுகின்றது.)

ஹலறத்து மீறான் சுல்தான் ஷாகுல் ஹமீது பாத்துஷா சாகிபு ஆண்டவரவர்கள் முரீதாய்ச் சில காலம் சென்றபின் சற்குருவாகிய ஹலறத்தவர்கள் (ஹலறத் முகம்மது கௌது குவாலியர் அவர்கள்) ஆண்டவரவர்களை இரண்டு வருஷம் வரையும் நிஷ்டையெனும் முஷாஹதாவில் வைத்துப் பழக்கினார்கள். அதன் பின் ஆண்டவரவர்கள் தங்களுக்கென்று நியமித்த தனியறையிலிருந்து இபாதத்துச் செய்யுங்காலமெல்லாம் அடிக்கடி முஷாஹதா வுண்டாய்க் கொண்டிருந்தது.

ஒரு நாளிரவு ஆண்டவரவர்கள் இஷா தொமுது முடித்து ஒஜீபாக்களை ஒதிவிட்டு, மறுபடியும் அத்த ஹிய்யாத்துடைய இருப்பிலாகி, தங்கள் சிறப்பான தாடியை நெஞ்சாங் குழியில் பொருந்தும்படி வைத்துக் கொண்டு, தஹஜ்ஜத்து நேரம்வரையும் ஒரேபடி ஷுஹூதில் இருந்து விட்டார்கள். தஹஜ் ஜத்து நேரமானவுடன் அவ்விருப்பை விட்டு எழுந்து அந்த நேரத்துத் தொமுகையைத் தொமுதார்கள். தொமுது முடிந்தவுடன் ஆண்டவரவர்கள் பின்புறம் திரும்பிப் பார்த்து “அங்கேயிருக்கிறவர் முஈனுத் தீனா?” என்று கேட்டார்கள். அங்கு உட்கார்ந்திருந்த அவர் “ஆம், எஜமானவர்களே” என்று விடை கொடுத்துவிட்டு, மறுபடியும் ஆண்டவரவர்களை நோக்கி, “எஜமானவர்கள் இன்றிரவிலுண்டான முகா ஷபாவில் தாங்கள் கண்ட காஷிகளை இந்த அடிமைக்குச் சொல்லும்படி மன்றுகிறேன்” என்றார். ஆண்டவரவர்கள் முஈனுத்தீனைப் பார்த்துத் தாங்கள் கண்ட முகாஷ்பாவைச் சொல்லுகின்றார்கள்.

முஈனுத்தீனே, கேட்பீராக. இன்றிரவு முபஷ் ஷிருத்துடைய ஆரம்பத்தில் கலிறு அலைகிஸ்ஸலா மவர்கள் என்னிடம் வந்து, அல்லாகுத் தஆலாவுடைய ஸலாமும், தங்கள் ஸலாமும், நன்மாராயங்களும் எனக்குச் சொன்னார்கள். அப்போது எனக்கு மறை வாயிருந்த திரைகளெல்லாம் ஒவ்வொன்றாய்த் திறந்தன. நான் பூமி முழுவதையும் சுற்றிப் பார்த்து, வானத்திற்குப் போனேன். அங்கே ஏழு வானங் களையுஞ் சுற்றி, அங்கங்குள்ள அற்புதங்களையெல்லாம் கண்டேன்.

பின் அங்கிருந்து மகத்துவம் பொருந்திய மகாமுல் அபுரூறு என்னும் தானம் போய்ச் சேர்ந்தேன்.

அங்கே எனக்குக் கிடைக்க வேண்டிய பதவிகளெல்லாம் கிடைத்தன. அவற்றை நான் பெற்றுக் கொண்டு அங்கேயே தரிபட்டிருந்து, இறந்த காலத்து ஒளியாக்கள் அனைவரையுங் கண்டு, ஒவ்வொருவருக்கும் ஸலாம் சொல்லித் தரிசனை செய்தேன். அவர்களெல்லாம் எனக்குப் பிரதிஸலாம் சொல்லி, ஒருவரொருவராக அவரவரை எனக்குத் தெரிவித்தார்கள்.

அப்போது சுல்தானுல்லாரிபீன், சைகு அபாய ஜீதுல் புஸ்தாமி ;றவியல்லாகு அன்கு அவர்களும், அவர்களைச் சேர்ந்த ஆரிபீன்களும் என்னைப் பாராட்டிப் பெருமையாக்கி, என்னைப் பார்த்து, "ஷாகுல் ஹமீதே, அறிவீராக: துன்யாவிலுள்ள ஒருவன், அவன் வணக்கங்கள் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டு குதீபியத்தைப் பெற்றுக் கொண்டாலன்றி இந்த உன்னத பதவியிலுயர்ந்து இங்கே வரமாட்டான்" என்று சொல்லி சந்தோஷங் கொண்டாடினார்கள்.

மறுபடியும் அங்கே இவ்வாறாக நான், சைகு சுல்தான் இபுராகிபின்னு அதுஹம், சைகு குவாஜா முஈனுத்தின் சிஸ்தி, சைகு குவாஜா குத்புத்தின், சைகு அபாதுரூபுன் னகுஸபீ, சைகு அப்துல் வாஹிதிபுனு ஜைது, சைகு அபா இஸ்ஹாக்கு, சைகு தாலூதுத் தாஇ, சைகு ஹபீபுல் அஜமீ, சைகு அபுல் பலுலு, சைகு பரீதுத்தின் அத்தாரி, சைகு அலியுல் குர்தீ, சைகு புலைபுனு இயாலு, சைகு ஸபீயுத்தின், சைகு நஸ்ருத்தின், சைகு கப்பாறு, சைகு மாலிக்கிபுனு தீனார், சைகு முகம்மது ஈஸா ஜாஹிதி, சைகு அபுல்ஹஸன் கிர்கானீ, சைகு அபுல் காசிமுல் யமனி, சைகு அப்துந்றகுமானுல் மதனி, சைகு உவைகல் கர்னி, சைகு அபுல் ஜஹலில் காமிலி, சைகு சைபானிற்றூஇ, சைகு முகம்மதிபுனு வாசிஇ, சைகு சுபியானித் தெளரி,

சைகு அபுல்காசிமுஜ் ஜாகிதி, சைகு தின்னூனில் மிஸ்றி, சைகு அபூபக்கரின் ஷஜாசி, சைகு இமாதுத் தீனிஸ் ஸாலிகி, சைகு அபீசாலிகு முசாஜங்கீ, சைகு நஜ்முத்தீனுல் இஷ்கி, சைகு பக்றுத்தீனுல் சிஸ்தி, சைகு ஷகீகில் பஸ்கி, சைகு மகுறூபுல் கர்கி, சைகு சிற்றிஸ் ஸிக்தி, சைகு சுகைலுல் வர்தீ, சைகு நிலாமுத் தீனுஸ் ஸுபி, சுல்தானுல்லாரிபீன் சைகு சையிது அகுமது கபீறுற்றபாஇ, சைகு அபீஸகீதுல் முபாரக்கல் மகுஜுமி, சைகு யகியபுனு மீஆது, சைகு மன்சுருஸ் கல்லாஜி, சைகு அகுமதுஜ் ஜைதஇ, சைகுல் அக்பர் முகியித்தீனுபுனு அறபி, சைகு ஹஸனுல் பசநி, சைகு யகியபுனு அக்தமி, சைகு உமறிபுனு அப்துல் அஜீஜில் மிஸ்றி, சைகு அபூபக்கரிஷ்ஷிப்லி, சைகுபீஷ்றுல் ஹாப் சைகு சுகைலிபுனு அப்துல்லாகில் துஷ்தரி, சைகு சஉதுல் மஜ்னூனி, சைகு பகுலுல் மப்தூனி, சைகு அகுமதுல் கர்கி, சைகு மகுமுதுல் ஆரிபி, சைகு அகுமதுஷ் ஷுத்தாறி, சைகு ஜுனைதுல் பகுதாதி, சைகு உதுமான் அலிய்யுல் பாகி, சைகு அபூஇஸ் ஹாக்குஷ் ஷுத்தாறி, சைகு அப்துல்லாகில் ஹனபி, சைகு நஜ்முத்தீனுல் பிர்தௌசி, சைகு அலாவுத்தீனுத் தூசி, சைகு வியாவுத்தீனுச் சிஸ்தி, சைகு வஜ்துத் தீனுல் இஷ்கி, சைகு மும்ஸாதுல் உலூவி, சைகு அகுமது சிஸ்தீ, சைகு அலிய்யுல் தின்னூறி, றலியல் லாகு அங்கும் இத்தனை மகாண்களையும் இவர்களை யொத்த இன்னுமுள்ள குத்புகளையும் கௌதுகளையும், ஔலியாக்களையும் திரள் திரளாகக் கண்டேன். இவர்கள் எல்லாரும் என்னைச் சந்தித்துப் பெருமைப் படுத்திக் கொண்டாடினார்கள்.

பிறகு, என் பாட்டனார் சுல்தானுல் ஔலியா, குத்புல் அக்தாபு, கௌதுல் அகுலம் சையிது

முகியித்தீன் அப்துல் காதிரு றலியல்லாகு அன்கு அவர் களையும், அவர்கள் கூட இன்னுஞ் சில ஒளலியாக் களையும் கண்டு, அவர்களைச் சந்தித்து ஸலாம் சொன்னேன். அவர்களெல்லாரும் எனக்குப் பிரதி ஸலாம் சொன்னார்கள்.

அப்போது என் பாட்டனார் அவர்கள் என்னைப் பாரித்து "என் அருமை மகனே, உம்மையும், உமது கருமங்களையும் அல்லாகுத் தஆலா ஏற்றுக் கொண்டான். அன்றியும் உமக்கு உன்னதமான பதவிகளைக் கொடுத்து, குத்பாகவும், கௌதாகவும் உம்மைத் தெரிந்து கொண்டான். அவனிடம் நீர் சங்கை பெற்றிருப்பதற்காக வேண்டி உம்மை உயர்த்தும் பொருட்டு இந்த மகாயில் வந்து கூடியிருக்கிற ஒளலியாக்களுக் கெல்லாம் நீரே இமாமாய் நின்று, இரண்டு றக்அத்துத் தொழுவியும்" என்று சொல்லி, என்னை எல்லாருக்கும் முன்னே நிறுத்தினார்கள்.

நான் மரியாதைக்காக அப்படி நின்று தொழத் தாமதித்தேன். இதையறிந்த என் பாட்டனாரவர்கள் பின்னும் என்னைப் பார்த்து "ஷாகுல் ஹமீதே, இந்த நேரம், உம்முடைய நேரம், நீர் தாமதியாமல் தொழுது, துஆ கேட்டுக் கொள்வீராக" என்று ஏவினார்கள். உடனே நான் அவர்களுக்கெல்லாம் இமாமாய் நின்று இரண்டு றக்அத்துத் தொழுது முடித்து, துஆ கேட்டேன்; அவர்கள் எல்லாரும் ஆமீன் கூறினார்கள்.

அந்த நேரத்தில் அல்லாகுத் தஆலாவின் புறத்திலிருந்து எனக்கு ஆகவேண்டிய வெல்லாம் ஆயின. மதுரமான பாணகங்கள் கொணர்ந்து எனக்குக் குடிக்கக் கொடுத்தார்கள்; மேலான உத்தரீயங்கள் கொணர்ந்து எனக்குப் போர்த்தினார்கள்; துப்புரவான

பரிமளாதிகளை என் மீது சொரிந்தார்கள். குத்து என்றும் கௌது என்றும் என்னைக் கூப்பிட்டார்கள். அந்தத் தானத்தில் நான் பெறவேண்டிய வெல்லாம் பெற்றேன்.

மலக்கூத்துடைய ஆலத்தையும் போய்ப் பார்த்தேன். பிறகு பைத்துல் மஉமுறு பள்ளியைப் பிரதக்ஷணம் செய்து கொண்டேன். அங்கே மலக்குகளைக் கண்டு, அவர்களுக்கெல்லாம் ஸலாம் சொன்னேன்; அவர்கள் எனக்குப் பிரதி சொன்னார்கள். சில மலக்குகள் முந்தி எனக்கு ஸலாம் சொன்னார்கள்; நான் பிரதி சொன்னேன்.

பின் அல்லாகுத் தஆலாவுடைய அற்புதங்களில் காணாதனவெல்லாம் அங்கே கண்டேன். ஒவ்வொரு அற்புதத்திற்கும் அவனைப் புகழ்ந்தேன்.

அதன்பின் நபிமார்களைக் கண்டேன். ஆதம், ஷீது, நூகு, இபுராகீம், இதுரீசு, இசுமாயீல், இசுஹாக்கு, யகூபு, யூசுபு, லாத்து, யூனூசு, துல்கிப்லி, ஸாலிசு, சுஹபு, உஜைறு, கூது, தாலூது, சுலைமான், மூஸா, ஹாநூன், ஈசா அலைகிமிஸ் ஸலாத்து வஸ்ஸலாம் இவர்களுடையும், இன்னும் சில நபிகளுடையும் கண்டு ஸலாம் சொன்னேன்; அவர்கள் எல்லாரும் எனக்குப் பிரதி சொல்லி, துஆ செய்தார்கள்.

நரகத்திற் புகுந்து பார்த்தேன். அதற்குப் பாத்திரமானவர்களுக்கு அங்கே தயார் செய்திருக்கிற யாதனைகளைக் கண்டு, பிழை பொறுக்கும்படி அல்லாகுத் தஆலா இடம் பிரார்த்தித்தேன்.

பின்பு, சுவர்க்கத்திற் புகுந்து பார்த்தேன். அதற்குப் பாத்திரமானவர்களுக்கு அங்கே தயார்

செய்திருக்கிற சுகங்களைக் கண்டு அல்லாகுத் தஆலாவைப் புகழ்ந்தேன்.

பிறகு சுவர்க்கத்து இராஜகுமாரர்களாகிய என் பாட்டன்மார் இமாம் ஹஸன், இமாம் ஹுஸைன் றலியல்லாகு அன்குமா இருவரையும், இமாம் ஜைனுல்லாபிதீன், இமாம் முகம்மது பாகறு, இமாம் ஜகுபறு ஸாதிகு, இமாம் மூஸா காலிம், இமாம் அலி மூஸற்றிலா, இமாம் முகம்மதுதகீஇ, இமாம் அலி நகீஇ, இமாம் ஹஸன் அஸ்கர் றலியல்லாகு அன்கும் இவர்களையும், இமாமுல் அகுலம் அபூஹனீபா நுகுமானிபுனு தாபித்து, இமாம் மாலிக்கு, இமாம் முகம்மதுஷ் ஷாபிஇ, இமாம் அகுமதுல் ஹம்பலி, இமாம் முகம்மதுல் கஜ்ஜாலி றலியல்லாகு அன்கும் இவர்களையும், மற்ற இமாம்களையும் கண்டு தரிசனை பண்ணி ஸலாம் சொன்னேன். அவர்களெல்லாரும் எனக்குப் பிரதி சொன்னார்கள். அங்கே எனக்குக் கிடைக்க வேண்டியவெல்லாம் கிடைத்தன.

பின் அங்கிருந்து மேன்மையும் மகத்துவமுமான மகாமுல் மகுமுது என்னும் தானம் போய்ச் சேர்ந்தேன். அங்கே அல்லாகுத் தஆலாவுடைய றசூல் சுல்தானுல் லன்பியாஇ, தாஜுல் அஸ்பியாஇ அகுமதுல் முஜ்தபா, முகம்மது முஸ்தபா ஸல்லல்லாகு அலைகி வஸல்லமவர்களையும், அவர்கள் பக்கத்தில் அமீறூல் மூய்ளீன் அபூபக்கறுஸ் னித்தீக்கு, உமறு பாறுக்கு, உதுமானுஜ் ஜக்கிஇ, அலிய்யுல் முறுத்தலா, சஉது, சகீது, தல்ஹா, ஜுபைறு, ஆமிறு, அப்துற்றகுமான், ஹம்ஜா, அப்பாக றலியல்லாகு அன்கும் இவர்களையும், இன்னுமுள்ள மேலான அஸ்ஹாபிமாரிகளையும் கண்டு, மிகத் தாழ்மையாய் நின்று ஸலாம்

சொன்னேன், எல்லாரும் எனக்குப் பிரதி சொன்னார்கள்.

அப்போது, காத்திமுல் லன்பியா, சையிதுல் முறுஸலீன் முகம்மது முஸ்தபா ஸல்லல்லாகு அலைகி சமுல்லமவர்கள் என்னைக்கிட்ட அழைத்து என் இரு புருவங்களுக்கு மிடையில் முத்தமிட்டு, “என் சின்ன மகனே, அல்லாகுத் தஆலா உமக்கு இருமையிலும் அருள் புரிவானாக. உம்மையும் உமது கருமங்களையும் அவன் பொருந்திக் கொண்டு, உம்மை குத்பாகவும் கௌதாகவும் ஏற்றுக் கொண்டான்” என்று சொல்லி அவர்களும் என்னையுலந்து கொண்டு, மஅரிபத் துடைய இல்முகளையும் எனக்குப் போதித்து துஆ செய்தார்கள். அப்போதே எனக்குள்ள மனத்திகில் முதலான எவ்விதத் தீமைகளும் பற்றற்று, பரிசுத்த மாண நேர்வழி திறந்தது.

உடனே நான் அங்கிருந்து அல்லாகுத் தஆலாவின் லிகாவிற் போனேன். அப்போது அளவற்ற நிகுமத்துகள் என்மேல் சொரியப்பட்டன. பின் அல்லாகுத் தஆலா தனக்கு முன் என்னை நிறுத்திக் கொண்டு ஷாகுல் ஹமீதே, நான் உமக்கு வானங்களையும் பூமிகளையும் சுற்றிப் பார்க்க இடந்தந்து, அங்கங்குள்ள அற்புதங்களையெல்லாம் நீர் காணும்படி வெளியாக்கி, அவற்றை உமக்கு வசமாகச் செய்திருக்கின்றேன். அன்றியும் மண், நீர், நெருப்பு, காற்று என்னும் பூதங்களையும் உமது சொற்கேட்டு நடக்கக் கற்பித்திருக்கின்றேன். ஒன்றை ஒன்றாக மாற்றவும், இறந்ததை உயிர்ப்பிக்கவும், உயிருள்ளதை இறப்பிக்கவும் உமக்கு அதிகாரங் கொடுத்திருக்கின்றேன். இன்னும் உம்மை உயிரிந்த குத்பாகவும் கௌதாகவும் ஆக்கினேன்.

என்னையறியும் இல்மு அவ்வளவையும் உமக்குத் தந்தேன். பின்னும் நீர் என்மீது ஒரேயாவலாயிருக்கின்றீர். நல்லது; இன்னும் உமக்கு என்ன வேண்டும்?" என்று கேட்டான்.

அப்போது நான் "யாஅல்லா, யாஹகீம், யாகறீம், உன்னைத் தவிர எனக்கு யாதொன்றும் வேண்டிய தில்லை. நீயேயன்றி எனக்கு வேறே யாருமில்லை" என்று பதில் சொன்னேன். அதற்கு அவன் "நீர் உண்மையான அடிமை; என்னை வேண்டி துன்யாவின் இச்சையைப் பற்றற வெறுத்துவிட்டீர். பரிசுத்தமாக என்னை வணங்குகின்றீர். நான் உம்மை உவந்து ஒப்புக் கொண்டேன்" என்று சொல்லி, எந்தக் காலமும் அச்சந்தீர்தலை யெனக்குத் தந்து, என்னை அனுப்பிவிட்டான் என்று இவ்வளவும் சொல்லி முடித்தார்கள்.

அப்போது ஹலறத்து ஆண்டவரவர்களின் திருமேனியில் நூதனமாக பரிமளம் கமழ்ந்து கொண்டிருந்தது. என்றுமில்லாத சில அடையாளங்களும் காணப்பட்டன. முகம் பூரண மதிபோலப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது. முஈனுத்தீன், ஹலறத்து ஆண்டவரவர்கள் சொன்ன வரலாற்றைக் கேட்டுச் சந்தோஷமடைந்து, மேனியின் பரிமளாதிகளைக் கண்டு புதுமையாய், அவர்களின் சிறப்பான இருகரங்களையும் பிடித்துக் கண்ணில் வைத்து முத்தமிட்டுக் கொண்டுவந்தமக்காக துஆ இரந்தார்.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

நாகூர் ஆண்டகையின்
ஆன்மிகப் பயணம்

முகாஷ்பா மாலை

காப்பு-வெண்பா

பூமேவு வாசம் பொருவா தியலாநேழ்
தாமேவு நாதன் றனைத்தொழுவாந்—தூமேவு
மூடலாப் பாடும் முகாஷ்பா வைத்தமிழின்
பாடலாப் பாடும் படிக்கு.

கடவுள் வாழ்த்து

எழுசீரடிவிருத்தம்

பொருளினும் பொருளாய்ப் பெயரினும் பெயராய்ப்
புகழ்வகைக் குரியதா யொன்றூ
யருளினு மருளாய் முனிவினு முனிவா
யாதியந் தங்கடந் ததுவா
யிருளினு மிருளா யொளியினு மொளியா
யெவற்றினு முள்ளதா யிலதாய்த்
தெருளினுந் தெருளாய் மருளினு மருளாய்ச்
சிறந்ததே தோவதைத் தொழுவாம். (1)

அறுசீரடி விருத்தம்

பொறியொடு புலனு மற்று மவயவப் பொலிவு மாக்கி
நெறியொடு நிற்பான் கற்பித் துண்பவு நியமத் தீயுங்
குறியொடு கோல மில்லான் றனைவழிக் கோட னீத்து
வெறியொடு பிறழு மோர்க்கு வெந்நர கிருக்கை
தானே. (2)

நபிபெருமானார் மீது வாழ்த்து

அறுசீரடி விருத்தம் (வேறு)

முத்துரு வெடுத்தவ தரித்துரு வெடுத்தவை
முழுக்க வமைவான்
சத்துரு வினத்துரு வழித்தொரு மறைப்பொரு
டரித்த பெருமான்
வித்துரு வெனத்திகழ் சடத்தினர் திடத்தினர்
மிகுத்த வருடா
ஔத்துரு வெடுத்தினி யளிப்பவர் கழற்றுணை
யுளத்தி லணிவாம். (3)

அனைத்து நபிமார்கள் மீதும் வாழ்த்து

கலிவிருத்தம்

அற்றநபி யாதமுத லாகியுயர் நங்கண்
முற்றநபி நாதர்வரை யும்முடிபு கொள்வா
னுற்றநபி மாரென வகன்புவி யுதித்த
மற்றநபி மார்களை மனங்கொடு துதிப்பாம். (4)

அபூபக்கர் (ரலி)

அறுசீரடி விருத்தம்

தீதுற்ற கத்தினடர் வார்சத்து ருக்களொரு
சேரத்தி கைத்தழியுமா
மோதுற்ற ழித்துவளர் தீனைப்ப ரத்தியுல
மோனத்த டக்கிநமையாள்
பாதுற்ற மக்கநபி நாதர்க்கி னித்தமணி
பாவித்த ளித்தபுகழார்
போதுற்ற நற்கழலி னூர்மிக்க வெற்றியர
பூபக்க ரைப்பணிசுவாம். (5)

உமறுபுனல் கத்தாப் (ரலி)

அறுசீரடி விருத்தம் (வேறு)

பத்தான வியனபியி னற்பாரி யெனவுலகு
பற்றான மகளருளினார்
சித்தான தகவினுயர் மெய்க்காவ லுமுவைபுரி
திக்காவ லுடையநடையார்

கொத்தான மலரினுறு பொற்றூர் நடனமிடு
கொக்காளர் குழுவினொருமா
வொத்தான வுமறிபுனு கத்தாபி னிருகமல
மொப்பான வடிபணிகுவாம். (6)

உதுமான் (ரவி)

ஈழசீரடி விருத்தம்

பெருமான் வழங்கு ¹புறுகான் விளங்கு
பிரமாண மொன்று வினையா
ரொருமான் மலிந்த மதமா வுணங்கு
முரமே வினைந்த தகையார்
திருமான் மதங்கொ ணபிநாதர் தந்த
செழுமா னிரண்டுண் முதலா
யொருமான் மணந்து மறுமான் மணந்த
வுதுமான் பதம் பரவுவாம். (7)

அலி (ரவி)

அறுசீரடி விருத்தம்

கடுத்த பேரிடி யிடித்த வாறொலி
கதத்தி னாலுறவா
ஊடுத்த ²காபிர்க டமைத் தராதல
மழித்து மாலுடனே
தொடுத்த தீனிலை படுத்து மாறுயர்
சுடர்த்த கூறுடைவா
ளெடுத்த கோனவி தனித்த சேவடி
யிதத்தொ டேபணிவாம். (8)

நபித்தோழர்கள் (ரவி)

கவிநிலத்துறை

அக்க மேவிய மணியென வகத்திடை யமைத்துத்
தக்க மேவிய தத்தம விமையெனத் தனியூர்
மக்க மேவிய மாநபி நாதரை மருவிப்
பக்க மேவிய ³சகுபிமார் பதங்களைப் பணிவாம். (9)

1. புறுகான்—திருக்குர்ஆன். 2. காபிர்—இறை மறுப்போர்

3. சகுபி—நபித்தோழர்கள்

ஹஸன் (ரலி), ஹுசைன் (ரலி)

அறுசீராடி விருத்தம்

பைந்துகி லெடுத்த வாற்றிற் பானகம் பருகி யவ்வா
செந்துகி லெடுத்துச் செந்நீர்ச் சேற்றிடை யாவி நீத்து
வந்துல கிருப்ப வெல்லாம் வயிறலைத் தேங்கப் போந்த
வுந்துய ரசனைப் பின்னோ ருசையையும் பணிசு வாமால்.

(10)

நான்கு இமாம்கள்

கலிவிருத்தம்

ஆலி மாமறை யாகிய நேர்வழி
கோலி நான்கு குறிப்பி னிருத்தியே
வேலி மான விளங்குறு மேலவர்
நாலி மாம்களை நாடொறும் போற்றுவாம். (11)

முகியித்தீன் ஆண்டகை

அறுசீராடி விருத்தம்

நறுந்திரை யாற்றின் மண்மே
னடந்தென நடந்து வானின்
றுறுந்தட முகின்மே லேறி
நின்றிறை யொருத்தன் றன்னைக்
குறுந்தக விறைஞ்சிச் செல்வங்
கொளப்பகு தாது காக்கும்
பெறுந்தகை யொலிகள் கோமான்
பிறங்கடி சிரங்கொள் வாமால்.

(12)

ரிபாயி ஆண்டகை

பார்வையி னொருநூற் றோடு
பத்திரன் டவரை மேலோன்
சேர்வையிற் படுத்திப் பொன்னூர்
விலைபெறச் சீட்டொன் றீந்த
வார்வையிற் பயில்சல் தானுல்
லாரிபீன் பெருமான் செய்ய
கோர்வையிற் புகழ்கொண் டோங்குந்
குளிர்பதம் விழியிற் கொள்வாம்.

(13)

ஹாஜி ஷரீபு ஜிந்தனீ (வலி)

கலிவிருத்தம்

என்பெயர் மொழிகுந ரிடத்துப் பேதிநீ
நின்பெயர் படுத்தலென் றிடித்து நீக்கிய
தென்பெயர் ஹாஜி ஷரீபு ஜிந்தனீ
மன்பெயர் நாமனம் வழங்கு வாமரோ. (14)

குவாலியர் முகம்மது கௌது (வலி)

வஞ்சி விருத்தம்

வனமேயகு வாலிர ரும்பதிவாழ்
கனமேயமு கம்மது கௌதெனுமா
மனமேயந மாதவர் தம்பெருமான்
றனமேயப தாம்புய மேத்துதுமால். (15)

நாகூர் ஆண்டகை

கலிவிருத்தம்

கொலையுருவப் பகையவர்கை குவித்துவழி
[கெடவணங்குஞ்
சிலையுருவம் புனன்மாந்தப் பின்னுமிழ்ச் செய்திட்டு
நலையுருவ விந்நூலி னாயகராய் நாகூரிற்
கலையுருவத் தினிதிருக்கும் பெருமானார் கழல்பணிவாம்
(16)]

நாகூர் செய்கு யூசுபு (வலி)

கலிவிருத்தம் [வேறு]

ஆகிய பொருளெலா மங்கை நெல்லியின்
வாகியல் பெறுபிரா னுவந்த மாமக
யோகியர் பரவுறு செய்கு யூசுபு
சாகிபு பதமலர் தலையிற் கொள்ளுவாம். (17)

மற்றனைத்து வலிமார்கள்

கலிவிருத்தம் [வேறு]

மகத்து வம்பெறு மாவொலி மார்களா
யிகந்து வந்துற வெங்கணு மேயமர்
சுகத்து நாதர்க டீய்மலர்த் தாட்களை
யகத்து மேவ வறுதினம் போற்றுவாம். (18)

பெற்றோரை நினைவு கூரல்

உவமிலைத்துறை

இந்த நன்மொழி யிப்பொருட் டாமதற் கியைய
வெந்த வேளையு மிப்படி யிருக்கென விசைத்தார்
சொந்த மாகிய செந்தமிழ் மணமுளந் தூங்கத்
தந்த தந்தைய ரிருவர்தாள் சுமப்பதெந் தலையே. (19)

கடவுள் வாழ்த்து முற்றிற்று.

—E—

2. பாயிரம்

அறுசீரடி விருத்தம்

காவலர் பரவு மப்துல் காதிறு சாக மீது
மாவலர் பரம நாட்ட மருவலின் வைகி யாங்கப்
பூவலர் வான்மற் றெங்கும் போந்துணர் காட்சி யான
தாவலர் முகாஷ பாவைச் சாற்றுவ திந்நூன்
மாதோ. 1(20)

அறப்பெரும் புகழே கொண்ட விறையகத்
தலர்கண் காணத்
திறப்புறு காட்சி முற்றுஞ் செப்பிய வாறு கேட்ட
மறப்பறு முயினுத் தீன்றம் மலர்க்கையிற் றீட்டி
வைத்த
சிறப்பமர் முதனூற் கொண்டு செய்ததும் மலை
தானே. 2(21)

அறுசீரடி விருத்தம் [வேறு]

முழுதுமுணர் சாகுல்க மீதுபிரான் மைந்தர்தலை
முறையிற் றேற்றித்
தழுவியசீர் நாட்டாண்மை வாப்புச்சி சாகிபரு
டனைய ரானோர்
கெழுதகைய நெறியார்மு கம்மதுக லீபாசா
கிபுதாந் தந்த
பழுதறுகு லாசத்துல் கருமாத்தா முரைகொடிது
பாடி னேனே. 3(22)

என்சீரடி விருத்தம்

தேடரிய சாகுல்க மீதென் றேதுந்
 திவ்வியநா யகரிருந்துஞ் சென்று கண்ட
 வாடரிய காட்சியெனு முகாஷ பாலை
 வண்டமிழின் முகாஷபா மாலை யென்று
 பாடரிய கவியாக கிசுறத் தான
 பதின்முன்றூ நூற்றூண்டிற் பதினா ருமாண்
 டாடரிய வாநந்த மிருமைக் கண்ணு
 மாகவென யான்பாடி யருளி னேனே. 4(23)

மருமேவு சாகுல்க மீதெங் கோமாண்
 மகிழ்ந்துணர்மு காஷபா மாலைக் காக
 விருமேவு பலன்பெறுவா னிதியம் வாரி
 யிறைத்துமகிழ் வித்தரங்க மேற்றி னானற்
 றிருமேவு மையன்பேட் டையில்வா முங்கா
 திறுசாகி பருடவத்திற் சிறந்த மைந்தன்
 கருமேவு பொருளுணர்ந்த கனவான் மிக்க
 கனதிபெறு துரையப்துல் கனிசி மாணே.

5(24)

அறுசீரடி விருத்தம்

எழுத்தொடு சொல்லுங் கூற்றி
 னிருவகைப் பொருளும் யாப்பும்
 பழுத்துள வணியு மென்னும்
 பஞ்சவி லக்க ணத்திற்
 கொழுத்தவொர் விதியுங் கல்வேன்
 குற்றமே கற்பே னின்ன
 வழுத்தரு மாலை செய்தேன்
 மாண்பின ருவப்ப தோர்ந்தே.

6(25)

கடியர வெழுந்திட் டாடக்
 கண்டெழுந் துயர்த்திச் சென்னி
 படியிடை நாங்கூ ழாடப்
 பார்த்திடும் பான்மைத் தாமான்
 முடியுடை யிலக்க ணத்தின்
 முதிர்ந்தரோ முத்து நிற்பா
 றிடிவரு புலமை முன்ன
 மென்னுடைப் புலமை தானே.

7(26)

கற்பொரு சிறிது மின்றிக்
 கற்றமென் றிறுமாப் பெய்து
 வெற்பொடு மண்ணுங் கட்டி
 பொரற்கெழும் வீறு போல
 வற்பொடு நிற்பார் தங்கண்
 மனக்குரு டதனா விந்நூற்
 பொற்புணர் தரற்கே லாம
 விகழ்தலோர் புதுமைத் தன்றே. 8(27)

இலக்கணங் கனிந்த தீம்பா
 விழுக்கிய கவிகள் செய்யும்
 வலக்கண நறவந் தேரும்
 வண்டரி னனையா ரெல்லா
 மலக்கணந் தெனதோ டிந்நூற்
 பெருமையு மருமை மற்றுஞ்
 சொலக்கணங் கணமாய்க் கூண்டு
 தொடங்குதற் கைய மின்றே. 9(28)

அறுசீரடி விருத்தம் [வேறு]

குலங்குலவு மப்துல்கா திறுபெருமா னகக்கண்ணிற்
 கொண்ட காட்சி
 நலங்குலவு முகாஷ்பா மாலையிதைச் செந்தமிழி
 னடப்பச் செய்தான்
 றலங்குலவு வளமுடைய நாகூர்வாப் புவந்தீன்ற
 தனையன் கல்வி
 வலங்குலவு தர்காவித் வான்குலாம் காதிறுநா
 வலனென் போனே. 10(29)

பாயிரம் முற்றிற்று.

3. நாட்டுப் படலம்

அறசீரடி விருத்தம்

வீறுதரும் பலன் றொலைய வகத்திடத்தும்
 விளைந்து நாளு [புறத்திடத்தும்
 மீறுதரும் பல்பிணியும் வலியொடுங்க வவ்வரே
 விரும்பி யாங்கு
 பேறுதரும் பெருமானார் வாழ்தகவா னடைந்தார்க்குப்
 பிரியங் கூர்ந்து
 சோறுதரும் பெரும்வினையி னொப்பின்றி விளங்குவது
 சோழ நாடே 1(30)

காவேரி நற்றூயும் கொள்ளிடமாஞ் செவ்வியும்பல்
 காலிற் பாய்ச்சும்
 பூவேரி கமழ்மண்ணி யாதியவுஞ் சுரந்தமுதம்
 பொலிவி னூட்ட
 மூவேரி நீரலையா மூதாட்டி தாலாட்ட
 முருகு வாய்ந்து
 பாவேரி குளிர்கொடுப்பப் படர்செவ்வத் தினிதுதுயில்
 பயிலு நாடே 2(31)

கல்லார்த மிறுமாந்த கடுங்குணம் தெனவேமுற்
 காட்டிக் கற்ற
 நல்லார்தங் குணமிதெனத் தாழ்ந்துநனி பிற்காட்டி
 நன்மை சற்று
 மில்லார்த முள்ளார்த மிரும்பசிபோக் கியபண்ணை
 யிடனெ லாநின்
 றெல்லார்த மிருதயமு மெதிர்நோக்க
 வினங்க டாமே. [வுறுஞ் செந்நெல்
 3(32)

உயர்ந்தாருக் குயர்ந்தாரு மிழிந்தாருக் கிழிந்தாரு
 முறவி னுன்மிக்
 கயர்ந்தார வுபகாரி யாகுதலே யுலகவழக்
 காகு மென்றந்

நியந்தாளும் புன்செய்த்தா னியமென்று
 நிதியற் றூர்க்குப் [தாழ்ந்திசைப்ப
 பயந்தாரப் படர்கொடியிற் பல்பாலுங் குலைமுதிரும்
 பயறு தானே. 4(33)

வேம்பான வுலகுநசைஇ விழுந்துழலுங் கெடுமனனை
 வேறு செய்து
 மேம்பாடு படத்தன்னைத் தன்னிற்று னேகாணும்
 விதம் தென்று
 தீம்பாலா யுறைதயிராய்க் கடைமோராய் நவநீதத்
 திரளாய்ப் பின்னர்
 நரம்பார்வை பெறஞான வழிகாட்டிக் கழிபெருகு
 நறுநெய் தானே. 5(34)

வருத்துநருக் கேயுதவு முலுத்தரிடம் பிறபொருளை
 வைத்தக் காலப்
 பெருத்தபொரு டாமுண்ணுப் பலர்கொள்ளக்
 பிரசங் கூடி [கொடுப்பதுபோற்
 யெருத்துமிசை யிருத்திடுதேத் தடையெவருங்
 டெதிர்காண் கிற்பார் [கொளச்சுமந்திட்
 கருத்தழிய வேழம்போற் காடுபிற வின்றமருங்
 கன்ன றானே. 6(35)

பேய்க்குணத்திற் பிறந்தாரிற் பிறந்தாரு மக்குணமே
 பெறுதல் போலத்
 தாய்க்கொலையிற் சமனின்றித் தரிக்காமற்
 தவிக்கு நம்மை [பரவணியாய்த்
 வாய்க்குதவிற் றள்ளாமல் வளர்ப்பரா னரரென்று
 மதித்துப் பூத்துக்
 காய்க்குலையிற் கனிக்குலையி லாங்காங்கு மலிந்திருக்குங்
 கதலி தானே. 7(36)

கலிவிருத்தம்

குடமிழியு மானமடிக் குடமிழியுந் தீம்பாலுங்
 கடமிழியுந் துடவைமலர் கடமிழியு நறுந்தேனு
 மிடமிழியுங் கருப்பாலை யிடமிழியுஞ் செஞ்சாறுந்
 தடமிழியும் வழிமதகு தடமிழியும் பல்பாலும். 8(37)

வானரமங் கையினடிக்கு மத்தளமென் றிருங்கனிகள்
வானரமங் கையினடிக்கு மயிலினங்கட் கெனத்தூற்றுந்
தேனரவங் காலாகிச் சென்றாங்கு மருங்கெல்லாந்
தேனரவங் காலாகிச் சென்றாங்கு சென்றிடுமால் 9(38)

அருந்தவளை தாலாட்ட வன்னப்பார்ப் பெனமருள
விருந்தவளை நனிதூங்கு மினியகுளங் கரையெல்லாம்
பொருந்தவளை ஞெண்டோடிப் புகப்பாயும் பசியகயல்
வருந்தவளை மாணர்கண் கண்டுபினு மறைந்திடுமால்.
10(39)

முத்தினமும் வெண்சங்கு முழுமதியுந் தாரகையு
மெத்தினமு மிருந்தாங்க விருக்குமிரும் வயறோறும்
வித்தினவான் பலனுள்ளி யிளமுலைகள் விம்மியவே
கத்தினமா னார்குரவை களமர்கிணை யினையடக்கும்.
11(40)

சேல்பாயுந் தடமெல்லாந் தேன்பாயு மலரெல்லாம்
பால்பாயும் பனையெல்லாம் பகல்பாயும் புனலெல்லாம்
மால்பாயு மரனெல்லா மறிபாயு நிழலெல்லாஞ்
சூல்பாயு நாறெல்லாஞ் சோழ வளநாடே. 12(41)

ஆய்வகையி னுறுகூலத் தமைவகையு மாகாரக்
காய்வகையுங் கனிவகையுங் கறிவகையு மலர்வகையும்
பாய்வகையின் கருப்பாதி வகைப்பொருளும்

[பெய்துபோஞ்
சாய்வகையின் சகட்டுநிரை சாற்றற் கமையாதே.
13(42)

எத்தனையோ புலவரெலா மெத்தனையோ வகைப்
[படுத்தி

யித்தனையென் றடங்காத விருங்கவியி னிசைத்துமா
லத்தனையு மடங்கிலவிவ் வகனாட்டு வளமிந்த
மத்தனையோ சொலச்சொல்லி வல்லார்க ணகைப்
[பதுவே. 14(43)

பனிவகைய பலவுணவாற் பலநறையாற் பலபொருளா
லினிவகைய பலவான விருந்தானி யத்தொகையாற்
றனிவகைய பெரும்வாழ்வு தங்குந் துரையப்துல்
கனிமனையுஞ் சோனாடுஞ் சமமென்று கழறுவமே.
15(44)

நாட்டுப் படலம் முற்றிற்று.

4. நகரப் படலம்

கவிநிகத்துறை

சந்த மாண்புய மணிமுடி புனைந்தசுல் தானிஸ்
கந்த ராமவர் மண்டப மிருந்ததி கால
மந்த மாணதி வருந்தவஞ் செய்தலா னன்றோ
நந்த நாயகர்க் கிருக்கையா யதுதிரு நாகூர். 1(45)

பேற ருதது பெருமைய ருதது பிறங்குஞ்
சாற ருதது தகுதிய ருதது சான்ற
சோற ருதது சுருதிய ருதது சுபமா
நாற ருதது நாமிருந் தணிபெறு நாகூர். 2(46)

ஆழ்ந்த சிந்தையின் புலவர்செய் கவியென வறிவார்
வீழ்ந்த கங்கொளக் கனிபல மலர்பல விரவி
வாழ்ந்த மஞ்ஞையா லுறவரி வண்டுபாண் வழங்கச்
சூழ்ந்த வங்கிரு தந்தருந் தென்புறச் சோலை. 3(47)

எறிய வெண்டிரை முத்தினங் கரைவயி னிலங்கிச்
செறிய வண்மலர் தாதொடு போர்த்துநந் தீமை
பறிய வந்தநா யகரமர் நகர்க்கெனப் படர்ந்த
நறிய மாலிகை யொத்தது வடபுற நதியே. 4(48)

மீன லம்புற வெள்ளாழிழ் தரளமா வெள்ளி
வான லம்பிய தெனப்பரப் புரத்தரை வருடித்
தேன லம்புறு புன்னைவண் டலர்த்துதேன் சிந்துங்
கான லம்பெற விருக்குமாங் கீழ்புறக் கடலே. 5(49)

அடித்தி டுங்கிணை கடைசியர் குரவைநெல் வரிவா
ரிடித்திடு ந்தொனி பாண்டிலா னெழும்பல விசைநீர்
வடித்தி டுந்தனி மதகொவி பிறவெலாம் வறிதை
மடித்தி டும்படி யிருக்குமாள் மேற்புற மருதம். 6(50)

சோழ நாடெனு மகன்றடத் தணிநகர்த் தொகையாம்
வாழ நாடுறு மலர்களிற் ருமரை யானும்
வீழ நாடுநா கூரத னடுமணி வேந்தர்
தாழ நாடுற நம்பிரா னமர்தருந் தர்கா. 7(51)

நன்மை செய்தரி னிப்படி யிப்படி நன்மை
யன்மை செய்தரி னுமெனச் சிகரமு மடியுந்
தன்மை செய்தரக் காட்டுபு நாட்டலிற் றரிக்கும்
புன்மை செய்தர விண்மையிற் பஞ்சகோ புரங்கள்.

8(52)

வெள்ளி மால்வரை தநுவொடு கருமுகில் விளங்கப்
பள்ளி கோடக வணங்கனார் குழற்புகை படிய
வள்ளி யாடுறு கதலிகை நிரைதர வணியின்
வள்ளி யோர்களு நாணுற விருக்குமா மனைகள். 9(53)

மருந்த ருதது வயித்திய ரிருக்கைமா ணவர்க
ளிருந்த ருதது கலைபயில் கழகமீ னிரையின்
பருந்த ருதது வாவினே பல்வகைப் பகிரும்
விருந்த ருதது நீண்டம ரொவ்வொரு வீதி 10(54)

கரியி னுமொலி தேரினா மொலிநடைக் கலினப்
பரியி னுமொலி நெடுங்கழுத் திடுமொலி பாண்டில்
வரியி னுமொலி சிவிகையி னுமொலி மடங்க
விரியி னுலயந் தொறுமறை வணங்கொலி மிகைக்கும்.

11(55)

மணத்தி னுமண மறுசுவை யுண்டியின் மருவி
வணத்தி னுமண மலரினா மணங்கனி வகையி
னெணத்தி னுமண மனைகளி னுமண மெல்லாங்
கணத்தி னுனதர் காமண மடங்குறக் கமழும். 12(56)

அஞ்ச வேளையும் வணங்குவான் வருகவென் றழைக்கும்
மிஞ்ச பாங்கொலி ¹கஹுறு தகற்றுபு வெருட்டும்
மஞ்ச வாழ்தரு மாலயத் தூபியு மரத்திற்
றுஞ்ச கேதன மும்பிற நோயெலாந் தொலைக்கும்.

13(57)

வேத பாடையுந் தேயபா டையும்பல விதமாம்
போத பாடையு மரசினர் பாடையும் பொலிந்து
நாத பாடையாய் வழங்கலிற் பல்புற நரர்க
ளாத பாடையி னடைந்தவொர் ஞாங்கரி னமரும்.

14(58)

கலையின் வல்லவ ரரதன வர்த்தகர் கலைகள்
 விலையின் வல்லவர் பஃரூழில் வல்லவர் விரிநீர்
 நிலையி னுங்கலத் தேற்றுந ரிறக்குநர் நெறியின்
 றலையி னாயின ரிருக்கைபல் பாலினுஞ் சாலும் 15(59)

அரச வீதியும் வாணிபர் வீதியு மணிசே
 ரிரச வீதியும் வேதியர் வீதியு மிடிக்கு
 முரச வீதியும் பல்கடை வீதியு முழுதும்
 பரச வீதியம் பரிதென யாறுபோற் படரும் 16(60)

அளியி ருப்பது பலரினு மலரினு மடங்காக்
 களியி ருப்பது கலையினு முலையினுங் காணத்
 தளியி ருப்பது மெய்யினும் பொய்யினுஞ் சாலக்
 கிளியி ருப்பது கரத்தினு முரத்தினுங் கிரமம் 17(61)

தனமி ருப்பது பெண்ணினு மாணினுந் தருசந்
 தனமி ருப்பது மார்பினுஞ் சார்பினுந் தனியா
 சனமி ருப்பது மனையினும் வினையினுஞ் சாலஞ்
 சனமி ருப்பது விழியினுங் கழியினுந் தானே 18(62)

சுவர்க்க மென்றொரு புலவரோர் பாடலிற் சொன்னு
 ரவர்க்கு மேம்படச் சொல்லயாங் கடமைய மாயு
 மெவர்க்கு மெவ்வள வுங்கிடைத் தருமையி னிருக்கு
 மிவர்க்குங் கவ்விதா னெம்மிடங் கிஞ்சமு மிலையே
 19(63)

அருண னன்னசீர் சாகுல்க மீதெனு மரசர்
 கருணை வள்ளலாம் பாக்ஹிய வானப்துல் கனியின்
 நெருண யம்பெறு சிந்தையி னும்முறை சிறப்பான்
 பொருண யம்பெறு மன்னது மின்னதும் போலும்
 20(64)

நகரப்படலம் முற்றிற்று.

5. வரலாற்றுப் படலம்

கவிவிருத்தம்

உலகுபுகழ் நம்பெருமா னுறைநகருக் கரணுகி
யிலகுதலின் யாண்டுதோ றியாங்கொடுக்குந்
திறையென்று
விலகுகவே ரன்புதல்வி கிளையோடு விரிகடற்குப்
பலகுவியும் பொருள்வாரிப் படர்ந்துவருஞ்
சோனாட்டில் 1(65)

¹தீன்குடிக்குங் ²குபிர்குடிக்குந் திரிவுணர்த்தும்
பொருட்டுறையீ
³மாண்குடிக்குந் தன்மையவாய் மலர்தோறும்
வண்டினம்போய்த்
தேன்குடிக்குந் தனிவினையிற் றிரைக்கடன்மீன்
புலவொழியக்
காண்குடிக்கும் வளமல்கிக் கவின்கொண்ட திருநகராம்
2(66)

பெருக்குமதி னுகரோ பிறவேது விற்பெருமா
னிருக்குமதி னுகரோ வெணமருள்வா ருளந்தெளியப்
பெருக்குமதி னுகராய்ப் பிறவேது விற்பெருமா
னிருக்குமதி னுகரா யிருக்குமொரு நாகூரில் 3(67)

சிந்திக்கு மேற்றிசையு முத்தரமுஞ் சிறப்பெய்தக்
கந்திக்கு நுந்தாதை முதற்பல்லோர் காக்கின்ற
ரிந்திக்குத் தக்கணம்போ யிருக்கென்ன வறுப்பியவா
வந்திக்கும் படிநாங்கள் வந்திருக்கும் பெருநதகையார்
4(68)

அடங்கரிய பல்கவலைக் கிடனுகி யடிபரவத்
தொடங்குமவ ரவைபோகி மகிழ்வெய்தச்
சொரிமுகிலுந்
திடங்குலவ வளருற்றும் வெண்முத்தந்
திரைகொழிக்குந்
தடங்கடலும் பொருகருணை ததும்பிவழி யும்விழியார்.
5(69)

1. தீன்குடி-இலாமிய நெறி நின்றெழுகும் மக்கள்.
2. குபிர்க்குடி-இறை மறுப்பாளரான மக்கள்.
3. சமாள்-நன்னம்பிக்கை.

கறைமணமும் புன்னடையு மில்லாது சுழன்றகன்று
 நிறைநயமு நன்னடையு நெறிநிலையு மொருங்கடைய
 விறையொருவ னடியாரை யிரங்கியருள் சத்தியமா
 மறைமணமும் பொருளமுதுங் கொப்பளிக்கு
 [மலர்வாயார். 6(70)

தடித்தவரை முடிபோந்து சொரிகின்ற சலதரங்கள்
 படித்தவரை கடந்தகலி பாறநூ றியவியற்று
 மடித்தவரை யாதரிக்கு மருணறும் பொருணறும்
 பிடித்தவரை யீடேற்றும் பேறேற்ற மலர்க்கரத்தார்.
 7(71)

மறவியொடு மடிமுதல வாராதா நனிநோற்கு
 மறவியலின் முன்னதென வுலகுநசை யறப்போக்கிப்
 பிறவியலிற் போகாம லாநந்தப் பெரும்பிடியின்
 றுறவியர்கள் சிரமுரிஞ்சிச் சேந்திருக்குந்
 துணைக்கழலார். 8(72)

மிடியவரை வளர்நிதியு நோயாரை வென்மருந்தும்
 பிடியவரை யிருவிழியும் பிரியாரைக் கவசமுமாய்
 நெடியவரை முடிச்சுடரி னின்றென்று மாறும்
 லடியவரை யருள்செய்யி தத்துல்கா திறுபெருமான்.
 9(73)

அறுசீரடி விருத்தம்

திருவுடை யன்னை கண்ட சொப்பனம் சிறப்ப வன்றே
 கருவிடை யமைந்து வேண்டு கானற விழுக்கப் பேசி
 யுருவிடைப் பிறந்து பற்பற் புதுமைக ளுலவச் செய்து
 வருவிடை யென்ன வெய்தும் வயதுடைப் பருவம்
 பூண்டு. 10(74)

குணமொரு நான்கு மேவிக் கல்வியிற் குறைவு நீங்க
 மணமுறு மீன்றார் நோக்கி வருவினை முடிக்கு மாறு
 வணமுறை யாசாற் றேண்டிப் போதர மைந்தர்க்
 [கின்னே
 யெணமிலுத் தரவு நீயி ரீதிரென் றிரங்கக் கேட்டு.
 11(75)

ஈன்றவ ரென்பா ரன்ன
 விருவரும் பணிப்ப வவ்வா
 சான்றவொர் துணையு மில்லாத்
 தனிமையி னலர்ந்த வெண்பூந்
 தேன்றவழ் வண்டு பாடுஞ்
 செழும்பொழின் மாணிக் கப்பூர்
 நின்றவ றிழைத்தே னென்ன
 நலிபுறப் பாடு கொண்டு.

12(76)

தருவரும் பழங்கள் சிந்துந்
 தடம்பொழிற் குவாலீ ரென்னு
 மருவரும் பதியை நோக்கா
 வழியிடைப் போகப் போந்த
 திருவரு ¹மில்யா சென்னுந்
 திறனபி தம்மைக் கண்டு
 பொருவருந் துறக்கத் துண்டி
 புசித்தறி வுறுத்தப் பெற்று.

13(77)

அறையவ ரிறப்ப வைகு
 மாங்குவிட் டெழுந்து நாடு
 முறையுற வழியே கொள்ள
 முயினுத்தீ னென்பா ரொத்தீர்
 துறைபெறு மாறு தம்மிற்
 றுணைவர மருவிக் கூட்டி
 யிறைதெரி யாசாற் றேண்டு
 மெண்ணமே சிறப்பப் போகி.

14(78)

புலித்திரள் பேசப் பேசி
 பொருள்கவர் திருடர்ச் செற்று
 வலித்தவ ரிகலா மாக
 வழிப்படுத் தாங்கு நீங்கி
²யொலித்துவ நஜுமுத்தீனுக் கொளிரு
 கொம் பிரண்டு சென்னி
 பலித்திட முளைப்பித் தன்றார்
 பரித்துமன் ரூடப் போக்கி.

15(79)

1. இல்யாக—ஓர் இறைத்தாதரின் பெயர்.
2. ஒலித்துவம்—இறை நேசர் [வலி] என்னும் பதவி

அணிபெறு பஸ்தாம் புக்கி
 யந்தக ரொருத்தர் பாரி
 பிணிபெறு தன்மை கேட்டுப்
 பிடித்தரோ வுலைத்து நின்ற
 துணிபெறு ¹கபீது போகத்
 துரத்துபு வைகல் விட்டு
 மணிபெறு துணையிற புக்கார்
 மருங்குற மருவிப் போந்து. 16(80)

தலையெலாம் விகம்பு பார்க்கத்
 தக்கன வாகி யோங்கு
 மலையெலா மலைச்சார் பெல்லாம்
 வனமெலா மருத மெல்லா
 மலையெலாஞ் சுறவு பாயு
 மகன்கடற் கரைக ளெல்லா
 நிலையெலாந் தெரிக்கு மாசா
 னேடுபு கடந்து மன்னே. 17(81)

சீர்பெறு குவாலீ ரெண்ணுஞ்
 செழுநக ரெய்திப் பக்கம்
 பேர்பெற விருந்து பாழ்த்த
 பள்ளியுட் பிரவே சித்துச்
 சார்புறு தொடர்பிற் போந்த
 முயினுத்தீன் றம்மை யன்பு
 நீர்பெறு விழியி னேக்கி
 நிகழ்த்துவ னின்னே கேட்டார். 18(82)

குருவினை விழைந்திட் டின்ன
 குறிக்கொளு நகரம் போந்தேன்
 றிருவினை யவரை வல்லோன்
 றெரிவிக்குங் காறு மேயா
 னொருவினை புரியே னுண்ணே
 னுறங்கலன் பள்ளி நீங்கேன்
 கருவினை யறியு மின்ன
 கடைப்பிடி சரதங் காண்மின். 19(83)

வேண்டின வானீர் போதீர்
 பிரிந்தென விடுத்தவ் வில்லுட்
 டாண்டின கருத லோடு
 தனிமைய ராகி முன்னந்
 தூண்டின மனத்தர் வையத்
 தொடர்பிறந் தவர்தங் கொள்கை
 மாண்டின முடிபு காண
 வன்மையின் வைகி ஞரால். 20(84)

வதிதருங் காலத் தோர்நாள்
 வைகறைப் போழ்தின் மேலாங்
 கதிதரும் பெரியோன் சாகுல்
 கமீதெனக் கார ணத்தின்
 புதிதரும் பெயர்கொள் பாக்குப்
 புகழிய வான மெல்லா
 மதிர்தர விளித்திட் டின்ன
 வற்பொடு நிகழ்த்தி னூலு 21(85)

என்ஞொரு வணக்கந் தன்னி
 னேவரும் புகழ்ப் பட்ட
 மன்னவ ராயி னீர்நீர்
 மருவுமவ் வேது தன்னு
 னன்னரி னின்ன நாம
 நல்கின னுமக்கின் றென்றும்
 பன்னரு முலகம் யாவும்
 பரவுறச் சுமக்க மாதோ. 22(86)

ஏர்கெழு நுந்த மாசா
 னென்ஞொரு ¹கௌதிவ் வூரிற்
 சீர்கெழு முறுக தீறுத்
 தீனருண் ¹முகம்ம தென்பார்
 பேர்கெழு மவர்பாற் போகிப்
 பெட்டெனத் தீக்கை பெற்றுப்
 பார்கெழு முயிர்க டம்மைப்
 பரிக்குதி ருவப்பி னின்னே. 23(87)

1. முகம்மது கௌது குவாலியர்—நாகூர் ஆண்டகையின் குருநாதர்

எழுகென வின்ன கூற்ற
 மிருசெவி குளிர் மாறு
 விழுதர வன்ன வேளை
 விரும்பிய பெருமா னூர்க்குப்
 பழுதறு ¹மலக்கூத் தோடு
 பற்றுறு ²துன்யா வென்னு
 முழுமுத ³லால மெல்லா
 முகக்குமுன் றெரிந்த தன்றே. 24(88)

தெரிந்தது மன்றி யேற்குந்
 தேசிக ரான தீமை
 முரிந்தமர் பெரிய நாதர்
 முகம்மது கௌ தென்பாரும்
 விரிந்தலர் கருணைக் கண்ணின்
 விளங்கிய தோற்றப் பட்டார்
 சொரிந்திடு கதிரி னக்கா
 றாயநந் நாதர் பாலே. 25(89)

கலிறெனு நபிபோந் தன்பின்
 சாகுல் கமீதே நுந்தம்
 பொலிதரு வணக்க முற்றும்
 பொருந்தின னெருவ னற்றா
 னலிவறு நாம மீது
 நல்கினன் விளித்தான் வேண்டுங்
 கலிகெழு மாசா னிவ்வூர்
 முகம்மது கௌது காண்மின். 26(90)

அன்னர்நும் வருகை வேட்டாங்
 கமர்ந்தன ரின்னே வைகு
 மின்னபாழம் பள்ளி நீங்கி
 யெழுந்துபோய்த் திக்கை கொள்க
 வென்னவு மவனே நும்மை
 யேவினன் ஸலாமுஞ் சொன்னான்
 றுன்னவென் ஸலாமு மாக
 சோபனத் தெழுதி ரென்றே. 27(91)

1. மலக்கூத்து—அமரருகைம் 2. துன்யா—உலகம்
 3 ஆலம்—பிரபஞ்சம்

பறைந்தனர் மண்ணிற் றேய்த்தித்
 நெற்றியர் பார்க்கக் காணு
 மறைந்தன ரெழுந்தா நந்த
 மனத்தொடு மையி னீங்கு
 நிறைந்தொளிர் மதியின் பாழ்த்த
 பள்ளியை நீங்கி நாளு
 முறைந்தமண் டலம்புக் கென்ன
 வுயர்குவா லீருட் புக்கார்.

28(92)

அன்னவை கறையம் போதே
 யணிபெறு மவ்வூர் வாழு
 மன்னவர் பெருமான் றம்மின்
 மனைதுறந் தால யம்போய்ப்
 பின்னவ ராகிப் பல்லோர்
 பேணிய நிலையி னிற்ப
 முன்னவ ராகி வல்ல
 முதல்வனைத் தொழுது வைகி.

29(93)

ஓதின ரிருந்தார் மேலா
 மொலிகளு ¹மஷாயி கென்னும்
 பாதினர் பலரு மற்றைப்
 பண்புடைப் பெரியோர் தாமுந்
 தீதினர் வெருவிப் போகுந்
 திறத்தினின் மறத்த லின்றிச்
 சோதியி னொருவன் றன்னைச்
 சூழ்ந்தன ரிருந்தார் மாதோ.

30(94)

அப்பொழு தரிய செய்யி
 தத்துல்கா திறுவுக் காசான்
 முப்பொழு துணர் ²சுத் தாரி
 முகம்மது கௌதே யென்ன

1. மஷாயிகு—ஆன்மிகத்துறையில் வழிகாட்டிகள்

2. சுத்தாரி—இறைகேசச் செல்வர்களின் பாதைகளில் ஒன்றினைச்
 சேர்ந்தவர்

வெப்பொழுது துவந்து சொல்வா
 னெதிரொலி யிட்டாங் காருஞ்
 செப்பொழுது குதலிற் கேட்பத்
 திசைதொறு மிடித்த தன்றே.

31(95)

வேண்டதிர் வினைய கேட்டார்
 விம்மிதம் பயந்து தாழ்ந்திட்
 டாண்டகை காயத் தின்ன
 வதிர்குர லென்னோ சொன்ன
 காண்டகு செய்யி தத்துல்
 காதிறென் பவரா ரென்று
 மாண்டரக் கேட்டார் கௌது
 நாயகர் வழங்கு வாரால்.

32(96)

கோட்டிகொள் சோத ரீரக்
 குரலொரு முதற்றுச் சொன்ன
 வாட்டிறல வர்க்கு மெற்கு
 மறிக்கையா லன்னார் யாரே
 னுட்டிய பகுதா தானு
 நாயகர் பேர ரன்பு
 குட்டிய வொலிமார் கொள்ளுஞ்
 சுடர்முடி யனைய ராமால்.

33(97)

பவமறப் பொருந்தப் பட்டார்
 காக்கவும் பட்டா ரன்றி
 யவரினி¹ குத்பு லக்தா
 பாகுவ ராசான் றன்னைத்
 துவமறத் தெரிக்குங் காறுந்
 துறக்கல னுறங்கே னுண்ணேன்
 றவமுற வென்று பாழும்
 பள்ளியுட் டங்கி னாரால்.

34(98)

மற்றவர் கரும மெல்லாம்
 வல்லவ னேற்று மிக்க
 கற்றவ ராக சாகுல்
 கமீதெனக் கார ணப்பேர்

1. குத்புல் அத்தாப்—குத்புகளுக்கெல்லாம் குத்பு ஆளவர்

சொற்றனண் விளித்தா னன்றி
 யென்னையுந் தெரித்துச் சொன்னான்
 பற்றவ ரின்னே யென்பாற்
 பண்பொடு வருகின் றுரால். 35(99)

அணையவர்க் காசா னாவா
 னருகனா னல்ல னேனுந்
 தனையறு புகழா னிட்ட
 கட்டளை சமைந்த தற்றான்
 வினையது முடிய வன்னார்
 மேயெதிர்ப் போதல் வேண்டு
 மினையற வென்னக் கூறிப்
 பலரெழ வெழுந்திட் டாரால். 36(100)

ஆங்கவ் ரன்ன கேட்டாங்
 ககனகர் புக்கு நன்மைப்
 பாங்குற வுயர்ந்த மாடம்
 படர்மறு கெய்தங் காலை
 யீங்கிவ ரின்ன கேட்டாங்
 கெழுந்தெதிர்ப் போத வன்பு
 தாங்கிய விருவர் தாமுஞ்
 சந்திக்கை கொண்டார் மாதோ. 37(101)

கண்டவப் படியே நங்கோன்
 ரேசிகர்க் கண்டு நீண்ட
 திண்டடம் புவனம் வீழ்வான்
 றிருவடி வீழ்ந்தா ராசான்
 றண்டரு மகல மார
 வணைத்தனர் தழுவித் தூக்கிக்
 கொண்டவர் விழியி ழேக்கிக்
 குளிர்ந்தகம் புளக முற்றார். 38(102)

வகையொடு புகழ்ந்திட் டாசீர்
 வதித்தில மழையா வெய்தித்
 தொகைமொழி புணர்த்தி ஞான
 பாணமுந் துய்ப்பித் தன்பின்

விகைபட மனத்தூட் டக்கை
விளக்கமுங் கொளுத்தித் தம்மு
னகைகொள நிறுவி நிட்டை
நடைபிற பழக்கி னாரால்.

39(103)

நனியின ரிருக்கைக் காக
நவிறவச் சாலை ஞாங்கர்த்
தனியிடன் றிருத்தி யாங்குத்
தகவிருந் தியலு மாறு
கனியுள வணக்கஞ் செய்வான்
பணித்தனர் கருத்தி னாளுந்
துனியறு பெருமா னவ்வா
துளங்குற விருந்திட் டாரால்.

40(104)

வழியிடைத் துணையிற் போந்து
மருவலி னிருந்து வள்ளல்
பொழினகர்ப் பாழும் பள்ளி
புக்குழிப் பிரிவு பூண்ட
விழிவறு தன்மை சாலு
முயினுத்தீ னென்பா ரன்பு
கழிபெறு கௌது நாதர்
கல்வியஞ் சாலை யுற்றே.

41(105)

வளர்தர முனமே பல்லோர்ப்
பழகினர் வைகி னாரக்
கிளர்நலத் தவரை யன்ன
தேசிகர் கீர்த்தி நாதர்
தளர்வறத் தவத்தின் மேவுந்
தனிவயின் மருங்கெக் காலு
முளரெனப் பணிக்குஞ் சேவை
யுஞற்றிய பணித்திட் டாரால்.

42(106)

அவ்வழி யணைய மேலோ
ராண்டகை யருகின் மேவி
யெவ்வழி யென்ன வேனு
மேவுவ சுணங்கு ரும

லுவ்வழி யுன்ன செய்ய
 வொலிகளு ளேறு போல்வா
 ரிவ்வழி யெவருங் கற்பார்க்
 கிருந்தனர் புகழி னன்றே. 43(107)

ஏர்கெழு மையன் பேட்டை
 யெனுநகர் புரக்கும் வண்மைக்
 கார்கெழுங் கமலக் கையின்
 காதிறு சாகி பீன்ற
 தார்கெழுந் தடந்தோ ளப்துல்
 கனியெனுந் தரும சீலன்
 பேர்கெழு மிதயத் துள்ளே
 யிருந்தென விருந்தார் பெம்மான். 44(108)

வரலாற்றுப் படலம் முற்றிற்று.

—□—

6. திறவுண்ட படலம்

கலிவிருத்தம்

மூசிய புகழுறு முயீனுத் தீனவர்
 மாசிறு பணிவழி மருவ நாயகர்
 தேசிகர் தெரித்தவா செய்தி கொண்டிகம்
 பேசிய நிலைமையிற் பெரிது வைகினார். 1(109)

ஓதுறு மலர்பொரு வாயு மொண்புகழ்
 போதுறு மொருவளிற் பொருந்து சிந்தையும்
 பாதுறு வணக்கத்திற் படிந்த நல்வடு
 மாதுறு நுதலுமேய் வள்ளல் வைகினார். 2(110)

கைதவ மகன்றுயர் கௌது நாயகர்
 மொய்தவ ஞாங்கரின் முடுகி னாரெலாஞ்
 செய்தவ மெவற்றினுஞ் சிறந்து நம்பிரா
 னுய்தவ மிகைத்தலி னுயர்ந்து நின்றதே. 3(111)

மீறிய தவத்தினும் விளங்கு ளத்தினற்
பூறிய வியலினு மொழுக்கி னும்பிறர்
கூறிய புகழொடு குணனு மாண்டுநம்
வீறிய நாயகர் மிகைகொள் காலமே. 4(112)

வெருவிறி யானமும் விசார மும்புனை
தருமன னொடுமிறை தரிக்குங் காலமா
மொருதின மேம்பக லொழிய வெள்ளிவிண்
மருவுறு மியலுடைய மாலை புக்கதே. 5(113)

மரைகுவிந் தல்லிகண் மலரப் புள்ளின
மிரைகொள மேதிமற் றிரங்க வெங்கதிர்
திரைதிறந் திறையுண ரிரவுச் செய்தர
வரைபுகப் போந்ததம் மாலை நேரமே. 6(114)

மாதவஞ் செய்குநர் மறைப்பர் காண்குறு
மூதகன் புவியையா மூடு வாமெனப்
போதரும் படியிரு ளழைக்கப் போந்தவொர்
தூதடைந் தனையதம் மாலைத் தோற்றமே. 7(115)

மாலையம் பொழுததிற் றொழுது மாதவச்
சாலையிற் பின்னிர வெனு ¹மிஷாவர
வாலையிற் புரிதரு வணக்கந் தன்னையும்
வேலையின் முடித்தனர் விறல்கொ ணாதரே. 8(116)

தொழுதவ ணிருந்துநாட் டொடர்பி னேதுவ
பழுதற வோதுபு கீர்த்துப் பண்பினை
யெழுதரு ²மததலியி யாத்தி ருக்கையிற்
கெழுதகை நாயகர் கிளர மேயினர் 9(117)

பெருமையுஞ் சிறுமையும் பெற்ற வின்பத்தி
னிருமையு மிருதரத் தினரு மிற்றென
வொருமையிற் பன்மையி லுலகத் தோர்தர
வருமையி னடைந்ததா லணிகொள் யாமமே. 10(118)

1. இஷா—இரவுத் தொழுகை; அதற்குரிய நேரத்தையும் குறிக்கும்
2. அத்தலியியாத்—தொழுகையில் அமர்க்கதிருக்கும் இடம்

வருநிலை யாமத்தம் மருவி ருக்கையிற்
 றருநிலை மருமவாய்த் தாடி தோய்தர
 வெருநிலை மருவலி னென்றி வைகினார்
 திருநிலை கஷ்பெனுந் திறவுண் டாகவே. 11(119)

ஊண்கொளாப் படிபுல னெடுங்கி நின்றன
 மாண்கொளாப் பண்பொடு மறையு மாறொரு
 வீண்கொளாப் படியுள வீடயம் யாவையுங்
 காண்கொளாப் பரிசினிற் கழன்று போயவே. 12(120)

உறங்கியல் விழிப்பிய லூட தாமொரு
 மறங்கிளர் காட்சியின் மருவி யாவையும்
 பிறங்கியல் ¹கஷ்பெனும் பெயரி னாகிய
 திறங்கிளர் பெருவெளி திறத்த லாயதே. 13(121)

தகவிழி வுயர்வெனுந் தரத்த யாவையு
 நகவிழி யெதிர்ப்படு நடையி னென்றற
 முகவிழி முகிழ்த்துமே முகிழ்ப் புரூதொளி
 ரகவிழி பளீரெனத் திறப்பி னாயதே. 14(122)

இலைமறை காயென விருந்த யாவையுங்
 கலைமறை கங்குலிற் கவியப் பட்டிட
 வலைமறை யடுக்கென வடுக்கி னாகிய
 நிலைமறை திரையெலா நீங்க லாயவே. 15(123)

சங்கைய னுயர்ந்தவா சனமு தற்றெனத்
 தங்குறு மிழிந்தபா தலமட் டாகிய
 முங்குபல் பொருளுடை யுலக முற்றினு
 மங்கையி னெல்லியி னாகி நின்றவே. 16(124)

தருங்கர காதிறு சாகி பீன்றருள்
 கருங்கொடை முகிலப்துல் கனியை நாடொறும்
 பெருங்கரு ணையிற்புரந் தானும் பேறுடை
 யருங்குரு பெறுநிலை பகர்வர் யாவரே. 17(125)

1. கஷ்பு—திறப்பு; ஆன்மிகதரிசனம் இவ்வேர்ச் சொல்லில் இருந்து பெறப்படுவதே முகாஷ்பா என்னும் சொல்.

இத்துவத் திருந்தன வெவையுங் கண்கொளச்
சத்துவத் துணர்வழி தரித்த காலையி
னத்துவத் தறிதரு கலிறு நன்னபி
யத்துவத் திறைவர்பா லணுகி னாரரோ. 18(126)

திறவுண்ட படலம் முற்றிற்று.

—□—

7. அண்டரண்டப் பிரவேசப் படலம்

கலிநிலைத்துறை

துறந்த மேன்மையர்க் கொருமுதல் சொல்வன்
[சொல்லுஞ்
சிறந்த நாயகர் நாயகர் திருமுனஞ் சேர்ந்து
திறந்த வாதவ னருள்ஸலாந் தமதொடுந் திகழப்
பிறந்த சோபனச் சொல்லினர் சொல்லினர் பெறவே.
1(127)

அன்ன காலையி னம்பிரான் வைகுத லமையுஞ்
சொன்ன வந்நிலை யுரிக்கடச் சமையினைச் சமக்கா
தின்ன வாறெனக் கண்டவர் கண்டிட வெழுந்தா
ரென்ன வாம்பொருள் களுமிரு கட்கெதிர்ந் திடவே.
2(128)

இருப்பி டந்தனி விருப்புற விருப்பினு மிருப்பு
நெருப்பி டந்தனை நீக்குறு நீர்மையி னிலையாற்
பொருப்பி டந்தனிப் புவியிடங் ககனிடம் புக்குத்
திருப்பி டந்தரு செய்தியி னாயகர் சிறந்தார். 3(129)

மண்ட லங்களு மண்டலங் களினவும் வகைசேர்
விண்ட லங்களும் விண்டலங் களினவும் விரிவிற
கண்ட லங்கொளக் காவலர் சாகுல் கமீது
திண்ட லங்கொளுந் தன்மையிற் கருத்துறச் சென்றார்.
4(130)

வான ளாவிய மலைகளும் வகை வகை மலிந்த
மீன ளாவிய கடல்களு நதிகளும் விரிபூந்
தேன ளாவிய மரம்பயில் வனங்களுஞ் செல்வந்
தான ளாவிய நகர்களுங் கண்டனர் சார்ந்தார்.

5(131)

நரகு மல்லருஞ் சரிப்பவு மல்லவு நானூத்
தரமு றும்விலங் கிருப்பவு மல்லவுஞ் சாலுந்
திரமு றும்பல புதுமையின் விளங்கு பஃறீவுங்
வரமி குந்தனி நாயகர் கண்டக மகிழ்ந்தார். 6(132)

கீழி ருந்ததா மகன்றரை யொருங்குகண் கிளர
வீழி ருந்தகை யண்ணலர் கண்டபின் மேலாய்
வாழி ருங்கக னங்களிற் புக்குள மலிவிற்
கேழி ருந்தன காண்டக வுயர்வினே கினரே. 7(133)

தம்மி ருக்கையை மறந்துதா மிருக்கையைத் தாங்கி
வெம்மி ருக்கையின் மறந்திலர் புவியொடு விரிந்த
கம்மி ருக்கையுங் காண்கையுஞ் செல்கையும் கலந்தார்
நம்மி ருக்கையி னிருக்குமா வொலிகளி னூதர். 8(134)

முகன லர்ந்துயர்ந் தேகிய நாயகர் முதலாங்
ககன கம்புகுந் தாங்குறை வானவர் கணங்க
டொகவ மைந்துள புதுமைக டிரண்டமர் சுடர்க
ணகவி ருங்களி படைத்திடக் கண்டனர் நன்கே.

9(135)

ஓன்ற தாமுதற் கொண்டுமே லேழென வுயர்ந்து
நின்ற வான்களி னூறள வொவ்வொன்றா நிவருங்
குன்ற தாம்புயத் தாண்டகை புகுந்துகண் குளிர
மின்ற வாதவ ரற்புதந் தெரிந்தனர் விளங்கா.

10(136)

ஏறு காயமும் மதங்கெடு கரிபடு மியலின்
மீறு காயமும் மலங்கெட வழிபடும் விறலா
ராறு காயமு மடைந்துணர் வனவுணர்ந் தகன்று
வீறு காயமேழாவதிற் புக்கினர் விரும்பா. 11(137)

மேல தாகிய ¹வறுசுமாக் ²குறுசியூழ் விளக்கும்
பால தாகிய பலகையோ ராலயம் படர்ந்த
நால தாகிய நதியொரு தடாகம்வாழ் நகரம்
வால தாகிய மரன்பிற கொண்டதவ் வானம்.

12(138)

நான்கு திக்கினு மகன்றிடங் காண்குரு நகையின்
கான்கு திக்குறு மிறையின ரகலறுங் ககனோர்
தேன்கு திக்குமந் ³திக்குறூடு வாங்கிய சிரத்தின்
மாண்கு திக்கிய வயின்வயின் றென்கையின மருவார்.

13(139)

நூறு பத்தெனுங் கதிர்கெழு ஞாயிறு நுங்கி
வீறு கெட்டிடக் கால்கதி ரெண்ணற விளங்கி
மீறு பட்டுள வானவர் வெரீஇத்தலை மேன்மை
மாறு பட்டிட விடனெலா மின்னலின் மருவும்.

14(140)

கருத்த ஞயல காக்கிய கருணையங் கடலாய்த்
திருத்த ஞயொருங் காண்டமர் பெரியஞய்ச் சிறந்த
பொருத்த ஞய்நமக் கென்றுமி லாதவொர்

பொருளா

யொருத்த ஞயவ னாமே யிடனெலா மொலிக்கும்.

15(141)

⁴மலக்கு மாரினும் யந்திர வகையினு மலிந்து
துலக்கு வான்கதி ரினும்படு மற்புதத் தொகைக
ளிலக்கு மாவீவ ரம்படா வாறுளா ரிதயங்
கலக்கு மாறவ னோக்குறு தலையெலாங் காணும்.

16(142)

இன்ன தன்மையி ஞயவவ் வான்மிசை யிருக்கும்
பன்ன ரும்பல வற்றையு நோக்கிநம் பதிதா
மன்ன கண்ணவிட் டணி⁵மகா முல்லபு ருறென்
றுன்ன தம்பெறு மகத்துவத் தானத்தி னுற்றார்.

17(143)

1. அறுசு—இறையாசனம் 2. குறுசு—இறையனின் இருக்கை
3. திக்கு—இறைதிபானம் 4. மலக்குமார்—வானவர்
5. மகாமுல் அபுரம்—வானுலகில் ஒருதலை

ஒன்றி யொன்றிடை யொன்றென விரண்டிறந்
 [தொழிந்து
 நின்றி யன்றமா தவத்தினர்க் கொருபர நிமலன்
 றன்றி றம்புனை தகுதியி னருடருந் தன்மை
 வென்றி யம்பத மாமிட னுலது மிகவே. 18(144)

ஆவ யிற்புகு தரலுயா மகத்துவத் தண்ணற்
 கோவ றத்தனி முதலவன் புறத்திருந் துயர
 மாவ ரத்தொடு பஹரத் தேற்றமும் வகையின்
 றாவ ரத்தினங் கிடைத்தன கிடைப்பன தொகையா.
 19(145)

ஐயன் பேட்டைவாழ் காதிரு சாகிபி னருமைச்
 செய்ய மாதவந் திரண்டெளி யவர்க்கருள் செய்ய
 வைய மேவப்துல் கணிக்கருள் வரம்பிற வாய்ந்த
 துய்ய நாயக ரந்நிலை நின்றனர் துளும்பா. 20(146)

அண்டரண்டப் பிரவேசப் படலம் முற்றிற்று.

8. ஒலிமார் தரிசனப் படலம்

கலிநிகத்துறை

பெறுவ யாவையும் பெற்றவ னாயகர் பிறக்கவ்
 வறுமை யற்றுழி மருவலின் வைகியான் மலிவின்
 மறுபு றந்தழீஇப் போயின ¹ரவுலியா மார்கள்
 குறுகு றத்தனித் தொவ்வொரு வரையெதிர்க்
 கொண்டார். 1(147)

காட்சி மேவுழி யவ்வவ ரொவ்வொரு கருணை
 நீட்சி மேவவர்த் தெரித்தனர் ஸலாமது நிகழ்த்தி
 மாட்சி மேவுசா குல்கமீ தேயென மனக்க
 ணாட்சி மேவுற விளித்தனர் புகழ்ந்தன ரன்பால்
 2(148)

1. அவுலியா—ஒலி (வலி) என்பதன் பன்மை; இறைநேசர்

பின்னு மரங்குறை யாரிபு மாரீகடம் பெருமான்
மின்னு சைகுஅ பாயஜீ துல்புஸ்தா மிய்யார்
மன்னு நாதரு மவர்தரத் தினருநம் வரிசை
துன்னு நாயகர்ப் புகழ்ந்தன ரின்னணஞ் சொன்னார்.
3(149)

வேத நாயக னுயர்த்திய சாகுல் கமீது
போத மாயிவை யறிதிரா லொருபரன் பொருந்து
நீத மாயவ னூழியங் கோட்பட னிவந்து
கோத மானதில் குத்பி யத்துயர்நிலை கொண்டு4(150)

ஓட வைத்தபொன் னுயினு னேலவ னுயர்ந்த
தேட வைத்தவில் வயின்வரு குவன்பிறன் சேரா
ஓட வைத்துவீ ரென்றுகொண் டாடினர் நம்மைக்
கூட வைத்தவர் பின்னருங் கண்டுகண் குளிர்ந்தார்.
5(151)

(152 முதல் 164 எண் வரையுள்ள பாடல்களில் சாகுல்
கமீது ஒலி நாயகர் கண்ட புகழ்பெற்ற இறைநேசர்கள் 65
பேர்களின் திருநாமங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இப்பெயர்களை
இந்நூலின் 46-47 பக்கங்களில் தெளிவாகக் காணலாம்.)

அறசீரடி விருத்தம்

ஏர்பெறு சைகு சுல்தா னிபுறூகீ மிப்னு அத்ஹம்
சீர்பெறு தகைகு வாஜா முயீனுத்தீன் சிஸ்தி யின்பங்
கூர்பெறு மொருகு வாஜா குத்புத்தீ னுவகை தீர்ந்த
நார்பெறு அபாது ருபுன் னகுஷ்பீ யருமை
[கொண்டார். 6(152)]

இசைகொளு மப்துல் வாஹி திபுனுஜை தபாஇஸ்
[ஹாக்கு

நசையதா லுதுத் தாஇ நவிலபுல் பலுலு மாற்றத்
தசைவில்வாழ் வுறுஹ பீபுல் லஜமிசை கலியுல் குர்தீ
திசைசொலுந் தகைப ரீதுத் தீனத்தா ரிய்யன்
போங்கும். 7(153)]

புண்ணிய நிலைமை வாய்ந்த புலைலிபு னியா லுமேன்மை
நண்ணிய ஸபீஉத் தீன்மா நாடிய நஸ்றுத் தீன்மா
வுண்ணிய சைகு கப்பா றுயர்மாலிக் கிபுனு தீனார்
தண்ணிய முகம்ம தீசா ஜாகிதி பெருமை கொண்டார்
8(154)]

2. ஆரிபு—இறைவன் அறிந்தவர் 3. குத்பியத்—இறைநேசருள் ஓர்
உயர்ப்படித்தரம்

ஆசையிற் சிறந்த சைகு அபுல்ஹஸன் கிர்கா னிமா
வோசையி னபுல்கா சீமுல் யமனிமற் றுவமை யில்லா
மாசைநே ரகத்தி னப்துற் றகுமானுல் மதனி யென்றுங்
காசையில் சைகு வைசுல் கர்னீமா தவத்தின்

[மூத்தார். 9(155)]

தகையபுல் சஹ்லில் காமில் சைகுஸை பானிற் றுஇ
வகைசைகு முகம்ம திபுனு வாசிஇ வளருங் கீர்த்தி
மிகைகொ ள்சுப் யானி தெளரி விரதர்தின் னூறின்
மிஸ்றி

திகைபுக முபுல்கா சீமுல் ஜாஹிதி சிறப்புப் பெற்றார்.
10(156)

ஆன்றவ ரான சைகு அபூபக்க ரின்ன ஜாஸி
சான்றவ ரிமாதுத் தீனிஸ் ஸாலிகி அபீஸா லிசு
ஏன்றவர் நஜ்முத் தீனுல் லிஷ்கிநல் வாய்மை பூத்த
தேன்றவழ் பகுறுத் தீனுல் சிஸ்திஸ கீகில் பல்கி

11(157)

மாதவ ருயர்ந்த சைகு மஉறுபுல் கர்கீ யற்பு
மீதமர் சுகைலுல் வர்கீ மேதகு சிற்றிஸ் லிக்தி
யாதவ நிலாமுத் தீனுஸ் ஸுபியா ரிபுமார் கோமான்
பேதக லகும துல்க பீறுற்றி பாஇ மாதோ. 12(158)

மறையுண ரபீஸ கீதுல் முபாறக்கல் மகுசு மிய்யே
யறையகு மதுஜை தஈ யகியபு னுமீ ஆது
துறைபுணர் தருசை குமன் குறுகல் வாஜி மூத்த
முறையினர் சைகு லக்பர் முகியித்தீ னிபுனு அறபி.

13(159)

சீருடை ஹசனுல் பஸரி திறல்யகி யபுனக் தம்மி
தாருடை யுமறுல் மிஸ்ரி சைகபூ பக்கரிஸ் லிப்லி
சூருடை பிஸ்ருல் ஹாபி சுஹ்லிபுனுஅப் துல்லா
வாருடை யுலகம் போற்று மகுமதுல் கர்கீ யன்றே.

14(160)

கனிசஉ துல்மஜ் னூனி கனம்பகு லுல்மப் தூனி
நனிபெறு மாமகு மூதுல் லாரிபி நன்மை கூர்ந்த
தனியவ ரகும துஷ்ஷுத் தாரியா ரணத்தி னூன்ற
பனிமொழி யினர்ஜு னைதுல் பகுதாதி யென்னு

நாதர் 15(161)

பகருது மான விய்யுல் பாகியா தவனே யன்ன
துகளில பூஇஸ் ஹாக்குஷ் ஷுத்தாரி துறைகண்

[முழ்குந்

தகவுறு மப்துல் லாகில் ஹனபிமா தவத்தீன் மாண்ட
விகமறு நஜ்முத் தீனுல் பிர்தௌசி யென்னு மேலோர்.

16(162)

தாசிதந் தமதென் றோர்ந்த சைகுஅ லாவுத் தீனுத்
தூசிசை கென்றி யாருஞ் சொலும்வியா வுத்தீன் சிஸ்தி
யேசிறு வஜ்துத் தீனுல் விஷ்கிமும் ஸாதுல் லுலாவி
யாசியிற் சிறந்த சைகு அகுமது சிஸ்தி யம்மா 17(163)

ஆண்மையிற் சிறந்த சைகு அலியுல்தின் னூறியின்ன
வாண்மையிற் பெரியா ரோடு மற்றிவ ரனைய மேலோர்
கேண்மையின் *கௌது மார்கள் கிருபைகூ *ரவுலி

[யாக்கள்

கீண்மையின் குழுக்க ளாகக் கெழுமுறத் தரிசித்

[தாரால். 18(164)

ஆரமே *வக்தா பானூர் அணிபெறு *மவுத்தாதானூர்
வீரமே *வப்தா லானூர் விறல்பெறு *மப்ரூ தானூர்
சூரமே *வுப்பா தானூர் சுகம்பெறு *ஜுஹ்ஹா தானூர்
நீரமே *நுகபா வானூர் நிறைபெறு *நுஜபா வானூர்.

19(165)

தரிபடு *மாஷி கீன்க டகைபடும் *வாஸி லீன்க
டெரிபடு *மாரி பீன்க டிறம்படு *மாபி தீன்கள்
விரிபடு *சித்தீக் கீன்கண் மேன்படு *முத்த கீன்கள்
பரிபடு *முஹப்பி பீன்கள் பலன்படு *முஹக்கி கீன்கள்

20(166)

ஏனைய ரெல்லா மெங்கட் கிருவிழி யனையார் நண்ணி
வானேசா குல்கமீது வருகெனத் தழுவி யேத்திச்
சோனையி னுவந்த வாசி சோபனத் துயர்த்திச்

[சொன்னூர்

தேனைய வின்பத் தென்றுந் திருச்சிறப் புலவ மன்னே

21(167)

164 [3, 4 அடிகள்] முதல் 168 எண் முடியவுள்ள பாடல்களில் கௌது அலியா, அக்தாப், அவத்தாத், அப்தால், அப்ரூக், உப்பாத், ஜுஹ்ஹூத், நுகபா, நுஜபா, ஆஷிகீன், வாஸிலீன், ஆரிபீன், ஆபிதீன், சித்தீகீன், முத்தகீன், முஹப்பீன், முஹக்கிகீன் என் வரும் சொற்கள் யாவும் இறைநேசர்களில் பல்வேறு படித்தரங்களில் உள்ளவர்களைக் குறிக்கும் சொற்களாகும்.

பெரும்பதி யையன் பேட்டை பிறந்துல கொருங்கு
வாழ்த்துங்
கரும்புய லனைய வள்ளல் காதிறு சாகி பீன்ற
விரும்புயன் சீமா னப்துல் கனியவ னிதயம் போல
வரும்பல னடைந்த கோமான் வரையிலா மகிழ்ச்சி
கொண்டார். 22(168)

ஒலிமார் தரிசனப் படலம் முற்றிற்று.

—□—

9. குத்பு நாயகர் தரிசனப் படலம்

கலிவிருத்தம்

இன்னவை நிகழ்ந்தபிற கெங்களுயர் வள்ளல்
சொன்னவ ரிறந்தொரு துளங்குழி விழித்தார்
நன்னவ முறும்பல நவங்கொளொலி தங்கண்
மன்னவ ரெனும்பெரியர் மன்னுநிலை கண்டார். 1(169)

கோதையர்க ளாடவர் குறிக்கொள வியற்றி
வாதையி லிறந்தவ ருயிர்த்திட வகுத்துத்
தீகையொழி வார்முகியித் தீனென விளங்குந்
தாதையவர் தம்மைவிழி கொண்டிருனி சார்ந்தார்.
2(170)

அப்பெரிய நாயகரோ டப்பத மமைந்த
தப்பரிய மேலவர் சிலர்த்தரிச னஞ்செய்
தொப்பரிய மாமொழி யுறச்சொலி யமர்ந்தா
ருப்பிரியர் யாவரு முரிப்பிரதி சொன்னார். 3(171)

மற்றவரு மற்றவரு மற்புத வழக்கிற்
சொற்றபிர திக்கிவர் துளங்குள மடைந்து
பெற்றபல னிற்றென நெருங்குபு பிறங்கு
நற்றவரை நின்றனர் நயம்பட மலிந்தே. 4(172)

தம்மரிய மைந்தருயர் தம்புற நெருங்கி
யம்முற வமர்ந்திட வகங்களி படைத்து
நம்முடைய புன்மைகண சிந்திட வியன்ற
செம்மலர் திறந்திதழ் திறங்கொடு மொழிந்தார்.

5(173)

உலிவிருத்தம் (வேறு)

என்னவா மருமையி னிலங்கு மைந்தகே
ணின்னவாங் கன்மங்க டம்மை நினைமாத்
தன்னவா விளங்கிய தனியி னாகியோ
ணின்னவா நெறனவுவந் தேற்றன் மேயினான். 6(174)

அன்றியு நினக்குயர் பதங்க ளத்தனை
வென்றியி னளித்துனை விளங்கு குத்பென
நன்றியின் கௌதெனத் தெரிந்து நாட்டின
னின்றியன் மாமணி யினித்த பாண்மையே. 7(175)

பொருந்தியும் பொருந்திலாப் புனிதன் மாட்டுநீ
யருந்தகை பெற்றனை யுயர்ந்த வத்திற
மிருந்தல மல்லிட மெங்கும் போந்திது
பெருந்தவ மனைத்தெனப் பிறங்கல் வேண்டுமால்.

8(176)

இங்குறு மவுலியா மாரி யாவர்க்குந்
தங்குறு ¹மிமாமெனத் தனித்து நின்றநீ
முங்குறு பரிசினின் முதல்வன் றன்னைமன்
மங்குறு மியலற வணங்கு கென்னவே. 9(177)

வென்னிலை யிம்மொழி விளம்பி மாதவப்
பன்னிலை மலர்க்கரம் பற்றி யாவர்க்கு
முன்னிலை நிறுத்தினர் முகியித் தீனெனு
மன்னிலை நாயகர் மைந்தர் தம்மையே. 10(178)

ஆண்டகை நிறுவலு மப்துல் காதிறு
கூண்குறு மொலியெனுங் குழுவி னாரெலா
மாண்டவர் நாமெவன் மதித்த லின்றிமுந்
ருண்டலென் றுஞ்ஹ்றினர் தாம தம்மரீரா. 11(179)

1. இராம—தொழுகையை முன்னின்று கடத்துபவர்

கனத்தினும் பதவியின் கண்ணு மாதவத்
தனத்தினுங் காலத்துந் தம்மின் மிக்கவ
ரினத்தினுந் தார்தையர்க் கேறி நிறற்றலோர்
மனத்தினுங் கொளாதென மறுக்க மெய்தினார்.

12(180)

முற்கொளத் தாதையர் நிறுத்து முன்முறை
பிற்கொள வெரீஇநிலை பெயர்ந் திடாத்தொழா
நிற்குதல் குத்புகட் கிறைவர் நீர்மையிற்
கற்குறக் கண்டனர் கழறு கிற்பரால்.

13(181)

ஆகுலம் படரலை யப்துல் காதிறு
சாகுல்க மீதுகாண் டகையை யின்னதா
மாகுல மல்குறு வண்மை யோரைமன்
னீகுல முயர்வுறு நின்ன தாகுமால்.

14(182)

கணங்கலை யொருமுதற் றுன்னு தன்மையின்
வணங்கலை வணங்குபு வாய்ப்ப நின்றள
மணங்கலை கெழுமுறக் கேட்டி வாங்குதி
திணங்கலை யாதெனச் செப்பி னாரரோ.

15(183)

தமக்கொரு தாதையர் சாற்று வாய்மையி
னமக்கொரு நாயகர் களித்து நன்குமுச்
சமக்கொரு முன்னிலை தரித்து நாதனைச்
சுமக்கொரு கருணையிற் றொழுதிட் டாரரோ. 16(184)

தொழுதுயர் பரம்பொரு டுதித்து வேண்டுவ
வெழுதரு தன்மையி னிரந்து நின்றனர்
பழுதறு பதம்பிற படைத்த யாவரு
முழுதுற ¹வாமீனென் மொழியி னூர்த்திட்டார்.

17(185)

ஆர்த்திடு மவ்வொலி யையன் பேட்டையிற்
சீர்த்திடுஞ் செல்வமுஞ் சிறப்பு மோங்குபு
காத்திடுந் துரையப்துல் கனிக்கு மாகெனப்
பூத்திடுந் தன்மையிற் பொற்ப வாயதே. 18(186)

1. ஆமீன்—மொழியப்படும் பிராந்தனைக்கு "அங்ஙனமே ஆகுக்" என
உடனிருப்போர் உரைத்தல்

பரிவுறு வணக்கமே படரு மவ்வயின்
 விரிவுறு புகழவன் புறத்து மேயவற்
 றெரிவுறு நாதர்க்குத் தேவை யாலையும்
 வரிவுறு தன்மையின் வந்த வோங்கியே. 19(187)

தருநிக ரப்பெருங் குழுவிற் சான்றுளார்
 பொருவறு மதுரபா னங்கள் பொற்புடைத்
 திருவரு கிண்ணவாய் நிறைத்துத் திண்புவிக்க
 குருவிது பருகெனக் கொடுத்திட டார்களால். 20(188)

பொன்றவழ் கிரியிசைப் பொற்ப வாம்பல
 மின்றவழ் தன்மையின் விளங்கு நாயக
 ரின்றவழ் புயரிசை யிலங்கு போர்வைகள்
 புன்றவழ் தகவறப் போர்த்திட டார்களால். 21(189)

ஆரமு மரவமு மான்ற தாங்கருப்
 பூரமு நானமுஞ் சமைந்த பூதரத்
 தீரமுன் வாணகத் திழிந்த மாரியிற்
 சோரமுன் பரிமளஞ் சொரிந்திட டார்களால். 22(190)

சூழிய லனையவர் தொகையி னெவ்வொரு
 சூழிய லறிவரும் விளித்துச் சோதியின்
 வாழிய குத்புநல் வரங்க ளோங்கிட
 வாழிய கௌதென வாழ்த்தி னார்களால். 23(191)

அத்தலத் திடைநமர்க் கரிய வண்ணலா
 ரெத்தலத் தினும்பெறு வேற்ற மாயின
 வுத்தமத் தகையெலா மொருங்கு மேயினார்
 கத்தன தருள்கொடு கணிப்பி லாதரோ. 24(192)

குத்புநாயகர் தரிசனப் படலம் முற்றிற்று.

10. நபிமார் தரிசனப் படலம்

கவிருத்தம்

ஆண்டவா வுடனிறந் தகன்று காணியல்
கூண்ட¹வா லம்மலக் கூத்த டைந்தவட்
காண்டக வாவன வொருங்கு கண்கொள
மாண்டநா யகர்களி மருவ நோக்கினார். 1(193)

காத்தநா யகனொரு கணங்கொ ளில்லென
முத்த²பைத் துல்மஉ மூறு பள்ளியை
யேத்தலா மறையையோ ரிரவிற் றீட்டிய
மாத்தவா தவரக மகிழ நோக்கினார். 2(194)

தொன்மையிற் பிறந்தவா லயத்தைத் துன்னிய
நன்மையிற் பிறந்தநந் நாதர் காண்டலும்
வன்மையிற் பிறர்புரி வணம் புரிந்தனர்
தன்மையிற் பிறபிர தக்க ணம்மரோ. 3(195)

ஆலயம் புடைபடப் பரவி யார்தரு
வாலமர் ³மலக்குமார் மருவி நந்திருச்
சீவநா யகர்ஸலாஞ் சிறப்பக் கூறினார்
காலவர் பிரதிமன் கழறி னார்களால். 4(196)

அன்னருட் சிலர்ஸலா மிவர றைவதன்
முன்னரின் முறையொடு மொழிந்து நின்றனர்
பன்னரு மனையவர் பகருந் தோறுநம்
மன்னரும் பிரதிய வழங்கி றாரோ. 5(197)

ஆவயிற் பெரியவ னற்பு தம்பல
தேவையி னமைந்தன தெரிந்து நாயகர்
காவயி னிதுவரை கண்டி டாதவென்
ரேவையி லதிசய முளத்து மீறினார். 6(198)

1. ஆலம் மலக்கூத்—அமரருலகம்

2. பைத்துல் மஉமூறு—கஃபதுல்லாவுக்கு நேராக நான்காம் வானத்தி
லுள்ள பள்ளியின் பெயர்

3. மலக்கு—வானவர்

சிறிதிடைப் பெரிதெனத் திகழு மற்புத
நெறிபடுத் தொருமுத னீண்டு மிக்கதாம்
பிறிதிடைப் புதுமைகள் பிறங்கச் செய்தமை
குறிபடுத் துரையிடைக் கொளுவற் பாலதோ. 7(199)

காட்சியிற் பிறந்தது காணுந் தோறுமம்
மாட்சியற் புகழ்ந்தனர் சிறிதில் வாய்மொழி
நீட்சியிற் புகழ்பலர் பெரிதி னீட்சிகொ
ளாட்சியிற் புகழ்தரற் கைய முண்டுகொல். 8. 200)

பனிக்குமென் மொழியொடு படர்ந்த சீர்ப்துல்
கனிக்குளங் கனிந்தருள் காவ னாயகர்
தனிக்குமொவ் வொருபொரு டனையு நோக்குகா
லினிக்குமவாய் மலர்நறையிறைத்து நின்றதே. 9(201)

இற்றையாந் துயருறு திருக்க வைத்தவர்
பிற்றையாங் கொருசிறை பிறங்க நோக்கினார்
முற்றையாங் கியன்றது முறையி னோதமே
மற்றையாங் குயர்நபி மார்க டம்மையே. 10(202)

(203, 204 ஆகிய இரு பாடல்களிலும் இடம் பெறும்
இருபத்தொரு நபிமார்களின் பெயர்களையும் இந்நூலின்
49-ஆம் பக்கத்தில் காணலாம்.)

கலிவிருத்தம் [வேறு]

ஆதமோடு நபிஷீது நூகொடிபு றுகிமா
வேதமோடு மிதுரீசு மேவுமிசு மாயீலார்
கோதமோடு மிகஹாக்கு மானயஉ கூபுமா
யூதமோடு திறல்யூசு போடுமுயர் யூனுசே. 11(203)

சாத்திருந்த தனிலூத்து துல்கிபுலி சாலிகு
கோத்திருந்த சுஹிபோடு ஜைறுநபி கூதுசீர்
மாத்திருந்தவர் தாலுது மைந்தர் சுலைமானபி
தாத்திருந்துறு மூசா சகோதரீ சாவரோ. 12(204)

இன்ன ரன்றியின முஞ்சிறந்தநபி யென்னுமா
நன்ன ரொன்றுமவர் தம்புறம்புகழி னமபிரான்
வின்ன மொன்றற நெருங்கிநின்றுயர் மிகும்ஸலாம்
சொன்ன வன்றவர் விளங்குறும்பிரதி சொல்வினார்.

மானமான நபிமார்கள் யாவரும் வழங்குமத்
தானமோடு மொழிகூறி மேவிய தகுந்துஆ
வீனமே விலகி யேகுமாறுற விரந்தரூ
வானமேவி யழியா துலாவினர் மகிழ்ந்தரோ.

14(206)

இக்கடம் பெறுமு னக்கடம்மிறை யிசைத்தகா
லெக்கடம் புகினு மிக்கடந்தனை யிழக்கலேம்
வக்கிரம் பெறவெ னக்கவன்றுகெடு மக்கடம்
பொக்கிடம் பொர விருத்துறும்மளறு புக்கினர்.

15(207)

நபிமார் தரிசனப் படலம் முற்றிற்று.

11. நரகப் படலம்

கவிநிலைத்துறை

தமக்கு மாறுடன் பட்டொரு சுமையினைச் சுமக்கா
தெமக்கெ னுவென வுணர்த்தியு முணர்ந்திடா
திழிந்தார்

தமக்க தாயினும் பவத்திடை மூழ்குபு தரிக்கு
நமக்கு மாயரோ வருத்திய விருக்குமா நரகம். 1(208)

திடரு றுங்கொடுந் தழல்வரையிடந்தொறும் செறிந்த
விடரு றுந்தழ லருவியும் வீழ்ந்தன விரிந்து
படரு றும்பல வேடையுங் கரைநிறை பட்ட
விடரு றுந்தழன் மாடமு முடைத்திரு ணிலமே. 2(209)

மாட வாயறை தோறழற் பாந்தளும் வருத்த
நீட வார்கடுத் தேட்களு மன்னவு நிறைந்து
வாட வாய்த்தவா மெழுபலீ தாயிர வகைகொள்
பாட வாய்க்கினு கினுத்திருந் துண்ணிய பரவும்.

3(210)

ஆன தீயினவ் வுலகுழி நடுவயி னமைந்த
ஆன நீரொடு கொதிப்புறு சீழ்சுடு முதிரந்
தான வாதையின் மேவுநர் பருகுவான் சமைந்திட்
டன மாயின பெருகுறக் கால்களா யிருக்கும். 4(211)

ஏறு வன்புலி கொடுஞ்சின விருகமா வெண்கு
வீறு கொம்புடைச் சினமுமிழ் நான்றவாய் வேழ
மீறு செந்தழ லுருக்கொடு யாதனை விதத்தி
னுறு செய்குமென் றெங்கணும் பல்கலி னுலவும்.

5(212)

காலி டத்தினுங் கையினு மிடுதனை கட்டித்
தாலி டத்தினு மிடுதொடர் நொறுக்கடித் தடிகண்
மேலி டத்தவாம் பலபீற கருவிபல் விதத்த
சாலி டத்தழ லாற்பெயர் பொறித்தவட் டங்கும்.

6(213)

கரிய கீலினு மாலையும் பருகுநீர்க் கனலும்
பெரிய மாலநீ ஆதிய வுண்டியும் பிரியா
வெரிய வாயின தானமு மவரவர்க் கென்ன
வரிய வாயெழும் யாதனை யுள்ளவாய் வதியும். 7(214)

காணி டந்தொறுங் காரிருள் புகையொடு கலந்து
கோணி லைபெறுந் தீயவர் நாற்றமுங் குலவிப்
பூணி டந்தொடர் யாதனை யளவறப் பொலிந்து
வீணி டம்மிலா தெங்கணுங் கலக்கமே வினையும்.

8(215)

கொண்ட மாவிகா ரத்துருப் பெற்றனற் கொதிப்பு
மண்ட வைகுநர் வைகுவ கோரமாம் வகையைத்
தண்ட மாயுறு வினையினை யாங்கொரு தரம்போய்க்
கண்ட வானரும் பனிப்பரே லெவரது காண்பார்.

9(216)

ஏழு வானமு மேழெனும் புவியுமாங் கெடுத்துச்
சூழு மாததுயர் நரகிடை யிருத்துறிற் றுன்னி
வீழு மாவலைப் புணரிவா யோருறை விழுந்து
தாழு ருவகை போன்மெனி னதுசொலத் தகுமோ.

10(217)

கலிவிருத்தம்

புக்குறு நாயகர் புயமும் பற்களு
மிக்குறு நீட்சியி னிதழு மீறிய
தக்குறு கண்களும் வாயுஞ் சான்றழல்
கக்குறு ¹ஜபானியாக் களையு நோக்கினார். 11(218)

வணங்கலர் நோற்கலர் வாய்த்த வண்பொருண்
மணங்கொள வழங்கலர் ²மக்க மேகிய
விணங்கல ரியன்றுமீவ் வியற்கை யார்கடாங்
குணங்கொள வடையுமா குலமு நோக்கினார். 12(219)

மேன்மைதீர் பலிசையும் வியபி சாரமும்
பான்மைதீ ரிழிமது பாண வர்க்கமுங்
கோன்மைதீர் வன்கொலைத் தொழிலுங் கொண்டுளார்
நோன்மைதீர் தரப்பெறு நோவு நோக்கினார். 13(220)

வஞ்சகர் சூதினர் மனசைப் புண்செயு
நெஞ்சகர் கரவினர் நினைக்கும் யாவையு
நஞ்சகர் கோளினர் நட்பி னுயபேய்ச்
சஞ்சகர் கொள்ளும்யா தளையு நோக்கினார். 14(221)

பெருமையர் பொருமையர் பேர வாவினர்
தருமயி லாதபொய்ச் சான்று காரராம்
பொருமையி னொருவரைப் புறணி பேசுவார்
கருமையி லடைதருங் கசிவு நோக்கினார். 15(222)

மனையவர் தலைவரை வழிப்பட்ட டுய்தரும்
வினைபுரி யாதவர் விழைவி னன்னரை
யினைவுற நடத்துந ரிருவருந் துயர்
புனைவுறு கொடுமையம் பொலிவு நோக்கினார். 16(223)

அருளினைத் தருபவ ரறும நாதர்தம்
பொருளினைக் கவர்குநர் போற்றுந் தாயொடு
வருமுயர் தந்தையை வருத்து மின்னவ
ரிருளிடைப் படுந்துய ரினையு நோக்கினார். 17(224)

1. ஜபானியா—நரகத்தில் காவலர்களான மலக்குகள்
2. மக்கமேகிய விணங்கலர் — மக்கா சென்று ஹஜ் கடமையை
பிறைவேற்றுவர்

- குன்றிய ஞாயடைக் குணங்கண் டுஞ்செயு
நன்றியை மறக்குநர் நன்மை தீமைக
ளென்றிவைய யுணர்ந்திடா திழி வுஞற்றுவா
ரொன்றிய லுறப்படு முலைப்பு நோக்கினார். 18(225)
- அடியினு னெறங்குத வாத னெட்டராக்க
கடியினுற் கொதிகொளுங் கழல வாண்டைய
ரிடியினு னுதையினு னெறிவி னுணுணர்
மடியினு னடைதுயர் வகையு நோக்கினார். 19(226)
- சூட்டினுங் குளிரினுந் தூங்கி நின்றிதைக்
காட்டினு மதுநய மென்று கத்துதல்
கேட்டினுங் கிடவெனக் கேடு செய்குநர்
மாட்டினு முளபல வகையு நோக்கினார். 20,227)
- இன்னவு மினைபவு மிருக்கும் யாதனை
யென்னவுங் கண்டுநம் மிறைவர் கோட்படு
மன்னவர் பிழைபொறுக் கென்ன வாள்பவன்
றன்னவ வருளினை யிரந்து சாற்றினார். 21(228)
- கண்டவர் பிழைபொறுக் கென்று கட்டுரை
விண்டவ ரின்னநூல் விளங்கு தற்குளங்
கொண்டவப் துல்கனி குறைகொ ளாவகை
யெண்டவர் புரிதவிற் சங்கை யில்லையே. 22(229)
- இரங்குபு பொறைகொள விரந்து மேலதாம்
வரங்குறை யாதநம் வள்ள ஞாயகர்
தரங்குறை யாததாய் வல்லன் றன்னருட்
டுரங்குல வும்முயர் சுவர்க்கம் புக்கினார். 23(230)
- நரகப்படலம் முற்றிற்று

—o—

12. சுவர்க்கப் படலம்

வஞ்சிவிருத்தம்

இகமுற்றன வெய்ப்ப விசப்பினொடு
மகமுற்றன வற்பினி யற்றியரோ
நகமுற்றொளிர் நற்றவர் மிக்கடையுஞ்
சுகமுற்றது சொற்கமெ னும்பதியே.

1(231)

காணாவக லத்தொடு நீண்டுநெடுஞ்
சேணறு தெரிந்து விளங்கியவம்
பூணறிலை பொற்ப விளம்பரிதா
மாணனதவ் வான வரும்பதியே. 2(232)

முத்தான்மணி யானொளி மொய்மரக
தத்தான்மதிண் மாளிகை தங்குநிரை
வித்தார விதம்பிற கூறவொரு
கத்தாவல ரேவர்கள் கற்றவரே. 3(233)

ஆரத்தொடு குங்கும மானகருப்
பூரத்தொடு பொங்குறு மாண்மதமுந்
தீரத்தரை செய்புளினைக் குலமும்
வீரத்து விளங்கி யிருந்திடுமால். 4(234)

ஒன்றாய்மணி யொன்பதி னுங்கதிர்கள்
வென்றாகவெவ் வேறு நிலன்படவு
மின்றாய்வெளி மீமிசை யொன்றுறவு
நின்றமனை யெண்ணில நேர்பெறுமே. 5(235)

வெவ்வேறு விதம்பெறு பாசறையுஞ்
செவ்வேறு செழுங்கதிர் சிந்தியுற
விவ்வேதில வின்றெவ னும்மெனமா
வவ்வேறு தடத்தி னடுக்குறுமே. 6(236)

நாற்காலி நகும்பரி யங்குமுயர்
மேற்பீட விரிப்பின பட்டுவகை
யாற்பாவ வலாதன வுங்கதிரிற்
போற்பார்மணி பொன்னி னிருந்திடுமால். 7(237)

மாடம்புடை சூழவ னைந்தபொழி
வீடம்படு நீரதி னைத்தெனநற்
பாடம்பெறு பாவல ரத்தனைபேர்
கூடம்பெறி னும்மது கூறரிதே. 8(238)

தலைகீழ்கொடு தங்கி நிறைந்தமர
னிலைகாய்கனி யென்பன வொன்றழியி
னிலையாபிற நின்று விளங்குமலர்
குலையாயுதி ராதகு லுங்கிடுமால். 9(239)

- ஒவ்வோர்மர மீதினு முண்ணுபவர்
வெவ்வேறு விதப்பழ மெண்ணீடினு
மவ்வேறு பழக்குலை யத்தனையுஞ்
செவ்வோடு சினைத்திர ளீந்திடுமால். 10(240)
- கடியுங்ஊதி ருங்கவி னாநிறமார்
செடியும்பல பூண்டுக னுஞ்செழிய
கொடியும்பிற வுங்குளிர் தந்துநிழல்
படியும்படி நின்றுப ரந்திடுமால். 11(241)
- கொம்பிற்பொலி யும்பற வைக்குலமோ
செம்பொற்கதி ரான்மணி செய்யொளியா
னும்பட்டிசை பாடும துண்ணவெணின்
வம்பிற்சமை யாநணி வாய்வருமால். 12(242)
- கானார்தட மான¹கௌ லல்கவுதர்
தேனார்²றகு மத்தெழில் சேர்³தஸ்னீம்
வானார்நறுங் ⁴காபூர் வளைந்த⁵றையான்
பானார்⁶சல்ச பீலிவை பாய்வருமால். 13(243)
- ஒத்தாருமீவ் வொவ்வொரு மாநதியுங்
கத்தூரி கமழ்ந்து கவின்றுமணி
முத்தூர முறைத்தரை மேலுறவர்
யித்தூரமெ னற்கரி தாயொடுமால். 14(244)
- மாடத்தினு மன்னவ னைந்தமருந்
தோடத்தினு நின்று சொரிந்துகதிர்
பாடத்திறல் பட்ட வரம்பையவர
யாடத்திற லார்பெறு வாரிவணை. 15(245)
- மரவத்தொடு மான்மத மம்பர்நறை
பரவத்தரு பாளித மிப்பொருளான்
விரவப்படு மேனியர் பன்மணியா
னிரவப்படு நீர்பெறு கேழின³ர. 16(246)

1. கௌலை கவுதர்—கவர்க்கத்தில் உள்வொரு இனிய கீர்த்
தடாஃம் 2. நகுமத் 3. தஸ்னீம் 4- காபூர் 5. ஹைபர் 6- ஸைபீல்
சொர்க்கத்தின் ஆறகை.
இவை ஐந்து

- கலைமேன்மதி மேல்வளர் கார்முகிலே
நிலைமேன்முக மேல்வளர் நீள்குழல்பொன்
மலைமேலுருண் மாணரு வித்திரளே
முலைமேலுருண் முத்துவ டங்களரோ. 17(247)
- பொன்னேமணி யேபுனை யும்பணியே
யென்னேபல வேர்வித வாடைகளே
மின்னேதரு மேனிய ராயெவணுங்
கொன்னேவினை யாடுவர் கூடியரோ. 18(248)
- மல்லார் குழற் கட்கரு மைக்குநிக
ரில்லாரெனு மிப்பெயர் மேவுமனார்
நல்லார்மரு வுற்றவர் நாமமது
வல்லார்மரு மத்தி நிலங்குறுமால். 19(249)
- ஊனுயின வெவ்வொர் பதார் த்தமுங்கண்
காணாதது காதுகொ ளாததுவாய்
மாணர்சுவை பல்லவ கைத்தெனவும்
பேணுக நிறைந்து பிறங்கிடுமால். 20(250)
- நானத்தின வாகிய நல்லவகைப்
பானத்தின பன்னுவ தாருலகிற்
ரூனத்தின ருந்துநர் தாகமுரு
ரீனத்தின வெத்தனை நாளினுமே. 21(251)
- ஆராருள வாவலி னுடுபொரு
ணேராநிலை நேர்ந்தில வேனினையா
வோராவம ருப்பொழு தாமெனினே
சீராரது செப்புவ தெப்படியே. 22(252)
- இரவோபக லோவிலை யென்றுமொரே
தரமாயறு சாரொள் சாலுறுமால்
வரவோவுள வார்செல வோவிலைமா
பரவோர்தொழி லும்மிலை பண்புறவே. 23(253)
- திரையேநரை யேதிகழ் மூப்பொடுநித்
திரையேமல மாதிகள் சேர்ந்திலர்
வரைவேபல வாம்புணர் வாஞ்சையதில்
வரைவேயிலை நாட்பல மன்னுறுமால். 24(254)

இன்னொரு விப்பொரு. ளென்றதன்மேற்
பொன்னோடு பொறித்துள் பண்டமெலா
மின்னாக விளங்குறு வானுலகை
யென்னு மியம்பரி தாகுமரோ. 25, 255)

சுற்றின்ப மிகைப்பொரு செல்லுலகி
லெற்றின்பென வெத்தனை காண்கிறம்யா
மற்றின்ப நிலைத்துறு வானுலக
மிற்றின்ப மினைத்தென லெவ்வகையே. 26(256)

தண்டிண்புய காதிறு சாகிபருண்
மண்டுமபுகழ் மன்னவ னப்துல்கனி
கொண்டன்பு குளிர்ந்துள நெஞ்சதுபோற்
கண்டெம்மிறை கண்கள் குளிர்ந்தனவே. 27(257)

கலிவிருத்தம்

இலங்குமணிக் கதிர்காலு மிரும்பொன்னூ ரெல்லாநந்
துவங்குமுளத் தமர்பெருமான் றுணைக்கண்ணின்
வரநோக்கிக்
குலங்குலவப் புகுவாரைக் குறித்தபல னனிகருதி
நலங்குலவச் செய்தானே நாவாரப் போற்றினார்.
28(258)

நன்றியறி குறியாக நாயகனைத் துதித்தாங்கு
வென்றிபெறு துயர்ந்து வியனுலகந் தனைக்கடந்து
நின்றியலு நநநபிமா நெஞ்சத்தி லிருப்பவரா
மொன்றிருவர் தமையன்பி னுளங்குளிர நோக்கினார்.
29(259)

(260, 261 எண்ணுள்ள பாடல்களில் நபிபெருமானார்
பேரர் ஹுஸைன் (ரலி) அவர்களின் சந்ததியினர் வரிசைக்
கிரமமாக இடம் பெற்றுள்ளனர். தொடர்ந்துநான்கு இமாம்
கள், இமாம் கஸ்ஸபி ஆகியோர் குறிப்பிடப்படுகின்றனர்.)
(பார்க்க: பக்கம் 50)

அன்றாரோ டுயர்ஜைனுல் லாபிதி னருமந்த
முன்னுன நனிபூண்ட முகம்மதுபா கிறுமென்மை
தன்னுன கியசெவ்வர் ஜகுபறுசா திகுபுயத்திற்
கன்னுண வருமுஸா காலிமலி முஸற்றிலா. 30, 260)

ஆன்பர்முகம் மதுதகீ யருமையிடு ரலிநகீ
யின்பர்மகி ழசனஸ்க ரென்பர்ரோ டியன்மார்க்க
மன்பரவப் பிரித்தாரா யுகந்ததனு கு மான்முதலாந்
தன்மரொரு நால்வரை முகம்மதுகஜ் ஜாலிதமை:

மற்றவரன் ஞர்கடமை மனகிளிப்ப நனிகண்டு
பற்றவர்பா லுறப்போந்து நய்யருமான் ஸைர்ப்பகர்
வுற்றவர்க ளும்பிரதி யுவந்தோதி காம்க்கிணிகள்
கொற்றவருக் காண்டாகு நலன்முடிந்துங்
குவிந்தனவே. 32(262)

பசும்பொன்னு னியன்றமலர் நறுசாற்றம்
படைத்தாங்கு
விசும்பின்னும் பலன்யாவு மிகப்பெற்று விறனாத
ருசும்பொன்று நிலையினே டுஞ்ஞாங்கர்க்
கடந்தருணீர்த்
தசும்பொன்றி னுயர்ந்தவொரு தானத்திற்
போயினார். 33, 263)

சுவர்க்கப் படலம் முற்றிற்று

—o—

13. நபிநாயகர் தரிசனப் படலம்

கலிலைத்துறை

பதத்தி னேறிய பண்பினர் போய்நனி படரும்
விதத்தி னேறிய தின்பத்தி னேறிய மேலா
முதத்தி னேறிய மா¹மகா முல்மகு மூதென்
றிதத்தி னேறிய வாஞ்சையி னேறுமல் விடமே. 1(264)

பேறு செய்யவ னுருவவாண் மதியுடல் பிளந்து
கூறு செய்துப நிடைவே தம்புகக் குபிரா
மாறு செய்பவர்த் தொலைத்துயர் சுவர்க்கமான்
மதமெய்ந்
நாறு செய்ந்நய நாயகர்க் கண்டனர் நங்கோன்.
2(265)

1. மகாமுல் மகுமூது—சுவர்க்கத்தில் நபிபெருமானுக்குரிய தலை

பக்க மேவிய ²நால்வரு மறுவரும் பலன்சேர்
தக்க மேவிய வுயிரளித் தளித்திடுந் தரத்தின்
மிக்க மேவிய தோழருங் கண்டனர் விண்டா
ரக்க மேவிய கோன்ஸலாம் வாய்மல ரலரா. 3(266)

பகர்ஸ லாமிதற் கெதிர்ஸலா மன்னவர் பகர்ந்து
நிகர்து றந்துயர் மொழியினுள் வாழ்த்தினர் நிற்கும்
புகர்மு கம்பொரு புனிதரை நபிகடம் பூமா
னகர்வு றுங்கதிர் தம்மருக ழைத்தனர் நயந்தே 4(267)

அருக ழைத்திரு கட்கிடை முகந்தென தன்பு
பெருகு மைந்தமா சாகுல் கமீதிரு பேறும்
வருக நிற்கரோ நின்னையுங் கன்மமும் வல்ல
னெருவ னன்குவந் தேற்றனன் யாதுமாங் குவந்தேன்.
5(268)

³அறுசு மேன்முதற் பாதலங் கீழ்வரை யடங்கன்
மறுவி லங்கையுள் வைத்துணர் குத்பென மலிவி
னுறுப லாவிகள் காக்கிய கௌதென வுன்னைப்
பெறுப லன்பல பெற்றிடப் பொருந்தினன்
பெரியோன். 6(269)

புகழ்வி னென்றொரு வினைமுதல் செயப்படு பொருளின்
றிகழ்வி னைத்தென வுணர்வழி முடிபுறத் தெரித்து
மகிழ்வி னன்றிரு கரமுயர்த் துரியவன் மாட்டி
னிகழ்வ றும்படி பலன்வரும் படிதுஆ விரந்தார்.
7(270)

வேத நாயக ரிரப்பினு னம்பொரு வேந்தர்
போத மாமனத் திகிலொரீஇத் தீமைய போகி
ந்த மாயின புனிதமா யினரன நேர
மாத மாயின வெருவழி திறந்ததை யன்றே 8.271)

இந்த நூலரங் கேறுவா னிரும்பொரு ளிறைக்க
வந்த மாலப்துல் கனியிரு மைப்பலன் மணக்குஞ்
சிந்தை யேயஃ தெய்திய வைக்குமா திருத்தா
ணந்த நாயகர் பெயர்த்தன ரருமையி னடந்தார்.
9(272)

2. நால்வருமறுவர் — பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களுள் சுவர்க்கம் வாக்களிக்கப்பட்ட பதினமர் (பார்க்க ப-50)
3. அறுசு—இறையாசனம்.

ஓட வைத்துயர் பொன்பொரு வார்நம ருள்ளந்
 தேட வைத்தவர் சாகுல்க மீதெனச் சிறந்தார்
 நாட வைத்தவ ணிறந்துல காளுமொர் நாதன்
 கூட வைத்ததாந் திருமுனம் போயினர் குறுகா.

10(273)

நபிநாயகர் தரிசனப் படலம் முற்றிற்று

—8—

14. காட்சிப் படலம்

அறுசீரடி விருத்தம்

உலகெலாம் பரிக்கு மாற்ற
 லுறப்பெறு பெருமாள் கீர்த்தி
 யலகிலா தவன்கட் சார்ந்த
 வப்பொழு துவமை யில்லாப்
 பலவெனக் குறிகொள் ளாத
 பலன்களும் வரிசை யாவு
 மலமொடு பிறவு மாகா
 மாரியிற் பெய்த வன்றே.

1(274)

மதியினைக் கழுவிக் கொண்ட
 மறுவினைப் பின்னுஞ் சோதி
 நிதியினைப் பெய்தாங் கம்ம
 நெடுந்தகை சிறந்த காலைக்
 கதியினை யருள்வான் சாகுல்
 கமீதென விளித்து முன்னர்த்
 திதியினை யழைத்தி ரீஇமற்
 றின்னவை செப்பு கின்றான்.

2(275)

ஓப்பரும் புகழ்சா குல்க
 மீதென வுயர்த்தப் பட்டி
 ரிப்பெரும் புவனங் காய
 மிவற்றினும் புதுமைக் காட்சி

பற்பல சுற்றி நீயிர் கணத்தினுட்
 பார்க்கும் வண்ண
 நிற்பன மறைந்த வெல்லாம்
 வெளிப்படு நீர்மை செய்தேன். 3(276)

வானமு மடுக்கங் கொண்ட
 மண்ணுமாண் டமைந்த வவ்வத்
 தானமு மங்கங் குள்ள
 சால்பொருள் பலவு நுங்கை
 யானவென் றுலகஞ் சொல்ல
 வயப்படுத் தினனா லன்றி
 யீனமன் றெண்ணி யாங்க
 வியலுமவ் வியலுந் தந்தேன் 4(277)

மண்முதற் கிளர்ந்த பூத
 வருக்கநும் வாய்ச்சொற் கேட்டுக்
 கண்முன நிகழு மாறு
 கற்பனை புரிந்து முள்ளே
 னெண்மையி னிறந்த தாக
 விருந்தது மிறந்த தாகத்
 திண்மையிற் புரிய நீயிர்
 திறமையு நல்கி னேனாள். 5(278)

தோன்றலுந் திரித லுங்கெட்
 டொழிதலுந் தொடரு மொன்றின்
 மூன்றெனும் விகாரங் காட்டு
 முழுவதி காரந் தன்னை
 யான்றநுங் கைத்தென் றோத
 வாக்குபு விட்டே னெல்லா
 மேன்றவா வேலா தொன்று
 மில்லைகா ணுணர்தி ரேகாண். 6(279)

இன்னம்யா னும்மை யிம்மட்
 டேற்றினே னிவையு மன்று
 பன்னக லுலகா டாமற்
 படிக்குயர் குத்து மாக்கி

மன்னுயி ரிரக்கை யெய்த
 கௌதுமாக் குபுவைத் தேனிச்
 சொன்னவை தம்மின் மிக்கீ
 ரிவைபிற சொல்வன் கேண்மின். 7(280)

தனையறி காரி யத்தின்
 றக்கன வாக நாடி
 யெனையறி கார ணத்திற்
 கேற்றவாங் கலைகண் முற்றும்
 வினையறி விளக்கம் போலக்
 கல்வியி னிருமு கத்தும்
 புனையறி வோடு நல்கிப்
 பொருந்தவுஞ் செய்திட் டேனாள். 8(281)

காணவா கவல வாமன்
 கருதிய முடிப்ப வாசீர்
 பூணவா வெல்லாங் கொண்டு
 பொருந்தியு மமையா நீயிர்
 வேணவா வென்னிற் பின்னு
 மீறுபு நின்றீ ரென்கொன்
 மாணவா நும்பாற் றென்றிம்
 மட்டுரைத் தன்பிற் கேட்டான். 9(282)

ஆண்டிய லொருவன் வல்ல
 னமலநா யகனிவ் வண்ணம்
 வேண்டிய தெவனோ வென்ன
 வினாதலும் புவனம் விட்டுத்
 தாண்டிய புகழா ரப்துல்
 காதிறு ஷாக மீது
 மாண்டிய லவன்பா னோக்கி
 யின்னது வழங்கி னாரால். 10(283)

பொருளவில் பெயர வென்றும்
 பொருவறு தகைய மேலா
 மருளசிற் றடியா னின்னை
 யன்றிவேண் டியதொன் றில்லை

யிருளற நீயே வேண்டு
 மெற்கிலை யெவருங் காண்டி
 தெருளுமென் வாஞ்சை மாறா
 நிற்புறஞ் சேர்ந்த தென்றே. 11(284)

வண்மையி னையினு ரின்ன
 வழங்கலு மொருவன் பின்னு
 மண்மையின் விளித்து நீயி
 ரடிமையிற் சிறந்தீ ரம்ம
 வுண்மையி ரென்ன வாலி
 னுலகவா விழந்து நின்றீர்
 திண்மையம் புனிதத் தென்னைத்
 தெரிந்தனீர் தொழுகின் றீரால். 12(285)

ஒருவன்யா னுவந்தே னும்மை
 யேற்றன னுளத்த வெல்லாந்
 தருவனீர் நாடி னின்றே
 யபயமுந் தந்தே னற்பின்
 றிருவருண் மலிக வாக்குஞ்
 செய்வன பொலிக சற்றும்
 வெருவலிர் வாழி வாழி
 செல்கென விடைதந் தானால். 13(286)

தன்னினோ ரொலிக்கு மேலாந்
 தன்னினோர் நபிக்கு மேலாம்
 மன்னினோர் பேரர் தம்மை
 மகிழ்கொளப் படுத்தி மண்ணிற்
 பின்னினோர் முன்னி னோரும்
 பேசிய வநுப்ப வல்லோன்
 மின்னினோர் தன்மை போல
 மீள்வழிக் கொண்டா ரன்றே. 14(287)

ஐயன்மா நகரம் வாழுங்
 காதிறு சாகி பண்ண
 லுய்யமா தவத்தின் சோதி
 யுதித்தென வுதயஞ் செய்த

கையும்வா னமுநே ரப்துல்
கனிக்கென நாளு மன்பு
செய்யுநா யகரின் மாண்ட
திறனெவர் கூறற் பாலார்.

15(288)

காட்சிப் படலம் முற்றிற்று

—௨—

15. மீட்சிப் படலம்

அறுசீரடி விருத்தம்

காட்சியுங் கொடுத்துப் பேசிக்
கன்மமா வனவு மாக்கி
யாட்சியிற் சேறி ரென்ன
வரியவ னறுப்பக் கீர்த்தி
நீட்சியிற் படைத்த நந்த
நிருமல நிருந்தாங் கன்று
மீட்சியி னிலைமை வாய்ந்து
மெல்லென நிமிர்ந்தா ரன்றே.

1(289)

எழுதர வாய தாம்பின்
னிரவதன் ரெழுகை தீர்த்துப்
பழுதறத் திருமிப் பக்கம்
பார்த்தனர் முயினுத் தீனே
கெழுதக விருப்பா ரென்று
கேட்டன ரிறைவி ரன்ன
தொழுதரு தொழும்பன் ருனே
யிருப்பவ னென்று சொன்னார்.

2(290)

அப்பொழு தருள்வாய் மூழ்கு
மாண்டகை திருப்பொன் மேனி
முப்பொழு தினுமின் ருன
முழுறறை யிறைத்த தன்றி

யெப்பொழு தினுங்கா னாத
 குறிகளு மேய்ந்த தின்ப
 மிப்பொழு தினதென் றேத
 வதனமு மிலங்கிற் றன்றே. 3(291)

காட்டிருந் தகைய வின்ன
 காட்சியம் புதுமை கண்டு
 மாட்டிருந் தறியுஞ் சைகு
 முயீனுத்தீன் மலர்வாய் விண்டு
 தேட்டிருந் தகையி ரின்னே
 தெரிந்தவை தெரித்தீ ரென்னக்
 கேட்டிருந் தாழ்மை செய்தார்
 நாயகர் கிளத்தி னாரால். 4(292)

இருந்ததுந் திறந்த துந்தா
 மெழுந்துபோந் ததுமாங் காங்குப்
 பொருந்துறு காட்சி யாவும்
 பொருவிலான் முன்ன நின்று
 வருந்தவும் வருந்தா வாறு
 வாய்த்ததும் பிறவு மெல்லாந்
 திருந்தலர் வியக்குங் கோமான்
 படிப்படி செப்பி னாரால். 5(293)

சொற்றொறு மெங்க னாதர்
 துறைதெரி முயீனுத் தீனாங்
 கற்றொறும் புயத்தர் மாறாக்
 களிவரு கடல்வாய் மூழ்கிப்
 பற்றொடுங் கமழா நிற்கும்
 பரிமள நுகர்ந்து சோதி
 மற்றொறி முகமென் றேங்கு
 மதியுங்கண் டகங் குளிர்ந்தார். 6(294)

கேட்கையிற் செவியும் வாசங்
 கிளர்கையின் மூக்கு நோக்கும்
 வேட்கையில் விழியுங் கூட
 விண்டதி னாக்குங் கொள்ளுங்

கோட்கையிற் பொறிக னான்குங்
கொண்டவோர் குறையுண் டென்ன
வாட்கையிற் கரங்கள் பற்றி
யடிக்கடி முகந்தா ரன்றே. 7(295)

முத்தமிட் டுயர்து ஆவு
முயீனுத்தீ னிரந்து கொண்டு
சித்தமொத் திருந்தா ரின்ன
செய்தியு மவரே யின்பத்
தத்தமுற் றெழுதி நூலி
னாக்கின ரன்றே நாளும்
மத்தமற் றுவந்த நாங்கள்
செவிவழி மடுக்கு மாறே. 8(296)

இனையவாங் காட்சி கண்ட
வெம்மொரு பெருமான் சொன்ன
மனையி னுசா னிட்ட
பணிவழி மருவி வல்லோன்
றனையறி வணக்கக் கன்ம
சாதன வகையி னாமோர்
தினையள வெழிவில் லாவா
செய்தன ரிருந்திட் டாரால். 9(297)

ஒருமைய னுவந்து தன்மாட்
டுயர்த்துபு பலவும் பேசி
யருமையிற் புகழ்ந் தியாவு
மருளிமற் றனுப்ப வந்தன்
றிருமையி னுலகந் தாழ
வெம்மிட னிருக்கு மின்ன
பெருமையர் மகிமை கூறும்
பெற்றிய ரொருத்த ரின்றே. 10(298)

முகத்தொளி நயினார் கண்ட
முகாஷ்பா மாலை தன்னை
யிகத்துற நிதியம் வாரி
யிறைத்தரங் கேறச் செய்த

மகத்துவ னையன் பேட்டை
 வாழ்ப்துல் கனியாம் வள்ள
 லகத்திருந் தென்ன வன்ன
 வகத்திருந் தனர்ஃகா மானே. 11(299)

வாழிய விந்நூல் செய்தான்
 வாழிய வரங்கி லேற்றான்
 வாழிய படிப்பார் சொல்வார்
 வாழிய சொல்லு விப்பார்
 வாழிய விரும்பிக் கேட்பார்
 வாழிய தீனின் செங்கோல்
 வாழிய விசலாம் மார்க்கம்
 வாழிய முசுலீ மன்றே. 12(300)

மீட்சிப் படலம் முற்றிற்று.
 ஆகக்கூடிய கவிதைகள்—310
 முகாஷ்பா மாலை முடிந்தது.

— — —

நூற்றொகை விருத்தம்

காப்பாடு கடவுள்வாழ்த் தொடுபாயிரங்
 கமழ்நாடு நகர்வரலா றுந்திறவு
 நாப்பாடு மண்டரண்டப் பிரவேசஞ்சீர்
 நாடொலிமார் தரிசனங் குத்துநாயகர்
 மேப்பாடு தரிசனம்பன் னபிமாரது
 மேவுகரி சனநரகஞ் சுவர்க்கந்தூதர்
 மூப்பாடு தரிசனமோர் காட்சி மீட்சி
 முகாஷ்பா மாலைப்பா முந்நூறாமே.

முற்றிற்று.

சிறப்புப் பாயிரம்

திரிசிரபுரம், இலக்கண உபாத்தியாயராகிய மகா-ஈ-ஈ-ஈ
ஆ. கா. பிச்சையிபுருகீம் புலவர் இயற்றியது.

சொற்கூட்டம் பலப்பலவும் பொருட்கூட்டம் பலப்பலவுந்
துருவிக் காணு
நற்கூட்டத் தறிஞர் தமக் கறமிரண்டிற் றனையுணர்த்தி
நடுவிற் காத்தன்
முற்கூட்ட மறைப் பொருளிற் சுவைபிரித்தாங் கொருமறையின்
முடிவு காட்டித்
தற்கூட்டப் பரவெளியி லமைந்தவொரு பெருங்கடவுள்
சமுகத் தன்றே. (1)

அன்புன்று மடியர்கன நனவிலமைந் துறுகாலத்
தருள நாகூர்
நன்புன்று மற்புதஞ்செய் துறுசாகுல் கமீதெனுமெந்
நாத நாதர்
முன்புன்று சூக்குமமாந் திருமேனி யொடுவான
முழுதும் போகித்
தென்புன்று மூதாதை நிகர்ப்பமிகு ருசுபுரி
திறத்தை மன்றே. (2)

எழுத்தொடுசொற் பொருட்கூருந் தமிழ்கூறு நல்லுலகத்
தெவரு மீது
வழுத்திடுசிற் ருடியிடைப் பெரும்பொருடா னோக்குநர்க்கு
வயங்கன் மான
விழுத்தகைய சொற்றொறுநாற் பெரும்பொருளும்
விரிந்து காட்டு [பற்பலவாய்
முழுத்தொடரென் றகங்களிப்ப முகாஷபா மாலையென
மொழிந்திட் டானால். (3)

ஆயபெரும் புலவனெவ னெனிற்றமிழிற் கைபோய
வான்றோர் தாமு
நேயமொடு நாவலரென் றுரைப்பவொரு நானியற்பேர்
நிகழ்த்தே னூற்குந்

தீயவுளத் தெனக்குமொரு தேசிகனா தலினீண்டுத்
 தெரிக்க லுற்றேன்
 வாயவளம் பெறுநாகூர் மேயகுலாம் காதிருநா
 வலவரேறே. (4)

முற்றவரு மந்நூலை யரங்கேற்றி யச்சேற்றி
 முழுச்சீர் பெற்ற
 நற்றவனா ரெனிற்கொழும்பிற் பிரதான வர்த்தகனாய்
 நாடுஞ் சீர்த்தகி
 பெற்றவனற் காவேரி வளத்தினிசை தருமையன்
 பேட்டை யுள்ளான்
 சுற்றவனும் காதிருசா கிபுமகவாய் நிலவப்துல்
 கனிசீ மானே. (5)

சிறப்புப் பாயிரம் முற்றிற்று.

இஃது

இந்நூலாசிரியரின் மித்திரர் நாகூர் மகா-நா-நா-ஸ்ரீ
 மு. செவத்த மரைக்காயர் பாடிய

வெண்பா

தேசபா கங்கடுதி செய்யுமப்துல் காதிருமு
 காசபா மாலையுல கங்களிப்ப—நேசபா
 கத்துநடை வாய்ந்தகுலாய காதிரு நாவலர்
 சித்துநடை யாய்ச்செய்தா ~~தேர்ந்து.~~ (6)

முற்றிற்று.

7B

2-41